

«...እስከመጣ ድረስ...»

በተሾመ ነጋሽ ካሣዬ

አዲስ አበባ

1ኛ እትም ታህሣሥ 1987 ዓ. ም.

2ኛ እትም ህዳር 1992 ዓ. ም.

የደራሲው ሙብት በሕግ የተጠበቀ ነው።

ማስታወሻነቷ

በማይጠፋ ፍቅር ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ለሚወዱ እውነተኛ አገልጋዮች፣ ባላቸው አቅም ሁሉ ድጋፋቸው ላልተለየኝ ለባለቤቴ ወ/ሮ ጌጤነሽ ለገሠ እና ለልጆቼ ለሚላኤል፣ ለኤልያብ እና ለኤልዳ ተሾመ ማስታወሻ ይሆን ዘንድ የተዘጋጀ መለስተኛ የምክር መጽሐፍ።

«በእውነት እንድትኖር ለእውነት መምትን ምረጥ»።

ምስጋና

እነርሱ በአካባቢዬ ባይኖሩም መጻሕፍቶቻቸውን ለተጠቀምኩባቸው ደራሲያንና ጽሑፉን በማረም፣ አስተያየት በመስጠትና በማስተካከል ለረዱኝ ወገኖች ሁሉ ልባዊ ምስጋናዬን ሳቀርብ፣ ጽሑፉ ውጤታማ ሆኖ ለቤተ ክርስቲያን መታነጽ እንዲሆን ምኞቴና ጸሎቴ ነው። በተጨማሪ ጽሑፉን በማሳተምና በምክር የረዱኝን ሚስተር ሌሪና ሳንዲ ዲክን ከልብ አመሰግናለሁ። ለዚህች ሁለተኛ እትምም ይረዳኝ ዘንድ ትችታቸውንና ገንቢ አስተያየቶችን ለሰጡኝ ወገኖቼ በሙሉ ምስጋናዬ ይድረሳቸው። ከሁሉም በላይ ግን ማንነቴን ተረድቶ በሁሉ የጠበቀኝንና ያዳነኝን ጌታዬንና አምላኪን በጣም አመሰግነዋለሁ። እነርሱ ባይረዱኝ ኖሮ ይህችን አነስተኛ መጽሐፍ እንኳን በመፃፌ ብዙ ነገር ሊደርስብኝ ይችል ነበር።

«ዳሩ ግን ይህን ትምህርት ለማትይዙ ሁሉ የሰይጣንንም ጥልቅ
ነገር እነርሱ እንደሚሉት ለማታወቁ ለእናንተ በትያፕሮን ለቀራችሁት
እላለሁ፤ ሌላ ሸክም አልጭንባችሁም፤ ነገር ግን ‘እስክመጣ ድረስ’
ያላችሁን ጠብቁ» /ራእይ 2:24-25/»

መግቢያ

ምዕራፍ 1 መንደርደሪያ 1-6

ምዕራፍ 2 የእምነት ቃል/ የዘመኑ ወንጌል አስተምህሮ ... 7

2. 1. የትምህርቱ አጀማመርና ምንነት 8-17

2. 2. የእንቅስቃሴው የእምነት መሠረት 17-19

2. 2. 1. ስለ መገለጥ እውቀት 19-31

2. 2. 2. ስለ ጌታ ስቃይ፥ ሞት፥ ቤዛነትና የማንፃፃት

ተልዕኮ ያላቸው አመለካከት 31-37

2. 2. 3. እምነት በእምነት ላይ 37-40

2. 2. 4. ስለ በሽታና ፈውስ 40-52

2. 2. 5. የብልጽግና ወንጌል 51-58

2. 2. 6. ስለ ትንንሽ አምላኮች 53-59

ምዕራፍ 3 የአዲሱ ዘመን እንቅስቃሴ 66

3.1. መሠረታዊ ትምህርት 67

3. 2. 666 ምሥጢራዊና ተአምራዊው ቁጥር 69-74

3. 3. የአዲሱ ዘመን እንቅስቃሴ አርማዎች

/ምልክቶች/ 74-77

ምዕራፍ 4 የዘመኗ ቤተ ክርስቲያን ድርሻ / ኃላፊነት 80-87

ምዕራፍ 5 የመጨረሻው ዘመንና ዳግም ምፅዓት 88

5.1. የመጨረሻው ዘመን 88-89

5.2. ዳግም መጽአት 89-95

ምዕራፍ 6 ማጠቃለያ 96-100

. የጽሑፍ ማጣቀሻዎች 101

. ተጨማሪ የአርማ/ምስል መግለጫ 102-103

መግቢያ

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል ለዓለም ቢደርስ፤ ሰውም ሁሉ ከመቸውም ጊዜ ይልቅ በቀና ልቦና ስምቶ ቢያመዛዝን ጥሪውና ልምምዱ ሁሉ ለደኅንነት ይሆን ዘንድ በፍቅር የተቀመመ ነው። ይህም መለኮታዊ እንድንታ ነው። በአሁኑ ዘመን ግን ሰው ከመለኮት ለመስተካከል ስለጻፈው ምኞቱ ጣቦትን እንደማምለክ እንደሆነ አልተረዳም (ቆላ. 3:5)። ራሱን ከአምላክ አስተካክሎ «ፈጣሪ የሚባል ነገር የለም፤ እኔ ራሴ አምላክ ነኝ፤ አምላክ ያለው በእኔ ውስጥ ነው» ከማለት ደረጃ ደርሷል። በአንጻሩም በቤተ ክርስቲያን ያደጉ ራሳቸውን በመለወጥ «እኔ ክርስቶስ ነኝ» በማለት ለጥፋት ተዳርገዋል፤ ሌሎችም «ትንንሽ ክርስቶስ ነን» በማለት የኤደን ገነትን ምኞት በድጋሚ እየተለማመዱት ነው። በክርስቶስ ስም እየተጠሩ፤ የክርስትናን አርማ አንግበው ወደው ሳያስተውሉ ለማይረባ አእምሮ ተሰጥተዋል። እውነተኛዋ ቤተ ክርስቲያን ግን ቅድስት ስትሆን በክርስቶስ ደም የተዋረጃ ነች። በዚህ ምድር እስካለች ብዙ ውጣ ውረድ ይገጥማታል፤ ሆኖም የተሸነፈች መስላ ታሸንፋለች፤ የጠፋች መስላ ትኖራለች፤ መንገዷ ግን ወርቃማ አይደለም። በወደዳት በእርሱ ከአሸናፊዎች ትበልጣለች /ሮሜ 8:37 እና 1ኛቆሮ 15:57 ይመልከቱ/።

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ስለ አዲሱ ዘመን እንቅስቃሴ (New Age Movement) እና በሌላ ጎኑ እየተቀራረበው ስላለው የእምነት ቃል (Word of Faith) ወይም የእምነት እንቅስቃሴ (Faith Movement) ስለ መጨረሻዉ ዘመንና የጌታን ዳግም ምዕዓት በሚመለከት በጥናት መልክ የተሰባሰቡ አሳቦች ቀርበዋል። አንባቢዎ አመዛዝኖ እንክርዳዱን ከገለባው በመለየት፤ በራሱ አሳብ ሳይወሰድና ወደ አንድ አጽናፍ ሳያጋድል /ሰዉ አንብቦለት ወይም በነገረው ሳይሆን ራሱ አንብቦ በመረዳት/ በቀና ልብ የክርስቶስን ቤተ ክርስቲያን ለመጠበቅ ቢያንስ ለዕውቀት፤ ከዚያም ሊያልፍ ለሕይወት ቢያነበው ለሌሎች ለመትረፍ ይችላል።

በአሁኑ ወቅት ትምህርቱ በአገራችን አዲስ ቢመስልም በቪዲዮ ፊልምና በመጽሔቶች ቀድሞ ስለገባ ሥር እየሰደደ በመሄድ በየቤተ ክርስቲያኑ ችግር ማስነሳቱ አልቀረም። ስለሆነም የጽሑፉ ዓላማ /ተጨማሪ ነጥቦች ቢኖሩትም/ አንባቢው በማናቸውም የትምህርት ነፋስ ሳይወሰድ ንጹሁን የክርስቶስ ወንጌል ለማሰራጨት ዕግዛ እንዲያደርግ ነው። በተለይ በሁለቱ ርዕሶች ላይ በማተኮር የእንቅስቃሴዎቹን ተመሳሳይነትና ልዩነት በማሳየት አደገኛነታቸውን ለማሳወቅ ይረዳል። ማስተዋል ግን የአንባቢው ድርሻ ነው።

መጽሐፉ 6 ምዕራፎችን ያዘለ ሲሆን በመንደርደሪያነት ተጀምሮ በሁለተኛው ምዕራፍ በተለይ ስለ እምነት ቃል/ የዘመኑ ወንጌል ትምህርት፤ ከዚያም በምዕራፍ ሦስት ስለ አዲሱ ዘመን እንቅስቃሴ አጠቃላይ ገጽታና በምዕራፍ አራት ደግሞ የዘመኗ ቤተ ክርስቲያንን ድርሻ / ኃላፊነት ይዳስሳል፤ ቀጥሎም ስለ መጨረሻዉ ዘመንና የጌታ ዳግም መመለስ ጥቂት ነጥቦችን ዳስሶ፤ ከዚያም በማጠቃለያው ክፍል በምክር ይጠናቀቃል።

ጽሑፉን ለማዘጋጀት ምክንያት ሆንኩኝ እንጂ ሁኔታው ያሳስባቸው አያሌ ነበር። በጌታና በቃሉ ችሎት በሳል ክርስቲያኖች በዚህ መልክ ተጠናቅሮ እንዲቀርብ የበኩላቸውን ድጋፍ አድርገዋል። ቤተ ክርስቲያንም በዝምታ ማለፍ እንደሌለባት ያላቸውን ተቆርቋሪነት በአጽንኦት ገልጸዋል። በጽሑፉ ውስጥ በዛ ያሉ የእንግሊዝኛ ቃላት ተጨማሪ ሆነው የገቡት በትክክል አሳቡን እንዲገልጹ ወይም እንዲሉልኝ በማለት ሊሆን መዝገበ ቃላትም በግዕዝ እየፈታቸው ግልፅ ባለመሆናቸው ለጊዜው ከግዕዙ ቃል ይልቅ እንግሊዝኛ መጠቀሙ የሚሻል ሆኖአል። ለዚህም አስቀድሜ ትልቅ ይቅርታ እጠይቃለሁ። በተቻለ መጠን ግን የእንግሊዝኛውን ትርጉም አሳጥሪ ለማቅረብ ሞክራለሁ። የተጠቀሱት የዘመን አቆጣጠሮች ሁሉ እንደ አውሮፓውያን (እ.ኤ.አ.) አቆጣጠር ናቸው። ይህም ጽሑፍ አሁንም በበለጠ የሚጻገር እንጂ በራሱ የተሟላ ነው ለማለት አልደፍርም። ለዚሁም ቢሆን እያየሁ ዝም ከምል ያለኝን እንዳካፍል የረዳኝን ጌታ አመሰግናለሁ (2ኛ ቆሮ. 5:4)። እንደ ጴርጋሞን /ራእይ 2:12-18/ ቤተ ክርስቲያን ዝምታን አልመረጥኩም። ወደፊትም የብዙዎቹ አስተዋጽኦ ሲታከልበት የተሻለ ውጤት ሊኖር እንደሚችል አልጠራጠርም። ስለሆነም ከዚህ በታች በተገለጸው አድራሻ አስተያየታችሁን፣ ምክራችሁንና እርማታችሁን ብትጽፉልኝ ለማስተካከል ዝግጁና ፈቃደኛ ነኝ። በመጀመሪያው እትም አንብባችሁ ተግሳጽም ቢሆን አስተያየት የለገሳችሁኝን በሙሉ ከልብ አመሰግናለሁ። በመሆኑም እንደገና እንድታነቡት በትህትና እጠይቃለሁ።

ቀድሞ ሲልም ከአንባቢዎቼ በተሰጡኝ አስተያየቶች በመጠቀም የተቻለኝን እርምት ለማድረግ ሞክራለሁ። ይዘታቸው የተለያየ እጅግ ብዙ ደብዳቤዎች ደርሰውኛል። ለብዙዎችም ምላሽ ለመስጠት ሞክራለሁ። አንዳንዶች መንፈሳዊ አቋሜን በመጠራጠር ስድብ አዘል ቃላቶች ቢልኩልኝም ባለመረዳትና ባለመገንዘብ ስለሚሆን አልተቀየምኳቸውም። መንፈሳዊ ብስለታቸውን በትዝብት አይቼ አልፈዋለሁ። መልሴ «እግዚአብሔር ይባርካችሁ» እንደነበር ያስቀረጸቸው ቅጂዎች ያረጋግጡልኛል። ሁሉም በደረሰበት እንዲመላለስ ቃሉ ስለሚያዝ የግድ ለኔ የተገለጠው ለእነርሱ ለምን አልሆነም ማለት አይቻልም። ብዙዎች በመጀመሪያው እትም እንደተጠቀሙ ባምንም ዓላማዬን ባለመረዳት የተጎዱ ሊኖሩ እንደሚችሉ እርግጠኛ ነኝ። ሆኖም ትችት ቀላል ነው፣ ማረሚያውን ግን ጽፎ ማስተካከል ሌላ ጉዳይ ነው። ምናልባት ይህች ሁለተኛ እትም አንዳንድ ነገሮችን ታብራራላቸዋለች ብዬ እገምታለሁ። ስለ እኔ ማንነትና ስለ ትምህርቴ የጠየቁ ብዙዎች ቢኖሩም አስፈላጊ ከሆነ ወደፊት እንዳመቺነቱ ለመግለጽ እሞክራለሁ። እስከዚያው የጌታ ፍቅር ግድ ብሎኝ ነው እንጂ መሠረተ እምነቴንና ቤተ ክርስቲያኔን አለመለወጤን አረጋግጣለሁ። የጌታን ክንድ ያየሁና በእርሱ ብቻ የምደገፍ አገልጋይ ነኝ። የጌታን መንፈስ በሰሜት ሳይሆን በመለወጥ ኃይሉ አውቀዋለሁ።

ምዕራፍ አንድ

1. መንደርደሪያ

«በእግዚአብሔር ፊት በሕያዋንና በሙታንም ሊፈርድ ባለው በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ፊት፡ ---እመክርሃለሁ! ቃሉን ስበክ፡ በጊዜውም አለጊዜውም ጽና፡ ፈጽመህ እየታገሥህና እያስተማርህ፡ ዝለፍና ገሥጽ ምክርም---» (2ኛጢሞ. 4:1-4 ይመልከቱ)።

ለቤተ ክርስቲያን የመጨረሻ ዘመን ገጽታዋ ወርቃማ ነው ብሎ መናገር አስቸጋሪ ነው። የተጻፈው ይፈጸም ዘንድ ነገር ሁሉ ይሆናልና በቤተ ክርስቲያንም ዙሪያ እጅግ የረቀቁ የስሕተት ትምህርቶች እንደሚነሱ እርግጥ ነው (የሐዋ. 20:29-30)። ጽድቅን የሚቀናቀኑ የክፋት ሥራዎች፡ የበግ ለምድ ለብሰው በመንጋው መካከል የሚሄዱ ተኩላዎች፡ አያሌ «እኔ እበልጥ እኔ እበልጥ» ፋክክሮችና መጠነ ሰፊ የማይጠበቁ ሽኩቻዎች በየቤተ ክርስቲያኑ እየተከሰቱ ናቸው። የዚህ ዓይነት አዝማሚያ ለመለያየትና ለስህተት አሰራሮች በር መከፈት ምቹ ነው። የሰሜን አፍሪቃ አገሮች ቀደም ሲል ክርስቲያኖች ሲሆኑ አሁን ያሉበት ውጤት ከእንደዚህ ዓይነት ሁኔታ የመነጨ ነበር። እነዚህም የረቀቁ የስሕተት አሠራሮች ለጥፋት ልጅ (Anti-Christ) መንገድ ጠራጊ ሆነው ብዙዎቹ ያለ ጥያቄ ሊከተሉት በሚችሉበት መልኩ ዝግጅት በማድረግ ላይ ያለ ይመስላል። ይህም አላች የተለያዩ የግለሰብ ልምምዶችን ወደ ቤተ ክርስቲያን አስርጎ ካላስገባና በአማኞች እንዲዘወተሩ ካላደረገ በኋላ በግልጽ ሲገለጥ ብዙዎቹን በቀላሉ ሊያስት አይችልም። ስለዚህ የአመፅ ምሥጢር አሁን ይሰራልና (2ኛ ተሰ. 2:7)።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደዚህ ዓለም መጥቶ ከሄደበት ጊዜ ጀምሮ ብዙ ታላላቅ የእግዚአብሔር ሰዎች ተነሥተዋል፤ ሌሎችም በማስመሰል ታላቅ ለመሆን ጥረዋል፤ አሁንም በዚህ መስመር በማወቅም ይሁን ባለማወቅ ጥረት እያደረጉ ያሉ አልጠፉም። ግማሾቹ መጨረሻቸውና አሟሟታቸው የክፋ ሲሆን፤ ሌሎቹ ደግሞ የክፋ ሃይማኖት ዘር ዘርተው እስከመገለጡ ቀን ድረስ ለፍርድ ተጠብቀዋል። ከዚህ ምን እንማራለን?

በአሜሪካ አገር የተከሰተው የ«ዴቪድ ኮረሽ» አሟሟት ተጠቃሽ ምሳሌ ነው። እንደ እርሱ አባባል «መጽሐፍ ቅዱስ እውነት ከሆነ

እርሱ ክርስቶስ ነው። የሮክ ሙዚቃ አዘውታሪ ነበር። ባለ ብዙ ሚስት አባወራ ሆኖ የመስዋዕትነት ራዕይ ታይቶ ብዙዎችን ሰብስቦ ለከንቱ መስዋዕትነት ዳርጓቸዋል። ይህ ሰው ለረዥም ሰዓታት የሚጸልይና መጽሐፍ ቅዱስን በቃሉ እየሸመደ ያጠና ሰው ነበር። ኮረሽ ከ9ኛ ክፍል ወድቆ እንደወጣ በሰባተኛ ቀን አድቬንቲስት ቤተ ክርስቲያን ከዋናዎቹ የተለዩ አክራሪ (የተገነጠሉ) ክፍሎች ደጋፊ ነበር። ኮረሽ የተለወጠ ሰው ሊሆን ትርጓሜው በዕብራይስጥ ቂሮስ ማለት ነው። ተከታዮቹንም «ከኢ-አማንያን ጋር ለምናደርገው ጦርነት ተዘጋጁ» እያለ ይቀሰቅሳቸው ነበር። በከፍተኛ ደረጃ ያዘጋጀው የጦር መሣሪያ ከምችትም ለመጥፊያው ሆነ፤ ጦሩም ለአያሌ ንፁሃን ሰዎች ደረሰ። ኮረሽ እግዚአብሔር «ኃጢአተኛ ኢየሱስ» አድርጎት ወደ ዓለም ላከኝ ባይ ነው። ምክንያቱም ኢየሱስ በፍርድ ቀን የኃጢአትን ሁኔታ ለመረዳት እንዲችል ነው። ይህ ሰው በሃይማኖታዊ ስነ ልቦና ተጽዕኖ (Psychological domination) ተከታዮቹን ያስጨንቅ ነበር። ለእርሱ የሚፈቀዱት ልዩ ልዩ ቤቶች፣ መጠጦች፣ ምግቦች ለሌሎች ተከታዮቹ እንደ ርኩስ (Taboo) ነገር ይቆጠሩ ነበር።

በዚህ ሁኔታ ነበር ሌሎቹን እየከለከለ ለእራሱ ነፃነቱን ያወጀውና ኃጢአት የተባለን ልምምድ ሁሉ የቀመሰው። ኃጢአቱን አብዝቶ ኃጢአተኛው ኢየሱስ መሆኑን ለማረጋገጥ ሞክሯል። ልቡን ያጨለመበት ዲያብሎስ የተከታዮቹንም ሁሉ ያጨለመባቸው ይመስላል። በመጨረሻም ብዙ ሙከራ ተደርጎ መንግሥት ትዕግስቱን ቢያሳያቸውም አሳባቸውን ባለመለወጣቸው የተመኙትን የከንቱ መስዋዕትነት ጽዋ ጠጥተው ለዘላለም አለፉ። ይህ ሰው ትምህርቱ ከንቱ መስሎ ቢታየንም በተከታዮቹ ላይ ያሳደረው ስነ ልቦናዊ ተጽእኖ በቀላሉ የሚገመት አይደለም። የዲያብሎስ ግፊትም እንደሆነ አያጠራጥርም። በቅርቡ በስዊዘርላንድና በካናዳ የተከሰተው ራሳቸውን ለጽድቅ ጥማት ያቃጠሉትም ሰዎች የአእምሮ ተጽዕኖ ተደርጎባቸው ነው እንጂ ጤነኞች ሆነው አይመስለኝም።

እ. ኤ. አ. ኤፕሪል 1997 ዓ. ም. በአሜሪካን አገር ሔርፍ አፕልሐዋይት (Herff Applewhite) የተባለውም እራሱን እንደ ሐዋርያ የቆጠረ የአንድ የፕሬስቢቴሪያን ፓስትር/አገልጋይ ልጅ ነበር። ይህ ሰው እንዴት አድርጎ 39 ሰዎችን ለሞት እንደዳረጋቸው የቅርብ ጊዜ ክስተት ነው። የመንግሥተ ሰማያት በር (Heaven's Gate) ብሎ የራሱ ቡድንና ተከታዮች አካማቸው የአዲሱ ዘመን እንቅስቃሴ ራዕይን ለመተግበርና ወደ ተሻለ ዓለም ለመግባት በሚል የሕሊና ተጽእኖ ትምህርቱ እያዝናና ጥሩ ልብስ አልብሶ ምግብ ላይ በተደረገ

መድሐኒትና በሚጠለቅ ጭንብል (Mask) በ3 ቀናት ውስጥ ፈጅቷቸዋል። ታሪኩ እንደሚያስረዳው ከሆነ፤ ይህ ሰው ግራ የተጋባና ውስጣዊ ችግር የነበረበት ሰው ነበር። /ምንጭ፡ ኒውስ ዊክ፤ ኤፕሪል 1997 ይመልከቱ።/

በዚሁ በአገራችን ደግሞ ባሕታዊ ገ/መስቀል ተብዬው ለአራት ዓመታት ያህል አንዲት ሴት እያሸከረመሙ ቆይተው ከጽድቅ ጥማት የተነሳ የእግራቸውን እጣቢ እንኳን አስከምትጠጣ ድረስ በመንፈሳዊ የሕሊና ተጽዕኖ ኃይላቸው ሥር (cultic power of influence) ወድቃ እንደነበር «ጎሕ» በሚባል የግል ጋዜጣ ተዘግቦ ነበር። ግለሰቡ በኢትዮጵያ ኦርቶዶክሳዊ ትምህርትም ጠለቅ ያለ ዕውቀትና ተቀባይነት የሌላቸው ሲሆኑ፤ የአየር ሁኔታዎችንና አካባቢያቸውንም እያዩ «ታላቅ ነቢይ ነኝ» ከሚሉት ሰዎች ውስጥ ሊመደቡ የሚጥሩ ናቸው። ሆኖም ማንነታቸውን የሚያውቁ ያውቋቸዋል። መጨረሻው ዘመን ነውና ማንኛውም ሰው መጠንቀቅ የሚገባው ለዚሁ ነው።

በሌላ በኩል በዘመናችን ብዙ ታላላቅ የእግዚአብሔር ሰዎች እንዳሉ ይነገራል። ሆኖም ከነቀፌታ ያመለጡት በጣት የሚቆጠሩ ናቸው። ከጥቂቶች ስመ ጥሩ አገልጋዮች መካከል ዶክተር ቢሊግርሃም ግንባር ቀደም ተጠቃሽ ናቸው። እኚህ ሰው ስብከታቸው የረቀቀ፤ እጅግ የተወሳሰበና መዝገበ ቃላት ማገላበጥ የሚያስፈልገው ሳይሆን የደገንነት ወንጌልን ማዕከል ያደረገ ግልጽ መልእክት ነው። ዳሩ ግን ነፍሳት ቢጎርፉ ለተአምር ነው። ከ1949 ዓ.ም. ጀምሮ አገልግሎታቸው ያልተቋረጠ፤ ነቀፌታ ያላመጣና በገንዘብ አሰባሰብ ላይ ያልተመሠረተ ነገር ግን እጅግ የበለጸገ አገልግሎት ያላቸው ናቸው። ይህ እንግዲህ አንፃራዊ አመለካከት ነው።

አንድ ኢትዮጵያዊ የዩኒቨርሲቲ መምህር በስብሰባቸው ላይ የተካፈለ እንዲህ ብሎ ነበር። እንደ መምህር ለስብከታቸው ደረጃ (ማርክ) ሰጣቸው ብባል ከ «ሲ» በላይ አልሰጣቸውም። እኚህ ሰባኪ በአሜሪካና በመላው ዓለም እጅግ የታወቁ፤ በሕዝባቸውም የተወደዱ፤ በትሕትናቸውና በነፍሳት አፍቃሪነታቸው የተመሰከረላቸው ናቸው። በአሁኑ ጊዜ እርጅና ተጫዊናቸው ባለበት በመጨረሻ ዘመናቸው እንኳን በሳተላይት ለመሰበክ ከፍተኛ ዝግጅት አድርገው በሚገባ ተከናውኖላቸዋል። መልእክታቸውን ቀላል አድርገው ሰዎች በሚገባቸው ቋንቋ ማስተማር የቻሉት ወንጌልን በመቀላቀልና በመሸቃቀጥ አይደለም። እኚህ የእግዚአብሔር ሰው አንድ ጊዜ ለአሜሪካን አገር ፕሬዚዳንትነት ለምን አይወዳደሩም ተብለው ሲጠየቁ «እኔ የሰማያዊ አገር አምባሳደር ነኝ፤ ሹመቴ ትልቅ ስለሆነ ራሴን አላዋርድም /ማለትም ለምድራዊ ሥራ/» ብለው መልስ

ለጥተው ነበር ይባላል። ድንቅ አባባል ነው፤ የሰማያዊው ንጉሥ ልጅ ናቸውና ጥሪያቸውን ማወቅ ማለት ይህ ነው፤ የደህንነትን ክብርና ስልጣን መረዳትም እንደዚህ ነው።

ታዲያ በዘመናችን አያሌ አገልጋዮች ቢነሱም፤ ከጥቂቶቹ በስተቀር ከዲያብሎስ የነቀፌታ ወጥመድ ያመለጡ አልሆኑም። ነገርን ሁሉ ከመንፈስ ጋር በማገናኘት ብዙ ጊዜ ደጋግመው የዲያብሎስን ስም ያነሳሉ፤ ተቃውሞም ያሰማሉ፤ ይገስፃሉ፤ ጸሎታቸው ወኔን የተሞላ ነው፤ ይንቁታል በቀላሉ እንደሚናቅ ባላጋራ፤ ዳሩ ግን መልሰው መላልሰው ለጥቃቱ ይጋለጣሉ። ሞቾች ሆነው ቀላል ባላንጣ ያደርጉታል፤ አሊያም ከመጠን አልፈው ክብርን በመስጠት ነገርን ሁሉ ከእርሱ ጋር ያጣብቃሉ። የጣላትን ሃሳብ አለመሳት ግን ለብዙ ጥንቃቄ ይረዳል (2ኛ ቆሮ. 2:11)። ሰው እንዴት ይስታል አይባልምና ቀድሞ አዳምና ሔዋን እንኳን በእግዚአብሔር ገነት (በተሻለ ስፍራ) ሳሉ፤ ከአምላክ ጋር የቅርብ ግንኙነት እያደረጉ፤ የምድር ፍጥረት ረዳት አስተዳዳሪና ኃላፊ (Vice Regent) ሆነው በነበሩበት ጊዜ በቀላሉ ስተዋል። ማንም እንዳይመካ የሚመካ በእግዚአብሔርና በኃይሉ ችሎት ይመካ። የሳቱትም የመብል ፍላጎት ያመጣው አጋጣሚ ብቻ አይመስለንም፤ ሁሉ በእጃቸው ሁሉ በደጃቸው ነበር። ዳሩ ግን እባብ በተንኮል «ሞትን አትሞቱም...ከእርሷ በበላችሁ ቀን ዓይኖቻችሁ እንዲከፈቱ፤ እንደ እግዚአብሔርም መልካሙንና ክፉውን የምታውቁ እንድትሆኑ...» /ዘፍ. 3:46/ ሔዋንን ሲላት ልብ አልቀረላትም፤ አምላክ መሆን ፈልጋ የእግዚአብሔርን ምክር ከራሷ ጣለች፤ ትእዛዙንም አፈረሰች። እውነትማ ቢሆን ኖሮ የነገራት ዲያብሎስ ራሱ ቀድሟት በበላና የአምላክነት ጥማቱን ባረካ ነበር።

ዲያብሎስ ደጋግሞ በእግዚአብሔር መንግሥት ላይ ኩዴታ (የመፈንቅለ መንግሥት) መከራ ለማድረግ የሚያስብ ሽምቅ ተዋጊ ይመስላል። ስለሆነም ምህረት አልተገባውም። የሰው ልጅ ግን የምህረት ዕድል አለው። እግዚአብሔር የፈጠረው እንከን ስለማይወጣለትና ለበጎ ስለሆነ እንደ እኔ ከሆነ «ሥጋዊ ሞትም» እንኳን ለአማቾች ድጋሚ ተስፋ ነው። በእርግጥ የኃጢአት ዋጋ ሞት ነው። ቢሆንም ከሞት በኋላ ሕይወት የሰጠን ጌታ ብሩክ ነው። የሰው ልጅ አምላክ የመሆን ምቹቱና ከፍ ከፍ የማለት መሻቱ ጥንት በኤደን ገነት ከእግዚአብሔር ጋር ሲኖር የጀመረው ሲሆን፤ የዘመኑም አገልጋዮች ጌታ ከፍ ከፍ ሲያደርጋቸውና ታዋቂ እየሆኑ ሲመጡ፤ ራሳቸውን ጥያቄ ቢጠይቁ፤ ከየት ወዴት እያሉ ራሳቸውን ቢገመግሙ፤ ለጥንቃቄ ይረዳል የሚል ግምት አለኝ (ኤርምያስ 6:16)። ይህ ጽኑ እምነቴም ነው።

ኢሳይያስ አንድ ጊዜ እንዲህ ብሎ ነበር፡

«አያውቁም፤ አያስቡም፤ እንዳያዩ ዓይኖቻቸውን፤ እንዳያስተውሉም ልቦቻቸውን ጨፍነዋል። በልቡም ማንም አያስብም፤ ግማሽዋን በእሳት አቃጥያለሁ፤ በፍምዋም ላይ እንጀራን ጋግሬአለሁ፤ ሥጋም ጠብሼ በልቻለሁ፤ የቀረውንም አስጸያፊ ነገር አደርጋለሁ? ለዛፍስ ግንድ እስግዳለሁ? እንዲልም እውቀትና ማስተዋል የለውም። አመድ ይበላል፤ የተታለለ ልብ አስቶታል፤ ነፍሱን ለማዳን አይቻልም፤ ወይም፡- በቀኝ እጅ ሐሰት አለ አይልም» (ኢሳ. 44:18-20)።

የእኛ አገር ተረት «አወቅሽ አወቅሽ ቢሏት... መጽሐፍ አጠበች» እንዳይሆን እንጠንቀቅ! መጠንቀቅ ደግሞ ይጠቅማል እንጂ አይጎዳም። ራስንም ሌሎችንም ከስሕተት ይጠብቃል። በመሠረቱ ነገር ሁሉ ቢሳካልህም፤ ያስብከው ቢሟላልህም፤ ያለምክው ቢፈጸምም አንተ ሰው ነህ እንጂ አምላክ አይደለህምና ጠንቀቅ በል (ሕዝ. 28:2)። የራስንም ክብር መፈለግ አያስከብርምና አንተ ከሌሎች እንድትበልጥ ማን አደረገህ? ምሳ.25:27 እና 1ኛ ቆሮ. 4:7 ይመልከቱ።

በአሁኑ ጊዜ ሰዎች ራሳቸውን አምላክ ለማድረግ ወይም አምላክነታቸውን ለማሳየት፤ በውስጣቸው ተደብቆ /በእምቅ/ አለ የሚሉትን ኃይል ለማውጣት፤ ያልተጠቀሙበትን የውስጥ ብርሃን/ኃይል ወደ ግልፅ ለማምጣት እየታገሉ ነው። ራሳቸውን መሆን ስላቃታቸው አምላክ መሆን ያሰኛቸው ይመስላል። የሰው ልጅ እርካታው አምላክ ለመሆን በመጣር አይደለም፤ አምላኩን ቢረዳና ቢገነዘብ፤ ስፍራውን ቢያውቅ ይሻለዋል። የሚያረካ እግዚአብሔር ብቻ ነው። ክርስትና በአሁኑ ጊዜ መልኩን እየለወጠ አደገኛ አዝማሚያ በመያዝ ላይ ይገኛል። ይህን ደግሞ ዝም ብሎ መመልከትና «በከንቱ አትፍረዱ» በሚል ፈሊጥ የመካከለኛ/ለዘብተኛ (Liberal) አስተሳሰብ መከተል ከተባባሪነት መለየት አይሆንም። ስለሆነም፤ በቅን ልብና በፍቅር ስሜት ለጥንቃቄ ቢረዳ በማለት ያሰባሰብኳቸውን መጣጥፎች ለአንባቢው በትምህርት መልክ ከአገራችን ሁኔታ ጋር በማዛመድ ለማቅረብ ሞክሬያለሁ።

እነዚህ የዘመኑ አስተማሪዎች በጥቅሉ ዋጋ ቢስ ናቸው ማለት አይቻልም ይሆናል፤ ለዚህም እንደ ዴቪድ ዩንግቺ ያሉት ለቤተ ክርስቲያን ዕድገት ጠቃሚ የሆነውን የሴል/የቤት ቤተ ክርስቲያን (Cell) አሠራር መካድ አይቻልም ይሆናል። ሌሎችም በአጀማመራቸው ጠቃሚ ድርሻ ሊኖራቸው ይችላል ይሆናል፤ በኋላ ግን እየሳቱና እያሳቱ መሄድ አጨራረስን አለማሳመር ለከፋ ተግባር

ይዳርጋል። የጽሑፉ ዓላማም ለጥንቃቄ ያመች ዘንድ ይህንን አጉልቶ ማሳየት ነው። አጨራረስን ማሳመር ለስፖርተኞችም የሚጠቅም እንደሆነ ከነ ሻለቃ ኃይሌ ገ/ሥላሴ መማር ይቻላል። በከንቱ መሯሯጥና ወዲያ ወዲህ ማለት በመድረክ ላይ ላብን ማንጠፍጠፍ ዋጋ የለውም። በመድረክ ላይ የአክሮባት መገለባበጥም የትም አያደርስም።

ይህም ሁሉ ሆኖ ጌታ ሥራውን አሁንም አላቋረጠም። በሕዝቡ ላይ ያለው ዓላማም ፍቅር ነው። «በበሩ አደባባይ የሚገሥጸውን ጠሉ፣ እውነትም የሚናገረውን ተጸየፉ።» (አሞጽ 5:10) እንደተባለ እግዚአብሔር ከዚህ ያድነን። በአገራችን በመንፈሳዊ እንቅስቃሴና ተቀብቻለሁ ስም አያሌ ፈር የለቀቁ ነገሮች እየመጡ ነውና አንባቢው ያስተውል፣ ጆሮ ያለውም ይሰማ። ቃሉ እንደሚል «...እንግዲህ ከወዴት እንደወደቅህ አስብ ንስሐም ግባ የቀደመውንም ሥራህን አድርግ፤ አለዚያ እመጣብሃለሁ ንስሐም ባትገባ መቅረዝህን ከሰፍራው እወስዳለሁ» (ራእይ 2:5)። በዝምታ እያለፉ ነገር ከተበላሸ በኋላ እርሮ ማለማት ተገቢ አይደለም። ሌላው የዚህች መጽሐፍ ዓላማም ነገሮች በእርጋታ እንዲታዩና አገልጋዮች /እንዳሁኑ መፈራረጅ ሳይከሰት/ እንዲወያዩበት ነበር። ግለሰቦችንም ለመጉዳት ሳይሆን ሳያውቁ ከሳቱበት እውነት መሰል ትምህርት እንዲታቀቡና ነገሮችን እንዲመረምሩ ነበር። ባጭሩ በሚቀጥሉት ምዕራፎች የትምህርቶቹን ይዘት እንመለከታለን።

ምዕራፍ ሁለት

2. የእምነት ቃል / የዘመኑ ወንጌል አስተምህሮ

«ነገር ግን ዓለም ለእኔ የተሰቀለበት እኔም ለዓለም የተሰቀለሁበት ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል በቀር ሌላ ትምክህት ከእኔ ይራቅ» (ገላ. 6:14)»

ይህን በርእሱ የተጠቀሰውን ትምህርት ቢንሂን የተባሉት የኦርላንድ ክርስቲያን ማዕከል የአንድ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ፓስተር "Word of Faith is New Age" እንዳሉት በጥቅሉ ወጥነት እንዳለው ትምህርት እውነት ነው ለማለት ቢያስቸግርም ለጊዜው ሁለቱን ትምህርቶች «የአንድ ሳንቲም ሁለት ገጽታ» ማድረግ ምናልባት አንድ አጽናፍ (ጫፍ) ይዞ እንደ ማከረር ("Extremist" እንደመሆን) ይቆጠራል። እኚህ ፓስተር በብዙ የቤተ ክርስቲያን መሪዎችና አገልጋዮች ተመክረው (ከነበሩበትና፤ አሁን ከሚኮንነት) ከስሕተታቸው ለመታረም ፈቃዳቸውን ማሳየታቸው እጅግ የሚያስመሰግናቸው ነው። እንዲያውም በ«ክርስቲያኒቲ ቱዴይ» መጽሔት ውስጥ እንደተገለጸው «በእርግጥ ቢሊግርሃም ቢጸልዩልኝ እሻለሁ» ብለው ነበር። በምእመኑ ማለትም እንባ ባቀረረ አድማጭ ፊት ራሳቸውን አዋርደው መቅረባቸው የትክክለኛ አገልጋይ ባህሪ ያሰጣቸዋል። ከስህተት መመለስ አስተዋይነት ነው። ለተግባራዊነቱ ግን የተጠራጠሩ ሰዎች አልጠፉም። ሆኖም ጊዜ ሁሉን ያሳየናል።

ቢንሂን ይህንን ትምህርት ከሚያራምዱ አያሌ ታዋቂ ሰባኪያን አንዱና ከሌሎቹ ጋር ሲወዳደሩ በወጣትነት ዕድሜ ላይ የሚገኙ ናቸው። ከዳኑ ወደ 26 ዓመት ገደማ እንደሆናቸው የሚነገርላቸው ቢንሂን አሁን በሚታመቡት ትምህርት የአገልግሎት ዘመናቸው እርዝማኔ ከሌሎቹ ያነሰና አጭር ዓመት እንደሆነ ይነገራል። እርሳቸው ራሳቸው እንደሚሉት ለስሕተት ያጋለጣቸው ማለትም የዘመኑን ወንጌል ሊከተሉ የቻሉትና ሌሎች ቀደምት ሰባኪያንን እንደ ዓይን ብሌን አድርገው የሚናገሩት መሠረታዊ የሥነ መለኮት ትምህርት ስለሌላቸውና በእነርሱ አመለካከት የተጻፉ መጻሕፍትን ቀኖና በመድገም እንደሆነ ያምናሉ። በመገለጥ ዕውቀት አገኘኋቸው የሚሏቸውም አንዳንድ ትምህርቶቻቸው እጅግ አጠያያቂ ሆነዋል። ከመጽሐፍ ቅዱስ የበለጠ መገለጥ ለችግር ያጋልጣል። እርሳቸውም የተናዘዙባቸው አንዳንድ ነጥቦች በ«ክርስቲያኒቲ ቱዴይ» መጽሔት ውስጥ በዝርዝር ተጠቅሷል። ይህም በቃለ ሕይወት መጽሔት ቁጥር 8 ፣ 1986 ዓ.ም. በመጠኑ ስለተጠቆመ አንባቢው ማጣቀስ ይችላል።

በቅርብም በቴፕ ክር ኑዛዜያቸውና ያደረጉት የሰነ መለኮት ለውጥ በአገራችን በስፋት እየተሰራጨ ይገኛል። ታዲያ የተኮረጀ ስሕተት በቀዳሚው ሰው ከታረመ ሌሎች ኮራጆች /ደቀ መዛሙርት/ ለማረም ብዙ መቸገር አይገባቸውም። ሰው ሆኖ የማይሳሳት የለም፤ ሆኖም መመለስ ግን ጥበብ ነው።

2.1 የትምህርቱ መሠረታዊ አጀማመርና ምንነት

«ከተመሠረተው በቀር ማንም ሌላ መሠረት ሊመሠርት አይችልምና፤ እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው» (1ኛ ቆሮ. 3:11)።

በመሠረቱ የእምነት ቃል "Word of Faith" የሚባለው ትምህርት በቤኒሂን የተጀመረ ሳይሆን ቀደም ባሉት ዓመታት በነበሩ አገልጋዮች የሚዘወተር ነበር። እንደሚባለው ይህ በእምነት ቃል መናገር ትምህርት የተወሰደው ወይም የተቀዳው የቡድሃ (Buddha) ሃይማኖት አራማጅ ከነበሩ መምህራን ሳይሆን አይቀርም። ትምህርቱም "Name-it-&-Claim-it" ከተባለ የሩቅ ምሥራቅ ፍልስፍና የተወሰደ ሲሆን በአዲሱ ዘመን እንቅስቃሴም በከፍተኛ ደረጃ ተቀባይነት ያለው ዓይነተኛ አሠራር ሆኗል። ዓላማውም ምኞትን በሃሳብ (ጽንሰ ሐሳብ) በቅድሚያ ሥሎ ምስል (mental Image) በመሥራት ሐሳብ ቁስ-አካል ይሆናል፤ በሥራ ላይ በትክክል እንደታሰበ ይሆናል እያለ የሚያስተምር የእምነት ትምህርት ነው።

ትምህርቱን ከሚያስፋፋት መካከል በቅርቡም በኢትዮጵያም እየታወቁ የመጡት እነ ኪንት ሀገንና ኪንት ኮፕላንድ ዋነኞቹ የእምነት እንቅስቃሴ ትምህርት አራማጆች ሲሆኑ በተለይ የሩቅ ምሥራቁን ፍልስፍና ዓይነት አስተምህሮ በሰፊው የተያያዙት ደግሞ ቀድሞም የተለወጠ ስም የነበራቸው ፖል ዮንጊሾ (ፖል የኮርያ ስም አይደለም) በቅርቡ ሰማቸውን ወደ ዴቪድ ዮንጊሾ የለወጡትና ፍሬድሪክ ፕራይስ የተባሉ አገልጋዮች ይገኙበታል። በተለይ በዓለም ላይ ባለ ብዙ ምዕመን ቤተ ክርስቲያን እንደሆኑ የሚነገርላቸው የአሁኑ ዴቪድ ዮንጊሾ የቀድሞ ፖል ዮንጊሾ ካሴታቸው በሀገራችን በስፋት የገባው እጅግ ትሁትና ለእግዚአብሔር ሥራ ቀናኢ እንደነበሩ በፊት ይነገር ነበር። በቅርቡ ግን እኚህ ኮሪያዊ ሰባኪ እግዚአብሔር ተናገረኝ ፖል ሞቷል ብሎኛል ስለሆነም ስሜንም መለወጥ አለብኝ ብለው አሁን ዴቪድ ሆነዋል ልዩ ሰው መሆናቸውንም ሲያብራሩልን። በመሠረቱ አብዛኛውን ጊዜ ስምን መለዋወጥ የሚወድ በኮከብ ቆጠራ

የሚታመንና ከሰሙ ለውጥ በረከትን የሚጠብቅ ብቻ ነው። ለሕጋዊ ነገር ለምን መለዋወጥ ካለ ያ ሌላ ጉዳይ ነው።

«ክርስቲያኒቲ ኢን ክሪይሲስ» የተባለውን መጽሐፍ የጻፉት በአሜሪካ አገር የክርስቲያን የጥናትና ምርምር ማዕከል ዲሬክተር ሃንክ ሃኔግራፍ የሰሙ ለውጥ የመነጨው ከዋነኛው የሩቅ ምሥራቅ በሌላ አካል የመገለጥ ወይም የመወለድ (Reincarnation) ሃይማኖታዊ አመለካከት ነው ይላሉ። የሰም ለውጥ ቅንጣት ያህል ለደገንነት የሚያግዝ ባለመሆኑ እኚህ ሰው ሰማቸውን ለምን እንደሚቀያይሩ ግልጽ አይደለም። የሞተው ሳዖል /ፖል/ ሲሆን አሁን ያለው ዳዊት ነው ካሉ የቀደመውን አገልግሎታቸውን ጥያቄ ውስጥ ከተውታል ማለት ነው። ይሁን እርሱም ባልከፋ ዳሩ ግን የምእመን ብዛት ምናልባት በዓለም ላይ ታላቅ እንዲባሉ ስላደረጋቸው ወደ ሌላ አጽናፍ (ዳይሜሽን) ገፋፍቷቸው ይሆን? በዚያን አካባቢ ያለው የባህል ተጽእኖ በመሪዎች ላይ ያለ የሥልጣን አክብሮት ባህል እንደ ማንም ሰው ገፋፍቷቸው ይሆን?

አንድ ኮሪያዊ ሚሲዮናዊ ስለ አገሩ ሕዝብ እንዲህ ሲል ሰምቻለሁ፤ «እኔ ፓስተር በነበርሁበት ቤተ ክርስቲያን አንድ ጊዜ ድንገት መጽዳጃ ቤት ሲያገኙኝ <አንተም እዚህ ትመጣለህ?> ብለውኝ ነበር» አለ። ፓስተር መጽዳጃ ቤት መሄድ እንደሚገባው በውል የሚያውቁ አይመስልም። ሌላ ጊዜ ደግሞ ሙሉ ልብስ ሲለብስ የሚያውቁት በቲ-ሸርት ሲያዩት ጊዜ ሰላምታ ነፍገውታል። ፓስተሩን ከሮማው ጳጳስ እንኳን አስበልጠው በማየት ሰብአዊ ፍጥረትነቱን ሊጠራጠሩ በቅተዋል። ከዚህ በተረፈ ቀደም ሲልም ያራምዱት የነበረው "The Fourth - Dimension" የሚሉት ሃሳብን አርግዞ የመውለድ ልምምድ፣ ሃሳብን በውስጥ ሰውነት በመሳል (ምስል በመፍጠር) የፈለጉትን ማግኘት እንደሚቻልና እንደማያቅት ይናገራሉ። ይህ "Name-it and Claim-it" ትምህርታቸውም በአዲሱ ዘመን እንቅስቃሴ በእጅጉ ይሠራበታል። እንደሚሉት ሦስቱ ዓለማት ግዙፋ ቁሳዊ ዓለም ማለትም የአይዛክ ኒውተን ንድፈ ህሳብ ላይ በመመርኮዝ (ጥልቀት፣ ስፋትና እርዝመት)፣ በአነስታይን ደግሞ ጊዜ (time)፣ ቦታ (Space) እና ቁስ አካል (matter) በእንቅስቃሴ (motion) ሲሆኑ ዋናውና ይህንንም የሚቆጣጠረው አራተኛው አጽናፍ/ ጠርዝ የመንፈስ መረዳት ክፍሉ ነው ይላሉ። ይህ «እምነት በእምነት ላይ» የሚለውና "Name-it and Claim-it" የተሰኘው ትምህርታቸው የሩቅ

ምሥራቅ (የሂንዱ) እና ቡድኒዝም ሃይማኖት ተቀጥላ ሆኖ ፍልስፍናው እንጂ መለኮታዊ መገለጥ አይደለም። እርሳቸው እንደሚሉት ሌሎች «ኢ-አማኞች ከተጠቀሙበት እኔማ እንዴታ! ለምን አልጠቀምበትም» ይላሉ። ይህ ነው እንግዲህ ትምህርታቸውን ጥያቄ ውስጥ ሊከተው የቻለው።

ይህን በሚመለከት ቤኒሂን በኑዛዜ ከተመለሱ በኋላ «እምነታችን በእምነት ላይ» ሳይሆን «እምነታችን በኢየሱስ ክርስቶስ» ላይ መሆን አለበት ብለው ተናግረዋል። የለውጥና የኑዛዜ ትምህርታቸውንም ይሰማ የነበረው ምዕመን እንባ በሞሉ ዓይኖቹ አዳምጧቸዋል። የአዲሱ ዘመን እንቅስቃሴ (New Age Movement) ትምህርትም እምነት በራስ ላይ መሆን አለበት ብሎ ያስተምራል። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን ግን እምነታችን መሆን ያለበት በእግዚአብሔር ላይ እንጂ በራሳችን ወይም በእምነታችን ላይ አይደለም። ለመሆኑ ያለ እግዚአብሔር አኛ ማን ነን እና ነው እምነታችን በራሳችን ላይ የሚሆነው?

በአንጻሩ አያሌ እውቅ አገልጋዮች ምክርንና ተግላጽን ባለመቀበል በትምህርቱ እየገፉ ሲሆን አንዳንዶቹ መጨረሻቸው ጉዳት ሊሆን ቻሏል። ለምሳሌ የታሰሩ፣ በዝሙት የወደቁ፣ በገንዘብ ማባከን የተወነጀሉ፣ ሚስቶቻቸውን የፈቱና የቀያየሩ እንደተገኙባቸው በቂ መረጃ አለ። ከነዚህ ውስጥ በቅርቡ በከፍተኛ የገንዘብ ብክነት የተከሰሱት ሮበርት ቲልተን እና ቀደም ሲልም በዝሙትና በገንዘብ ማጥፋት ወንጀል የታሰሩት ጂም ቤከር ተጠቃሽ ናቸው። ይሁን እንጂ በአሁኑ ጊዜ ጂም ቤከር “I was wrong” /ተሳስቻለሁ/ በሚል ርዕስ ከልጅነት ሕይወታቸው ጀምረው እስካጋጠማቸው ችግር ድረስ በዝርዝር ባለ 647 ገጽ መጽሐፍ ጽፈው እውነቱን ፍርጥርጥ እድርገው ሊናገሩ ችለዋል። ሁሉም ስህተት መሆኑን ተገንዝበዋል። እግዚአብሔር ይባርካቸው። ራሳቸውን አዋርደው ያደርጉ የነበረውን አምነው ሕዝቡንም በግልጽ ይቅርታ ጠይቀዋል። ቀደም ሲል እኚህ ሰጪ በመድረክ ላይ በነበሩ ጊዜ ባለቤታቸው የአእምሮ ሐኪም ዘንድ ትመላለስ ነበር። የድፍረታቸው ድፍረት በዝሙት የወደቁ ዕለት እንኳን በቴሌቶን /ገንዘብ መስብሰቢያ ፕሮግራም/ ላይ ሰባኪ/ ግን «ተናጋሪ» ነበሩ። ደስ የሚለኝ ግን ራሳቸውን አዋርደው በንስሐ መመለሳቸው ነው። እንዲያውም አንድ ጊዜ እንዲህ ብለው ነበር። «በአሁኑ ጊዜ ሙሉ ልብስ ለብሼ ሰላም አጥቼ ከምገኝ፣ በእስር ቤት ካኪ ቱታዬ መሆንን እመርጣለሁ»። እርሳቸው እንደሚሉን መጽሐፍ ቅዱሳቸውን እንኳን በደንብ ያጠኑት በእስር ቤት በነበሩበት ወቅት ነው። (Source: I was wrong: Jim Baker, 1996, USA)። እኚህ ሰው ምናልባትም ከሌሎቹ በተሻለ መልኩ ታዋቂ ነበሩ። መጽሐፋቸውን

ላነበበ ሰው ብዙ መንፈሳዊ ትምህርት ያላቸው ባለ ታሪክ ሲሆኑ እግዚአብሔርም ከፈረሱ በኋላ የሠራቸው ትልቅ ሰው ናቸው። መንፈሳዊያን ሰዎች እንዴት ለዚህ ዓይነት ችግር እንደዳረጓቸውም ከመጽሐፋቸው መረዳት ይቻላል። መመለሳቸውና ጌታን ለማክበር መብታቸው እጅግ ደስ ያሰኛል። ሌሎችም ራሳቸውን መርምረው ቢመለሱ እንዴት ድንቅ ነበር?

አዲሱ የእምነት ቃል እንቅስቃሴ ወይም የመጨረሻው ቀን ቅዱሳን (Later Day Saints) ነን የሚሉት አገልጋዮች እግዚአብሔር በባረካቸው፣ ባሳደጋቸውና አገልግሎታቸው እየሰፋ በሄደ መጠን ፈር እየለቀቁ ሄደዋል። ራሳቸውን ከሐዋርያትና ከነብያት አስበልጠው በመኩራራት ይናገራሉ። አዎ አባቶቻችንም እነዚህ ያሁኖቹ እንደሚዝናኑት ዓለም ሳትመቻቸውና ሳትገባቸው በዋሻና በምድረበዳ ተንከራተው፣ ተርበው፣ ታርዘው፣ ተጠምተው ወንጌልን ያውም ኃይል ያለውን ለእኛ አስተላልፈዋል። የእነርሱ ትግል ከብልጽግና ጋር ሳይሆን ከዚህ ዓለም ከፋትና ከጫካ አውሬ እንዲሁም ከዲያቢሎስ ፍላፃ ጋር ነበር። /ዕብ 11:32-38 ይመልከቱ/። የአሁኖቹ ግን የግል ልምምዶችን በመከተላቸው የራሳቸው የሆነ “ልዩ ወንጌልን” መሥርተዋል። ሌሎቹንም በመናቅና በመተቸት የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ወንጌል በመበረዝ ብሎም በመደረት ዘመናዊ ለማድረግ ሞክረዋል። በምንም መልኩ ቢሆን ዲሪቶ ያው ዲሪቶነቱን አይለውጥም። እግዚአብሔር ግን ዘመን የማይሽረው፣ የማይለዋወጥ፣ በሃሳቡ የጸና፣ የሰው ምክርና አስተያየት የማያስፈልገው፣ ምሉዕ የሆነ፣ የዘመናት ንጉሥ፣ ሁሉን በጊዜው ውብ አድርጎ የሠራ፣ ተሃድሶ የማያስፈልገው፣ ማርጀትን የማያውቅ ነው፤ መለኮታዊነትም ለእርሱ ብቻ ነው። በተስፋ ቃል ከመለኮት ባህርይ ተካፋይ መሆን ማለት እኔ እግዚአብሔር ነኝ ለማለት መዳረግ የለበትም (2ኛ ጴጥ. 1:4)።

በእምነት ቃል አስተማሪዎች ትምህርት «እምነት ኃይል» ነው። ይህም ኃይል ነባራዊውን ዓለም/ ጽንፈ ዓለም (Universe) የሚሠራና ሌላኛውን ዓለም/የመንፈስ ዓለም/ የሚገዛ ኃይል ነው። እንደ እነርሱ ትምህርት ከሆነ ነገር ሁሉ የተሠራው ከእምነት የተነሣ ነው። ከላይ እንደተጠቀሰው እምነት ኃይል ነው፣ የሚነገር ቃልም በራሱ የኃይል ክምችት ነው ይላሉ። ስለሆነም ቃል በመናገር ከአማኝ ኃይል ስለሚወጣ የራሱን እውነታ (Reality) ሊፈጥር ይችላል ይላሉ። እምነትን እንደ አምላክ በመቁጠር እግዚአብሔርም በመጀመሪያ ዓለምን የፈጠረው በእምነት ነው ማለት ጀምረዋል። በእርግጥ የእነዚህ የእምነት ቃል አስተማሪዎች ስብስብ በመሠረታዊ ትምህርት ደረጃ በአንዳንድ ነጥቦች ላይ የተራራቁና የማይገናኙ ናቸው፤ በአብዛኛው ግን

ይደጋገፋሉ፤ ይጠባበቃሉ፤ ነገራቸውም «እከከልኝ - ልከከልህ» ይመስላል። የጋራ ዓላማና ራእይ ግን በአብዛኛው አላቸው። ለለዚህ በጥቅሉ ሁሉንም በአንድ ዓይነት መልኩ ማውገዝና ማንቋሸሽ ደግሞ አዳጋች ሊሆን ይችላል። እያንዳንዱን በግል በጥልቀት መመርመር ግን ተገቢ ይሆናል። በሌላም አንጻር ላለመነቃቀፍ ስምምነት ያደርጋሉ፤ አንዱ ለአንዱ ልክ እንደ ፕሮፓጋንዳና ቅስቀሳ ባለሟል የሚጫወቱት ሚና አላቸው።

ለምሳሌ ከ 1960-70 ዓ.ም ገደማ ከመጨረሻው ዘመን ቅዱሳን እንቅስቃሴ ነው ያደገው የሚባለው የእረኝነት-ደቀመዝሙር እንቅስቃሴ (Shepherding-Disciple Movement) አስተማሪዎች የጋራ ስምምነት እንደነበራቸው ይታወቃል። በመሆኑም በትምህርታቸው እንዳይነቃቀፉ ይጠባበቁ ነበር። በሀገራችን ያሉ ራሳቸውን ሐዋርያና ነብይ፣ ባለ ራዕይ፣ «መሪ»፣ ወዘተ... ያደረጉትም ከመሰሉቻቸው ጋር እንዲሁ የመጠባበቅ ባሕርይ ይታይባቸዋል።

ኪነት ኮፕላንድ የተባሉት ሰባኪ እንደሚያስተምሩት «በእምነት ላይ እምነት ይኑረን» ብቻ አይደለም፤ እምነት የኃይል ምንጭ ነው፤ እምነት ኃይልን አስተላላፊና የመንፈስን ዓለም የሚያሠራ ሕግ ነው። እግዚአብሔር ካለ እምነት ምንም ሊሠራ አይችልም እንደምውት ይቆጠራል ይላሉ፤ እምነት እራሱ የእግዚአብሔር የኃይል ምንጭ በመሆኑ እግዚአብሔር ራሱ የሚሠራው በእምነት ነው ይላሉ። ለለሆነም እምነት ራሱ አምላክ ነው ማለት ነው። እነዚህ አስተማሪዎች እንደሚሉን ነገር ሁሉ ከቃላትን በሚወጣው ይወሰናል። ከቃላትን በሚወጣው ቃላትም ማመን ደግሞ በራሳችን እምነት ማመን ማለት ነው ይሉናል። ስለዚህ እነርሱ እንደሚሉት «እምነት በእምነት» እንጂ «እምነት በእግዚአብሔር» አይደለም ማለት ነው። ነገር ግን ይህ የለየለት ውሸት ነው። ይህም የተጻፈውን እንደ መፋቅ ይቆጠራል። ይህንንም ሊሉ የቻሉት በማርቆስ ወንጌል 11:22 «በእግዚአብሔር እመኑ» የሚለውን እግዚአብሔር የእምነት እግዚአብሔር ነው በማለት ይተረጉሙታል። በግሪኩ መጽሐፍ ቅዱስም ትርጉሙ ብዙ አያሻማም። በምሳሌ 18:21 «ሞትና ሕይወት በምላስ እጅ ናቸው። የሚወዱአትም ፍሬዋን ይበላሉ» የሚለውን ለራሳቸው በመተርጎም ከአፍህ በምታወጣው ቃል (Faith in Words) በማመን የምትፈልገውን ሁሉ ማድረግ ትችላለህ ይላሉ። ለዚህም እግዚአብሔር ዓለምን እንኳ ሲፈጥር በቃሉ በማመኑ ነው ሊፈጥር የቻለው ይሉናል። የሚጠቅሱትም ጥቅስ ዕብራውያን 11:3 ነው። ጥቅሱ የሚናገረው እግዚአብሔር ዓለምን ስለመፍጠሩ እንጂ በቃሉ ስለማመኑ አይደለም።

አንባቢው እነዚህ አስተማሪዎች እንዴት ሊስቱና ሊያስቱ ቻሉ ብሎ በጥንቃቄ ቢጠይቅ መልሱ ቀላል ሳይሆንለት ይችላል። ሆኖም አለመጠየቅ ለችግር ሊያጋልጥ ይችላል። በመጀመሪያ ማንም እንደሳተ እነርሱም ሊስቱ ይችላሉ። ቀድሞ ሲል ለመግለጽ እንደሞከርኩት የሰው ልጅ በኤደን ገነት እንኳን ሳለ ስቷል። ሁሉ በእጁ ሁሉ በደጁ ነበር ምን አሳተው? ያ ዲያቢሎስ፣ የሐሰት አባት፣ የሰው ልጅ ጠላት መሆኑን ሁሉም የሚቀበለው እውነት ነው።

በሁለተኛ ደረጃ የአንዳንዶቹ ቅድመ-ክርስትና አመጣጣቸውና ለጽድቅ ያላቸው ጥማት ምናልባት ለዚህ አዳዲስ ትምህርታቸውና በመሠረታዊ የክርስትና ትምህርት አመለካከት ላይ ተጽእኖ አሳድሮባቸዋል የሚል ግምት አለኝ። ለምሳሌ ቢንሂን የካቶሊክ መሠረት የነበራቸው ሲሆን፣ ፍሬድሪክ ፓሬይስ የተባሉት ታዋቂ የእምነት እንቅስቃሴ አራማጅ ደግሞ የይሖዋ ምስክሮች (Jehovah's Witnesses) ተከታይ ነበሩ ይባላሉ። ሌሎችም የዲቦ-አካል (Metaphysics) አቀንቃቾች ናቸው። በሦስተኛ ደረጃ ሌሎችም ወደውና አውቀው ሆነ ብለው የገቡበትም አልታጡም/አይታጡም። በጌታ ሳይሆን በዲኖሚኒሽን መለዋወጥ እርካታ የሚገኝ ይመስል በታ ይለዋውጣሉ። ከአገራችንም ተሞክሮ ብዙ መገንዘብ ችለናል። ባለን ነገር አለመርካት የውስጥ ችግር መፍጠሩ አይቀሬ ነው።

እንደሚባለው የትምህርቱ ጀማሪ ኤሴክ ኪንዮን የተባሉ በአእምሮ ሳይንስና በሜታፊዚክስ ፍልስፍና አመለካከታቸው የበሰሉና የተዋጣላቸው መንፈሳዊ ፈላስፋ እነደነበሩ ይነገራል። ይህም የፍልስፍና አመለካከታቸው ወደ መንፈሳዊ ቀመር ከትቷቸዋል። እርሳቸው እንደሚሉትም «አንዳንድ ጎሳ ቀር አመለካከት ያላቸው ክርስቲያኖች አዳዲስ መንፈሳዊ ፍልስፍናዎችን፣ መገለጦችንና የዕውቀት ትምህርቶችን አይቀበሉም።» ሆኖም ዘመናዊ ወንጌል፣ አዳዲስ የክርስቲያን ትምህርት ፍልስፍና የተጻፈውን የሚፍቅና ለቤተ ክርስቲያን አጥፊ ነው እንጂ ፈጽሞ አልሚ አይሆንም። በ1948 ዓ.ም. የሞቱት ኪንዮን የእምነት እንቅስቃሴ አባት /ፓትሪያርክ/ ናቸው።

ከዚያም በ1973 ዓ.ም. በ20 ዓመት ዕድሜያቸው በአሲምቢሊስ ኦፍ ጋድ መጋቢ እንዲሆኑ የተሾሙት ኪነት ሀገን አብዛኛውን ትምህርታቸውን በጠለፋ (Plagiarism) ወስደው የራሳቸው በማስመሰል ትምህርቱን ቢያስተምሩም በቅርቡ የተረጋገጠው ኪንዮን ጀማሪ እንደሆኑ ነው። ኪነት ሀገን በእርግጥ በዘመናዊ ዘዴ አስፋፍተውና አደራጅተው በጥልቀት በማስተማር የእንቅስቃሴው ሁለተኛ አባት ሆነዋል። ይህ ቁም ነገር ባይኖረውም የሁለቱ አባት ነን

ባዮች ልጆች ለውርስ እንዲረዳቸው በትምህርቱ ዙሪያ አባታቸውን ማስከበሪያ ለማግኘት እየተከራከሩ ነው። ኪንዮን በመሞታቸው ሴት ልጃቸው ለአባቷ አክብሮት እንዲሰጥላት እየተከራከረች ነው። አያሌ ጸሐፍት እንደሚሉት ከሆነ ግን ኪንዮን ቀደምትነት ያላቸውና አደገኛ ፈላስፋ እንደነበሩ ይነገራል። እርሳቸው የረጩት መርዝም እንደ ጠቃሚ ነገር ተወስዶ በተተኪዎቻቸው መዘውተሩ እጅግ ያሳዝናል።

ኪነት ሀገንም ጥሩ ደቀ መዝሙር አላቸው፤ እኚህ ደቀ መዝሙር ኪነት ኮፕላንድ ይባላሉ። ተቀዳሚ የትምህርቱ አቀንቃኝና ተዋናይ ናቸው። የእነዚህ አስተማሪዎች ትምህርቶች እጅግ አደገኛ በመሆናቸው ከፍተኛ ጥንቃቄ የሚጠይቁ ናቸው። በማየት መመላለስ በብርቱ ሊያስት ይችላልና የእግዚአብሔር ሰው ሆይ ተጠንቀቅ! <ካሪዝማ> በሚባል መጽሔት ላይ የተገለጸው ለእምነት አስተማሪዎች እንደ አያት የተቆጠሩት ኪነት ሀገን የትምህርቱ መሥራችና ዋነኛ መሪ መሆናቸውን ነው። እኚህ ሰው «በእምነት እንቅስቃሴ አስተማሪዎች ዘንድ ከፍተኛ ግምት የሚሰጣቸውና አባባ ሀገን የሚባሉ ናቸው። ሀገን ግን በጮሌነት ትምህርቱን ወስደው የራሳቸው በማስመሰል ያስተማሩት "A Diffrent Gospel" በተባለ መጽሐፍ ውስጥ በአጭሩ ተጠቅሷል፤ በማስረጃነትም ዝርዝር ትምህርቱ ቀርቧል።

እንደ ኪንዮን ትምህርት እንቅስቃሴው ታላቅ የክርስቲያን ዜጋ (Super race) ለመፍጠር ነበር። ትምህርቶቹ በእኛ ሲሠርፁ መንፈሳዊ ታላላቅ ሰዎች (Spiritual Super Men) ሆነን፤ የበሽታና የዲያብሎስ ጌታ፤ የድካምና የውድቀት መጨረሻ ይሆንልናል ይሉ ነበር። ሁሉ የእኛ ሲሆን እምነት አያስፈልገንም፤ ወደ እግዚአብሔርም መጸለይ አያስፈልገንም፤ «እግዚአብሔር እኛው እራሳችን ውስጥ ስለሚሆን» ይሉ ነበር (Ibid, pp 21-24)። እንደ ኪንዮን አባባል ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሁለት ዓይነት ሞት ነበር የሞተው፤ ማለትም መንፈሳዊና አካላዊ ሞት። ዳሩ ግን መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያስተምረን የሕያው የእግዚአብሔር ልጅ ጌታ ኢየሱስ ወደ ሲኦል የወረደው ምርኮን ሊማርክ ነው እንጂ መንፈሳዊ ሞትን ሊሞትልን አይደለም። ጌታ በ(ዮሐ.19:30) እንዳለው ሁሉም ነገር በመስቀል ላይ ተፈጽሟል።

የሌሎቹ አስተማሪዎች ትምህርት መሠረቱ የኪንዮን ስለሆነ ይህን ማጤን በእጅጉ ይጠቅማል። በምናየውና በምንሰማው ሁሉ እንዳንወሰድ ሊረዳም ይችላል። ይህም ትምህርት ለንድፈ አላባቸው ደጋፊ ሆኖ ቀርቧል። ኪንዮን ያስተምሩት የነበረው ትምህርት እጅግ ጥልቀት ያለው የሚመስል የመናፍቅነት መሠረት ያለው (Heretical Doctrine) በመሆኑ ብዙዎች አዲስ መገለጥ የመጣላቸው

እየመሰላቸው ተከታዮቻቸው በመሆን የእንቅስቃሴውን መሠረት አጠናክረው በዓለም ላይ በአሁኑ ጊዜ ቤተ ክርስቲያንን የሚያስጋትን ተግባር እያከናወኑ ነው። ኮሚኒዝምም ሆነ ሌላ የመናፍቅ ትምህርት የዚህን እንቅስቃሴ ያህል አስጊ አልነበረም። እንቅስቃሴው ተቃውሞ እየገጠመው ሲሆን አንዳንዶቹ አስተማሪዎችም በኩዛዜ እየተመለሱ መሆናቸው በተደጋጋሚ ተገልጿል። ዳሩ ግን አንዳንዶቹ ለመመለስና ለመታረም ፈቃደኛ ሆነው ቢናዘዙም፤ ገቢ የሚያስገኙላቸውን መጻሕፍትና ካሌቶች ለመጣል ብሎም ካከፋፈሉበት ለመሰብሰብ አዳጋች ሆኖባቸዋል፤ በእጅ አዙር ፈቃደኛ ሆነው አልተገኙም። ይህም ለትክክለኛ የክርስቲያን እምነት ቀውስ (Crisis) አምጥቷል።

እነዚህ አስተማሪዎች በጥቅሉ የሰሜት ሕዋሳትን (Sensory Organs) በመካድ በሽታንም ሆነ ሌላ የአካል ተጽዕኖን ይቃወማሉ። እንደ ክርስቲያን ሳይንስ ትምህርት ዘመናዊ ሕክምናና መድኃኒትን ሁል ጊዜ ፊት ለፊት ባይቃወሙም የሕክምና ዕርዳታ የሚሹ ሁሉ በእምነታቸው ያልበሰሉና ደካማ አማኞች ናቸው ብለው በደረጃ ይመድቧቸዋል። አማኞች ሁሉ የሕክምና ዕርዳታ ከማይጠይቁበት ወይም ከማይጠቀሙበት ደረጃ በእምነት አድገው መገኘት አለባቸው ይላሉ። ይህንንም ለመለማመድ ሥነ ልቡናዊ ፕህንፊና አዎንታዊ አስተሳሰብ (Positive Thinking) ይጠይቃል ይላሉ። ሰውም በአእምሮው አስተሳሰብ የነባራዊ ዓለምን እውነታ ይቀይራል፤ ወደሚወደውም እንዲያዘነብልና እንዲቀየር ያደርገዋል ይላሉ። ይህንንም በአጽንኦት ያስተምራሉ። በዚህ ዓይነት ልምምድ ውስጥ ያለፉ አያሌ ሰዎች ጉዳት ደርሶባቸዋል። ለምሳሌ አንድ አባት ልጁን አሳሳክምም ብሎ «አይወትምን» በመቀበል በስኳር በሽታ ገድሎት ፍርድ ቤት መቅረቡ ከወደ አሜሪካን አገር የመጣ ዜና አረጋግጦአል። አባቱ እንደ ነፍሰ ገዳይ ተቆጥሮ ወደ ፍርድ ቤት ቢቀርብም ቀደም ሲል በነበረው ሥነ ምግባርና አሁን ግን በአጉል እምነት ይህን በመፈጸሙ መጠነኛ ቅጣት ተበይኖበታል።

በእኛም አገር መድኃኒት ከሕመምህ ያስጣሉ ግለሰቦችን አደጋ ውስጥ የከተቱ ያልዳነውን ድነሃል፤ የተሰበረውን ተጠግነሃል እያሉ ለሌላ ስብራት የዳረጉ ብዙዎች ናቸው። “ከሕመምህ ድነሃል” ተብሎ በሦስተኛው ቀን የሞተም አለ። በጸሐፊው ዕውቅና ውስጥ ያሉ በማስረጃ የተደገፉ መረጃዎችም ማቅረብ ይቻላል። አንድ ጊዜማ ራሳ አትቅበሩ እኛ መጣን ብለው ከአዲስ አበባ 185 ኪሎ ሜትር ርቀት ላይ ስልክ መደወሉን አልዘነጋም። ስለዚህ የዚህ ትምህርት አስተማሪዎች ጠንቀቅ ቢሉ ይበጃቸዋል፤ ለቤተ ክርስቲያን ባያስቡም አንድ ቀን ለፍርድ የሚቀርቡበት ወይም በሌላ መልኩ የሚጎዱበት ነገር ይገጥማቸው

ይሆናል። አንዳንዶችም ሕመማቸው ጸንቶባቸው የኋላ ኋላ በየሆስፒታሉ መታየት የግድ ሆኖባቸዋል።

ይህን ስል እግዚአብሔር ፈዋሽ አምላክ አይደለም ማለቱ አይደለም፤ ቤተ ክርስቲያንም የእግዚአብሔርን ፈዋሽነት ማስተማርና መለማመድ የተሰጣትንም ሥልጣን በአግባቡ መጠቀም የለባትም ማለት አይደለም። እውነተኛ የፈውስ የጸጋ ስጦታ ያላቸው አያሰፈልጓትም ማለትም አይደለም። እንደ ቃሉማ ቢሆን ሌላ ሰው ከሚያፈላልጉ የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ራሳቸው ዘይት ቀብተው መጸለይ ይችላሉ። /ያዕቆብ 5:14 ይመልከቱ።/ ነገር ግን የምቃወመው በፈውስ ስም ከተጻፈው (ከቃሉ) ውጭ ማለትና የማይሆን ልምምድ ውስጥ ገብቶ አንጉል ልምምዶችን በማሳየት ሰዎችን ስሕተት ውስጥ መድፈቅን ነው። ቤተ ክርስቲያን እምነትን ማስተማርና የእግዚአብሔርን ፈዋሽነት መለማመድ አለባት። በቅድሚያ ፈዋሹ እግዚአብሔር ራሱ እንጂ ሰውየው/አገልጋዩ እንዳልሆነ ማመንና መቀበል ያስፈልጋል። አገልጋዩ እኮ ከማንም አይበልጥም፤ የእግዚአብሔር ጸጋ ነው እንጂ። ዳሩ ግን እንደዚህ ያለውን ፈር የለቀቀና ስሜታዊ የፈውስ ፕሮግራም እያሉ ትርምሶችንና ማስመሰሎችን ማስተናገድ ለከፋ ጥፋት ይዳርጋል። የእግዚአብሔርንም መቅደስ ያስነቅፋል፤ ግለሰቡንም ያዋርዳል፤ ሊያምን የመጣውንም ያሰናክላል።

ይህ ስጋት ደግሞ የእኔ ብቻ አይደለም። ብዙዎችን እያነጋገረ ነው። ስለዚህ በጌታ ያለንን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችና እምነት ሳንጥል በሌሎች “ፎር ሙላ” መጠቀምን መተው ይገባል። እግዚአብሔር ለተወሰኑ ሰዎች ብቻ ሳይሆን ለእያንዳንዳችን በሰጠን ስጦታ በታማኝነት መኖር ዋናውና ተቀዳሚው ተግባር ነው። /1ኛ ቆሮ. 12:11፤ ኤፌ. 4:7 ይመልከቱ።/ እርሱ የሰጠንን የቤተ ክርስቲያን ስጦታዎች ማለትም ሰዎችን ማቃለልና እውነተኛ አገልጋዮችም በድፍረት እንዳያገለግሉ እንቅፋት መሆን ተገቢ አይደለም። እግዚአብሔር የሰጣቸው ሰጪው ማን እንደሆነ ስለሚገባቸው አይኩራሩም፤ ማትረፊያም አይፈልጉም፤ በነፃ ተቀብለዋል በነፃ ያገለግላሉ። በሚገጥማቸው ነገር ሁሉ ሥፍራቸውን ሳይለቁ ይቆማሉ፤ ይጸናሉ፤ የጌታን ጊዜ ይጠብቃሉ። የሰማይን ምልክት ሁሉ መከተል ወደ ሰማይ እንደማያደርስም ያውቃሉ።

እነዚህ አስተማሪዎች ሌላው ነጥባቸው ቀደም ሲል የተጠቀሰው በማርቆስ 11:12 ያለውን በማጣመም እንደ እግዚአብሔር ያለ እምነት ሊኖረን ይገባል የሚለው ትምህርታቸው ነው። ይህም ማለት እንደ እግዚአብሔር ያለ እምነት ከአንዴ በስተቀር ዳግም አይጸልይም፤ ቃል

ይናገራል፤ ይሆንለታል፤ ባይሆንለትም እስከ መጨረሻው ይጋደላል ማለት ነው። እዚህ ላይ ነው እንግዲህ የሰሜኑ ሕዋሳትን ሁሉ መካድ የሚገባው ማለት ነው። «በእግዚአብሔር እመን» የሚለውን «እንደ እግዚአብሔር ያለ እምነት ይኑርህ» በሚል ተከተው ያስተምራሉ። ያወቁ መስሎአቸው ለዚህ መዳረጋቸው በእጅጉ ያሳዝናል። የመጽሐፍ ቅዱስን አንድ ዓረፍተ ነገር ወስዶ የሰማይ ስባሪ በማሳከል የእምነት መሠረት ከሌሎች ከፍሎች ጋር ያለማገናዘብ በአንድ ጣት /እጅ እንኳን ሳይሆን/ እንደ ማጠቃለያው ይቆጠራል። በመሠረቱ መጽሐፍ ቅዱስ በምዕራፎችና በቁጥሮች የተከፋፈለው በቅርቡ ነው።

እነዚህ አስተማሪዎች እንደ ዋና የእምነት መሠረት አድርገው የሚያስተምሯቸው ትምህርቶች ብዙ ቢሆኑም ከፍተኛ ትኩረት የሚሹትን ብቻ ለጊዜው በዚህ ጽሑፍ ውስጥ ለማካተት ተሞክሯል።

2.2 የእንቅስቃሴው የእምነት መሠረት

«እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ የእምነትን መጠን እንዳካፈለው፤ እንደ ባለ አእምሮ እንዲያሰብ እንጂ ማሰብ ከሚገባው አልፎ በትዕቢት እንዳያሰብ በመካከላችሁ ላለው ለእያንዳንዱ በተሰጠኝ ጸጋ እናገራለሁ» (ሮሜ 12:3)።

ይህ እንቅስቃሴ ወጥነት የሌለው ትምህርት ሆኖ አስተማሪዎቹ በጥቅሉ እንደተገለጠላቸው ማለትም «የሌለውን ነገር በአንድምታ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በማንበብ»፤ በመንፈስ ቅዱስ የተቀባ፤ «በመገለጥ የታጀበ» ትምህርት እናስተምራለን በማለት በአብዛኛው አንዱ ከአንዱ እየወሰደ፤ እየኮረጀ፤ እየገለበጠ ወይም እየቀዳ የሚያስተምረው ነው። ለምሳሌ በውጭ አገር በአንድ ኢትዮጵያዊ ሰባኪ «የተከፈተ ሰማይ» በሚል ርዕስ የተሰበከው ትምህርት እዚህ በሀገራችን በካሴት ሲሰራጭ ከሰነበተ በኋላ የሰማይ መከፈትን ለማግኘት ሰባኪዎችና ጸላዮች በዝተዋል። ለምሳሌ ማርቆስ 1:10 ውስጥ «ሰማያት ሲቀደዱ---» የሚለው እውነት ሰማያት ተቀደው ነውን? አባባሎች ሁሉ በጥሬ ቃልነት/በቁሙ መወሰድ የሌለባቸው ጊዜያት ይኖራል። ሌላ የተከፈተ ሰማይን የሚሰብኩ በሲንጋፖርም ዶ/ር ሊን የሚባሉ የእምነት ክሊኒክ (Faith Clinic) አገልግሎት ኃላፊዎ አሉ። እርሳቸውም የተከፈተ ሰማይ፤ የተከፈተ ቤት፤ የተከፈተ ልብና፤ የተከፈተ መንገድ ይኑርህ ይላሉ። በእኛ አገርም ያለው አንዱ «የተከፈተ ሰማይ ካለን በሰማይ ያለው ምድርም አለ» ማለት ነው ብሏል።

አንድ የምወደው ኢትዮጵያዊ ሌላ አገልጋይም (Open Heavens Ministry) ብሎ የራሱ የአገልግሎት መስሪያ አቋቋሟል። ያገሩ ሰርዶ በሀገሩ በሬ ያምራልና የምናደርገውን አገራዊ ብናደርገው ምን እንትዳለን? ፈረንጅ ያለውን አልንና እኛ ፈረንጅ ሆንን ማለት ነው? ጌታም በቃሉ ብሏል ኢትዮጵያዊ መልኩን ነብርም ኹንጉርጉርነቱን አይለውጥም /ኤር.13:23 ይመልከቱ።/ ይህ በሁሉም አንፃር ቢለመድ ጥሩ ነው። ደስ የሚለው ነገር እግዚአብሔር ሁሉንም ቋንቋ መስማቱ ነው። ሌሎቹም እንደዚህ የተከፈተ ሰማይ የሚሉ ሞልተዋል። ለእነርሱ ከፍቶ ለእኛ የዘጋው ማን ነው? ዋናው ጉዳይ የጌታችንና የመድሐኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ በመካከላችን መገኘት እንጂ የሰማይ መከፈት ወይም አለመከፈት አይደለም። እርሱ ሰማይ ተከፍቶ በመካከላችን /ማቴ 1:23/ ሲሆን ማንኛውንም የሚጋርድ ነገርን ለማጥፋት የቤተ መቅደስ መጋረጃ እንኳን ሳይቀር ከላይ ወደ ታች ተቀድዷል። ከተቀደደም ሁለት ሺህ ዓመት ሆኖታል /ማቴ. 27:51 ይመልከቱ።/ ስለዚህ ኃጢአት ከእርሱ ያርቀናል እንጂ ወደ እርሱ ዙፋን ፊት እንዳንቀርብ የሚከለክለን/የሚጋርደን አንዳች ነገር አይኖርም። ይህን መካድ መሠረታዊ የክርስትና ትምህርትን ያፋልሳል። ስለዚህ ነው የዚህ ዓይነት ትምህርት ጥያቄ ውስጥ የሚከተኝ። ምናለበት በራሳችን ክልልና መረዳት ብንመላለስ? የምናደርገውን ነገር አገራዊ ብናደርገው ምን አለ? እንግዲህ በዚህ ዓይነት በስሜትና በምቹት ለመገፋፋት፣ ሌሎችንም ለመኮረጅ ያለው ዕድል እጅግ ሰፊ ነው። አንዳንዶች /የሚጠቅም ከሆነ/ ጥሩ ቢሆንም ሁሌ መኮረጅ ምን ይረባል? እስከ መቼ በኩረጃ እንመላለሳለን?

አንድ ጊዜ ደግሞ ራ/ሬንህርድ ቦንኪ ኢትዮጵያ መጥቶ በነበረ ወቅት በስብከቱ መሀል «ኢ-ኤ» ሲል የሰሙ ሁሉ በየስብከታቸው መሀል ቦንኪ የሆኑ መስሏቸው «ኢ-ኤ» ማለት አብዝተው ነበር። ቤንሂን ሲሰብክ በየስብከቱ መሀል ሰውን ከተኛበት ለመቀስቀስ ይመስለኛል ሲያጨበጭብ/ እንዲሁም ኮቱን ሲወረውር ያዩ ሲያጨበጭቡና ኮታቸውን ሲወረውሩ ነበር። ጭፍን ኩረጃ ለሌላ ያጋልጣል። ይህ እንግዲህ ምን ይባላል?

በእርግጥ ሁሉም አንድ ዓይነት የእምነት መሠረት/ማጽኛ (Doctrine) እንደሌላቸው ይነገራል። አንዳንዶችም አንዱ ሌላውን ይወርፋል፤ ሆኖም እየተገናኙ መድረክ እየተለዋወጡ ስለሚያስተምሩና የጋራ መድረክ ስለሚፈጥሩ ወደ አንድነት ሊጠቃለሉ ይችላሉ። አባቶች ለልጆቻቸው የሚያወርሱት ዓይነት መንፈሳዊ ስጦታ የመስጠት ትምህርትም ያለ ይመስላል። ይህ መልካም ቢሆንም አልፎ አልፎ ልጆች ለአባታቸው ሲያስተዋውቁ፣ ወይም የአባታቸውን

ታላቅነት ሲያስተጋቡ ስጦታውንም እጅግ ሊከቡ የጌታን ታላቅነት በመርሳት ተገቢውን ቦታ አሳጥተውታል። ጳውሎስ አንዴ እንዲህ ብሎ ነበር «ሃገር ግን ዓለም ለእኔ የተሰቀለበት፤ እኔም ለዓለም የተሰቀልሁበት ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል በቀር ሌላ ትምክህት ከእኔ ይራቅ» (ገላ. 6:14-15)። እግዚአብሔር እጅግ ቀናተኛ አምላክ ነውና ክብሩን ለማንም አይሰጥም /ዘጸአት 20:6 ይመልከቱ/

ለማረጋገጥ ከተፈለገ የኪነት ሀገንና የኦራል ርበርት ልጆች በማስረጃነት ሊጠቀሱ ከሚችሉት ውስጥ ናቸው። የኪንዮን ልጅ /ሩት ኪ. ሐውስ ዎርዝ/ ለአባቷ ተከራካሪና የአባቷን ታላቅነት ሰው ሁሉ እንዲያውቅላት የምትጋደል ነች። ሚስቶቻቸውም እንደዚሁ ናቸው። በመሠረቱ በመንፈሳዊ ዓለም ውስጥ ይህን መሰል አላስፈላጊ የማስታወቂያ ወይም «የፕሮግራም» ሥራ መፈጸም እጅግ አስነዋሪ ተግባር ለመሆኑ ፕሮፕር የለኝም። በማናቸውም ጊዜ መንፈሳዊ ወገናዊነትን መለማመድ ከጥቅሙ ጉዳቱ አይሉ እንደሚገኝና እግዚአብሔርም የማይወደውና የሚኮንነው ተግባር ነው። እንደዚህ ዓይነት ልምምድ (ማለትም ወገናዊነት) ጳውሎስንና በርናባስን እንኳን መለያየቱን ከመጽሐፍ ቅዱስ (የሐዋ. 15:36-41) ማንበብ ይቻላል። (ፊልጵ. 2:3-4 ያንብቡ ብዙ ይጠቀማሉ።) እንደዚህ ያለ ወገናዊነት ያልተሠራውን ተሠራ፤ ያልሆነውን ሆነ፤ ያልተደረገውን ተደረገ ወዘተ... በማለት ያልታለመውን ሕልም እንድንፈታ ይገፋፋናል። በእኛ አገር አባባል «ወደቀ ሲሉት ተሰበረ» ማለት አግባብ ያለው የክርስቲያን ሥነ ምግባር አይደለም። ስለዚህ ምን እንደምንሰማ ብቻ አይደለም ምን እንደምንናገርም ጥንቃቄን መጠበቅ እጅግ ተገቢ ነው። ምክንያቱም ለምንናገረው ነገር ሁሉ መልስ እንሰጥበታለንና።

2.2.1 የመገለጥ ዕውቀት

ሐዋርያው ጴጥሮስ በ2ኛ መልእክቱ ምዕራፍ 1:16-19፤

«የእርሱን ግርማ አይተን እንጂ በብልሃት የተፈጠረውን ተረት ሳንከተል የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ኃይልና መምጣት አስታወቅናችሁ። ከገናናው ክብር፡- በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጅ ይህ ነው የሚል ያ ድምፅ በመጣለት

ጊዜ ከእግዚአብሔር አብ ክብርንና ምስጋናን ተቀብሎአልና፤ እኛም በቅዱሱ ተራራ ከእርሱ ጋር ባለን ይህን ድምፅ ከሰማይ ሲወርድ ሰማን። ከእርሱም ይልቅ እጅግ የጸና የትንቢት ቃል አለን፤ ---ሰው በጨለማ ስፍራ የሚበራን መብራት እንደሚጠነቀቅ ይህን ቃል እየጠነቀቃችሁ መልካም ታደርጋላችሁ።

ሲል ቀደም ብሎ ሐዋርያት የሚያውቁትን የትንቢት ቃል ከጊዜያዊው መገለጥ ይልቅ የጸና እንደሆነ ሲያረጋግጥ ነው። በመሆኑም ምንም ዓይነት መገለጥ ከተጻፈው ከእግዚአብሔር ቃል አይበልጥም። ራማም ሆነ ሎጎስ አሉት ቃሉ ያው ቃል ነው። ተነገረም ተጻፈም ቃል ቃል ነው። የግሪኩን ቃል ልዩነትና ተመሳሳይነት ሳናውቅ በከንቱ ማበላለጥን ማድረግ ተገቢ አይደለም።

በአጠቃላይ እነዚህ አስተማሪዎች /ከታላቁ እስከ ታናሹ/ ከተገለጠው የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል ወይም እውነትና ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል በበለጠ ከሌላ ዓለም (የመንፈስ ዓለም) የሚመጡ መገለጦችንና ራዕዮችን ከፍ አድርገው የሚመለከቱ ናቸው። አያሌ ተመሳሳይ የስሕተት አስተማሪዎች (መናፍቃን) በመገለጥ ስተው የሚያስቱ በመሆን ቤተ ክርስቲያንን በዓለም ላይ ቀውስ/ስጋት ውስጥ ጥለዋታል። በመሠረቱ ከመላእክትም ሆነ ከሌላ የመንፈስ ዓለም በተገኘ መገለጥ እንዳንስት ቃሉ ያስጠነቅቀናል። አሁን በዘመናችን የተጀመረ ሳይሆን ጳውሎስ ለገላትያ ሰዎች በጻፈው መልእክቱ ምዕራፍ 1:6-9 የጠቀሰው ማስረጃ ይሆናል።

«---የሚያናውጡአችሁ የክርስቶስንም ወንጌል ሊያጣምሙ የሚወዱ አንዳንዶች አሉ እንጂ። ነገር ግን እኛ ብንሆን ወይም ከሰማይ መልአክ፣ ከሰበክንላችሁ ወንጌል የሚለይ ወንጌልን ቢሰብክላችሁ፣ የተረገመ ይሁን---» በእርሱም ዘመን ተመሳሳይ ልምምድ መኖሩን ሊጠቁመን ነው። ማስተዋሉ ግን የእኛ ፈንታ ነው።

እንዲህ ያለበት ዋነኛው ምክንያት እርሱ ከሰበክና ከሄደ በኋላ ሌሎች እየመጡ አዚም (መርዝ) የሞላበት ትምህርት እያስተማሩና ደቀ መዛሙርትንም ወደ ኋላ እየመለሱበት አስቸግረውት ነበር። እነዚህ ሰዎች በሞኝነት ሳያስተውሉ የሰሙትን ትምህርት ሁሉ የሚከተሉ የዋሆች ነበሩ። በአማርኛው ትርጉም «ሞኞች» የሚላቸው በእንግሊዘኛው የማታስተውሉ የሚለውን ቃል ነው። እንደተባለውም ከተቀበሉት የተለየ ወንጌል ማንም ቢሰብክላቸው የተረገመ ይሁን ነበር ትምህርቱ። ከዚህ ትምህርት እንደምንረዳው መልእክም እንኳ መጥቶ

ሊያስታችሁ ይችላል የሚል ይመስላል። የጥፋት መልአክ (ከዲያብሎስ ጋር ያደሙ) ሁሉ ተግባራቸው ሰውን ማሳት ስለሆነ የሚገለጥልን ሁሉ ምንጩ ሁልጊዜ ትክክል ነው ብለን ብንቀበል/ ቢመስለንም ራሳችንን እንጠብቅ። ያየነውንና የሰማነውን ሁሉ መከተል ማስተዋል አይደለምና።

አንድ የጥንት መዝሙር ትዝ ይለኛል እንዲህ ይላል አዝማቹ፡-

«የሰይጣን ፍላጎቱ ፍላጎቱ፤

ሰው ከአምላክ መለየቱ ነው ምኞቱ፤

በእውቀት አስመስሎ ዋ! እንዳይከትህ ከእሳቱ።»

በመገለጦች፡ በራዕዮች ብዛትና ከአካል ውጭ ጉዞ (Out of Body-Experience) ልምምዶች (የአዲሱ ዘመን እንቅስቃሴ አራማጆችም የሚለማመዱት ነው) ጊዜው የመንፈስ ቅዱስ ነው፤ ከሌላኛው ዓለም ጋር በሌላ አቅጣጫ/አጽናፍ (Dimension) የመንፈሳዊውን ዓለም በልዩ ሁኔታ መገናኘት እንችላለን እያሉ በሩቅ ምስራቅ የእጅ አዙር ትምህርት እየነገዱ ነው። ማን ይመልሳቸዋል? ለመመለስ ብርቱ ጥረት ይፈልጋል። የመገለጡ ማኅተም በቃሉ ላይ ስለማይመሠረት (መሠረት ስለማያደርግ) ነቢዩ ኤርምያስ ለእስራኤል ሕዝብ የተናገረው ይፈጸምባቸዋል።

«አንቺሰ፡- አልረከሰሁም በአሊምንም አልተከተልሁም እንዴት ትያለሽ? በቆላ ያለውን መንገድሽን ተመልከቺ፤ ያደረግሽውንም እወቂ፤ በመንገድም ላይ እንደ ተለቀቀች እንደ ፈጣን ግመል ሆነሻል... ከምኞትዋ የሚመልሳት ማን ነው? የሚሹአት ሁሉ አይደክሙም፤ በወራትዋ ያገኙአታል። እግርሽን ከሸካራ መንገድ ጉሮሮሽንም ከውኃ ጥም ከልክዶ፤ አንቺ ግን፡- እጩክናለሁ፤ እንግዶችን ወድጀአለሁና፤ እከተላቸዋለሁም አልሽ።» (ኤር. 2፡23-25 ይመልከቱ።)

በአሁኑ ጊዜ በሰማይ ላይ ምልክቶች በዝተዋል፤ በእስራኤል አገር የእግዚአብሔር ፋክስ ቁጥር ተገኘ ብለው በመጽሔት አንብቤአለሁ። በዚህም ቁጥር ወደ እግዚአብሔር መልእክት የላከ ፈውስ ይቀበላል ይላሉ። መልእክት ታዩ፤ መንግሥተ ሰማያት ታየች፤ ወዘተ... እየተባለ አደናጋሪ ዜናዎች ብቅ ብቅ እያሉ ነው። ስለዚህ በአየር ላይ ሥልጣን ያለው አለቃ ፈቃዱን ሲገልጽ ለሰው ልጆች ማደነጋገሪያ ልክ በኤደን ገነት እንዳደረገው አሁንም እያደረገ ነው። ስለዚህ ማንም ሊያደነጋግረን አይገባም። ይህ ሁኔታ ዲያብሎስ በማሳየትና በማድረግ

ማለማመድ (Simulation) እያደረገ ይመስለኛል። ዲያቢሎስ በራሱ ብዙ ነገር ሊሠራ የሚችልና የሚያደርግም መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረናል። ሆኖም ውስን ነው።

በ2ኛ ቆሮንቶስ 4:4 ውስጥ እንደምናነበው ዲያቢሎስ «የዚህ ዓለም አምላክ የክርስቶስ የክብሩ ወንጌል እንዳያበራሳቸው የማያምኑትን አሳብ አሳወረ» ይላል። ሰይጣን አምላክ ቢባልም፤ ኃያሉ አምላክ እንዳልሆነ እናውቃለን፤ ቢሆንም በተሰጠው ገደብ/ክልል ውስጥ ይሠራል። ለምሳሌ በዮሐንስ 10:10 ውስጥ «--- ሌባው ሊሰርቅና ሊያርድ ሊያጠፋም እንጂ ስለሌላ አይመጣም» ይላል። ስለዚህ ያለውን አሳብና ሥልጣኑን ማወቅ ባይጠቅመንም ይረዳናል የሚል ግምት አለኝ። ምክንያቱም ውሻን እንደምናባርር የምናባርረው የሚመስለን ሞቾች አንታጣምና። በሉቃስ ወንጌል ምዕራፍ 4:6 «... ይህ ሥልጣን ሁሉ ከብራቸውም ለእኔ ተሰጥቶአል ለምወደውም ለማንም እሰጠዋለሁና ለአንተ እሰጥሃለሁ» እያለ ጌታን እንኳን እንደተፈታተነው እናውቃለን። ይህ ከፋ ጠላት በራሱ ብዙ ነገር ሊሠራ ይችላል። እስከተሰጠው ጊዜ ድረስ ደግሞ መብቱ ይመስለኛል። በሌላ ስፍራ ራሱን የብርሃን መልአክ አስመስሎ እንደሚለወጥ ተጽፎአል (2ኛ ቆሮ. 11:14-15)። «ነገር ግን የኃይሉ ታላቅነት ከእግዚአብሔር እንጂ ከእኛ እንዳይሆን ይህ መዝገብ በሸክላ ዕቃ ውስጥ አለን» /2ኛ ቆሮ. 4:7 ይመልከቱ።/ ያለ ጌታ እኛ ምንም/ማንም አይደለንም።

ስለዚህ እነዚህ መገለጦች ናቸው የሚባሉት እውቀቶች ሁሉ ቢመረመሩ ይበጃል። በወቅቱ ካልተመረመሩና እርምት የሚያስፈልጋቸው ከሆነ በቅንነት ካልታረሙ «ስንዴው ከአረሙ ጋር ሊነቀል» ይችላልና ጥንቃቄ ይጠይቃል። አረሙም በፍቅርና በትዕግሥት ከሆነ ይጸዳል። በአሁኑ ዘመን ከመቼውም ጊዜ ይልቅ መናፍስትን የመለየት ስጦታ ለቤተ ክርስቲያን አስፈላጊ የሆነበት ወቅት ይመስለኛል። «---ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር» ማለትን እንደ ቀላል ነገር ቆጥሮ የነጻው ዓለም ዜና አቅራቢ ይመስል በየመንደሩ «ትንቢት» ተናጋሪ ስለበዛ መጠንቀቅ ያሻል። ለነገሩማ በኤርምያስም ዘመን ብዙ ነቢያት ነበሩ፤ ሁሉ ግን የእግዚአብሔር ነቢያት አልነበሩም። «---በመካከላችሁ ያሉት ነቢያቶቻችሁና ምዋርተኞቻችሁ አያታልሉአችሁ፤ እናንተም የምታልሙትን ሕልም አትሰሙ። በስሜ ሐሰተኛ ትንቢት ይናገሩላችኋልና፤ እኔም አልላክኋቸውም።» /ኤር. 29:8-9/ ይላል እግዚአብሔር።

በበኩሌ በፍጹም ትንቢትን አልንቅም። በእግዚአብሔር ቃል መሠረት ግን የመፈተን መብት አለኝ፤ እንዳለኝም አልጠራጠርም። ይህ ልምምድ በአሁኑ ጊዜ በሀገራችን እጅግ ተስፋፋቶ እንደ ጥንቆላ

ሊቆጠር ምንም አልቀረውም። በአንድ የአዳር ጸሎት ላይ ትንቢት የተናገረ ወንድም፤ በማግስቱ ጥዋት ደውሎ ያ የተናገርኩትን መንፈሴ አልመሰከረልኝም ብሎኝ አረፈው። ስለነገሩ ከሰዎች ከተማከረ/ከሰማ በኋላ እርምት ሊነግረኝ መሞከሩ ነበር። ግን አልተቀበልኩትም፤ እንዲያውም /እንደዚያ እንደ ሽማግሌው ነቢይ/ በአንበሳ ሳትበላ ወደ አገርህ ሂድ ብዬ መልስ ሰጥቼው ነበር። ምክንያቱም የተናገረው እውነት ነበርና። ቀን እግዚአብሔር ሆይ ነገሩ እውነት ከሆነ ተናገረኝ እያልኩ ስጸልይ ውዬ ነበር። በአሁኑ ጊዜ እየተደመጠ ያለው «የታመመው ይድናል ተብሎ እንደሞተ፤ ዲቪ ይደርስህል ተብሎ እንዳልደረሰው ወዘተ...» ነው። ሰዎች ኦሮ ይላካላቸው አይላካላቸው እንደሆነ እነዚህን መገለጥ አለን የሚሉትን ሰዎች እያደኑ ትንቢት እንዲናገሩላቸው መጠየቅ ተያይዘዋል። ይህ አግባብ አይደለም።

በመሠረቱ ትንቢት በሰው ፈቃድ አልመጣም አይመጣም /2ኛ ጴጥ. 1፡21 ይመልከቱ።/ ሰሜትን እያነበቡ ነቢይ መምሰል ግን የወንጀል ወንጀል ነው። ከእግዚአብሔር ያልሆነ እንደዚህ ያለ መገለጥና ትንቢት ባልና ሚስትን እስከ ማፋታት አድርጏል። ብዙ ሰዎች ከሞቀ ቤታቸው እንዲፈናቀሉ፤ ሥራቸውን እንዲተው፤ ትዳራቸውን አፍርሰው በትካዜ እንዲኖሩ አድርጓቸዋል። የአእምሮ ሕመምተኛም የሆኑ አልጠፉም።

የጸጋ ስጦታም እየተባለ እንደፈለጉት ይታደላቸዋል። አንዱ በዚሁ በአዲስ አበባችን አንድ ጊዜ «የእንግሊዘኛ ቋንቋ መናገር ሰጥቼሻለሁ ይልሻል እግዚአብሔር» ብሎ ሲናገር ሰምቻለሁ። እንደዚህ ያለ ፈርን የለቀቀ ትምህርት ብዙዎችን ፈር ያስለቅቃል። ፈሪሃ እግዚአብሔር ያልታከለበት ስጦታና ትርምስ ጥቅሙ ምን እንደሚሆን አንባቢ ይፍረድ። ይህ ልምምድም አንዳንዶችን ራሳቸውን ልዩ ሰዎች አድርገው እንዲያዩ አድርጓቸዋል። በሌላውም አገር እንደ ኪንዮን ያሉት በመገለጥ እውቀት ልዩ ትንታኔ አድራጊዎች የክርስቲያኖችን የእምነት ደረጃ እየከፋፈሉ ታላቅ ሰዎች (Super-men) እና የተአምራት መደብ (Miracle class) ይሏቸዋል። አንዳንዶቹንም እንደ እግዚአብሔር የሆኑ ሰዎች (god men) ይሆናሉ ይላሉ። ኪነት ሃገንም እንደሚሉት «እግዚአብሔር ለሰሜት ህዋሶች ስለማይናገር ከዚህ ባሻገር አእምሮን አልፈን በመሄድ በውስጥ ሰዎችን (Inner man) ማለትም ልብ ወይም መንፈስ እግዚአብሔርን ማግኘት አለብን። ይህን የተለማመዱና የመገለጥ እውቀት ያላቸው ራሳቸውን ልዩ ሰው አድርገው፤ በከፍተኛ መንፈሳዊ ደረጃ ያለ በማስመሰል መከፋፈል ይፈጥራሉ። አባባላቸውም ይህን ዲቦ-አካል (Metaphysical) እውቀት

ያገኘ ተከታይ ሁሉን ቻይና አዋቂ ከሆነው መለኮታዊ ኃይል ጋር ይገናኛል።

ለለሆነም በከፍተኛ ደረጃ (Higher Class) ክርስቲያን ሆኖ ይገኛል። ከፍ ከፍ ማለት የተጀመረው በኤደን ገነት ነውና አንባቢው ይጠንቀቅ። ከዚህ ጋር የተገናኘው ትምህርታቸው እንዲህ ይላል፡ "— Man is a spirit being Who just happens to have a body. Only the <Spirit man> has the capacity to receive revelation directly from the Holy Spirit." ትርጉሙም «ሰው መንፈስ ነው፤ እንዲያው አካል ኖሮታል፤ በመሆኑም ከመንፈስ ቅዱስ የሆነውን ትክክለኛ መገለጥ ሊያገኝ የሚችለው መንፈስ የሆነው ሰው ብቻ ነው» (Source: A Different gospel, p.110) ።

ይህም ሁሉ ቢሆን እንኳን መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያስተምረን የእምነት መለከያ፣ ከሁሉ የሚበልጥ መንገድ ፍቅር ነው እንጂ የመንፈስ ቅዱስ መገለጥ አይደለም። «...ምሥጢርንም ሁሉና እውቀትን ሁሉ ባውቅ፣ ተራሮችንም እስካፈልስ ድረስ እምነት ሁሉ ቢኖረኝ፣ ፍቅር ግን ከሌለኝ ከንቱ ነኝ።» (1ኛ ቆሮ. 13:2-13 ይመልከቱ።)

በመገለጥ ዕውቀት ሳቢያ ለጊዜው ሁሉን ያወቁ ቢመስላቸውም መጽሐፍ ቅዱሳችን የገለጠልን ዕውቀት እንደሚለው «...ከእውቀት ከፍለን እናውቃለንና... ዛሬስ በመስታወት በድንግዝግዝ እንደምናይ ነን በዚያ ጊዜ ፊት ለፊት እናያለን፤ ዛሬስ ከእውቀት ከፍዬ አውቃለሁ፤ በዚያን ጊዜ ግን እኔ ደግሞ እንደ ታወቅሁ አውቃለሁ።» (1ኛ ቆሮ. 13:9-13)። "Only the word of God that is recorded in the Bible is valid. No other words, sources of revelation and ideologies" /ሔራልድ ኦፍ ሂዝ ካሚንግ፣ ጁላይ 1996 ይመልከቱ።/ ከተጻፈው ከእግዚአብሔር ቃል የሚበልጥ ምንም ነገር እንደማይኖር ያስገነዘቡበት ነገር።

መቶ ጊዜ ስጦታን ከመለማመድ እግዚአብሔርን ለመምሰል ራስህን በማስለመድ አንድ ጊዜም ቢሆን ፍቅርን ተለማመድ፤ ከሁሉ የሚበልጥ መንገድ እርሱ ነውና (1ኛ ቆሮ. 12:31፣ 1ኛ ጢሞ. 4:8)። ያለ ፍቅር ደግሞ እግዚአብሔርን ማየት የሚቻል አይመስለኝም።

ሰው ነንና መጽሐፉ ያለንን ትተን ያላለንን ስንሻ እንዳንጠፋና የበለጠውን እንይዛለን ብለን የያዝነውን እውነት እንዳንለቅ እንጠንቀቅ። ለምሳሌ ከጥቂት ዓመታት በፊት ወደ ሃገራችን በመጽሔትና በቴፕ ክሮች (እንደ አሁኑ ቪዲዮ ስላልተለመደ) ገብተው

የነበሩ አንዳንድ ትምህርቶች /የፍራንክሊን ሆልና የሌሎችም ትምህርቶች/ «አንሞትም፣ አናረጅም፣ ልብሳችን አያልቅም፣ በጾም መገለጥ ይመጣል፣ ወዘተ...» እየተባለ ይሰበክ የነበረው አያሌ የዋህና የመንፈስ ጥማት የነበራቸውን ወንድሞች ይዞ እንደሄደ በአንዳንድ ቤተ ክርስቲያንማ ብዙ መከፋፋትና መከፋፈል ብሎም መለያየትና ለወንድም ክፉን መመኘት እንዳስከተለ የቅርብ ጊዜ ትዝታ ነው። በእግዚአብሔር ቃል ላይ የተመሠረተ ዕውቀት ቢኖረን ኖሮ ሙሉ ደኅንነት፣ ጎዶሎ ደኅንነት፣ ረዥም ጾም የሚጾም፣ የማይጾም፣ አጋንንት በዚህ ውጣ በዚህ ግባ እያልን ራሳችንን አንበጣጥስም ነበር። በተፈጠረው ግርግር ሕዝብ ክርስቲያኑ እንዳይጾምና ዲያቢሎስን አጥብቆ እንዳይቃወም ተደረገ። ጉዳቱም ለሁሉ ተረፈ። አንዱ ሌላውን መፈረጅ ጀመረ። ሆኖም በእግዚአብሔር እርዳታ ሁላችንም እዚህ ደርሰናል። መጠፋፋት ማለት እንግዲህ እንደዚህ ነው። ወደፊት እንደዚህ ባይቀጥል ምኞቴ ነው። በግልጽ መነጋገርና መወያየት በባሕላችን ቢለመድ እጅግ ጠቃሚ ነው።

የግትርነት አደገኛ ምልክት (I Know all type Syndrome) ማለትም ሁሉን አውቃለሁ ባይነታችን ለጉዳት ዳርጎን ለረጅም ጊዜ ፈውስ ያልተገኘለት ቁስል ሆኖ ቀርቷል። እግዚአብሔር በሰጠን ጸጋ እናገልግል፤ ልምምዶቻችንም ለራሳችን ይሁኑ፤ መለያየትና መከፋፈልን የሚያመጣ ነገር ሁልጊዜ ችግር አለበት። ሁሉም ቢሆን የራሱ የእርምጃ መጠን /pace/ አለው። እግዚአብሔር ለአንድነት እንጂ ለመጠላላት አልጠራንምና። ቢቻልስ ከሰዎች ሁሉ ጋር በሰላም አብረን እንድንኖር ታዘዘናል። አንዳች የተለየ ነገር እንኳን ቢኖረን እግዚአብሔር ያንን ይገልጽልናል። ሁል ጊዜ ጌታ ኢየሱስ በየሐንሰ ወንጌል 17 ውስጥ የጸለየውን አንድነት ማሰብ ይጠቅማል። የአሳብ ልዩነትም ቢኖር መቻቻልና በ (Unity in Diversity) መኖር የብስለትና የዕድገት ምልክት ነው።

እንደዚህ ያለው መጠላላትና መነካካስ ከመንግሥተ ሰማያት ደጅ የሚያባርር ይመስለኛል። ወንጌል በፍቅር የተመሠረተ ነውና ኢየሱስ ብቻ ቢሰበክ ሰዎች ይድናሉ። የሥጋና የነፍስ መፈታት ያገኛሉ፤ ፈቺው ሌላ ስለሆነ «የሰዎች ትግል ለመግደል» ነው። ልምምድ ሁሉ ይቀራል፤ ሰዎች ያለማመዱንን ከመከተል ጌታችን ኢየሱስ በምድር ሕይወቱ ያለማመደን በግልጽ ተመዝግቦ የሚገኝ የፍቅር መልእክት ምን ነው ተቀባይ አይማረክበትም? ለምን ገሸሽ ይባላል? የእግዚአብሔር ልጅ ልምምድ እንከን የማይወጣለት የፍቅር መንገድ ነበር። ጊዜ የማይሸረው በሐዋርያት፣ በደቀ መዛሙርትና በቀደሙት የወንጌል አማኞች የተዘወተረ፣ ጊዜን አሳልፎ ለእኛም የደረሰ ነው።

ለእኛ ቢዛነት ከቡር ሕይወቱን መሥዋእት አድርጎ የሰጠ ጌታ ቢሰበክ ኖሮ ጥሪው ትክክለኛ ይሆን ነበር። ሁሉ ልምምዱን ለራሱ ቢያደርግና ጥቃቅንን ነገር እንደ ዋነኛ የእምነት መሠረት ባያደርገው ሊጠቅምም የሚችልበት ይኖር ይሆናል። በፍቅርም መተናነጽ ቢኖር ወንድሜን ገንዘብ ማድረግ በቻልኩ ነበር። ወንድሜን ግን ባጠፋው እኔም ልጠፋ እችላ ይሆናልና፤ እንደ ተጻፈ «ወዮ ለዓለም ስለማሰናከያ ማሰናከያ ሳይመጣ አይቀርምና፤ ነገር ግን በእርሱ ጠንቅ ማሰናከያ ለሚመጣበት ለዚያ ሰው ወዮለት» (ማቴ. 18:7)።

ለነገሩም ፍራንክሊን «ሆል አላረጅም፤ ልብሴ አያልቅም፤ ላውንደሪ አላስገባም፤ ቢንቢም አይነድፈኝም» እያሉ አንድ ኮት ብቻ ይለብሱ የነበሩት ሰውዬ አሁን ዘመን መጣና (መቆየት ደግነው) ሊያመልጡት የማይችሉት እርጅና መጥቶባቸዋል። አርጅተው መታየቱም ለብዙዎች ሀቀኛ ወንድሞችና እህቶች (እውነት ፈላጊዎች) መመለሻ ምክንያት ሆኗል። ይህ በሀገራችንም የተከሰተ ይመስለኛል። እንዲያውም በመጨረሻ ሰውዬው ሞተው አርፈውታል። «እውነትና ንጋት እያደር ይገልጣል» ነውና ጊዜ ራሷ አጋለጠቻቸው፤ ሌሎችንም አጋልጣ ብትመልስ ምኞቷ ነው። በእርግጥ ይቆያል እንጂ በፍራያቸው መለየትም ይቻላል። ይህን መገለጥ አግኝቶ ያስተምር የነበረው ሰው መገለጡ ሲያዳልጠው ምን ይል ይሆን? «ከተጻፈው አትለፍ» ነውና (2ኛ ጢሞ. 3:14) በተማርንበትና በተረዳንበት ነገር ጸንተን መኖር አለብን። ከድጡ ወደማጡ እንዳይሆን አንዱ ሲያዳልጥ ሌላውን ከምንነካካ ወደ ቀደመው መመለስ ይሻላል። ሐዋርያው ጳውሎስ እንደዚህ ብሎ ነበር «ጢሞቴዎስ ሆይ፤ በውሸት እውቀት ከተባለ ለዓለም ከሚመች ከከንቱ መለፍለፍና መከራከር እየራቅህ፤ የተሰጠህን አደራ ጠብቅ፤ ይህ እውቀት አለን ብለው፤ አንዳንዶች ስለ እምነት ስተዋልና» /1ኛ ጢሞ. 6:20-21/። ለሰው አንድ ጊዜ መሞት ከተወሰነ «አልሞትምን» ምን አመጣው? (ዕብ. 9:27)። በምንም ሁኔታ በማንም ይምጣ መገለጥ ከእግዚአብሔር ቃል በላይ ሊሆን አይችልም። ይህ መለኮታዊ ሕግ ነው።

ስለዚህ ይህ ሁሉ ማዳለጥና መሳት ደግሞም ልዩነት በትምህርትም ነፋስ መወሰድ የሚመጣው መገለጦችንና ራእዮችን ወይም ልምምዶችን ከእግዚአብሔር ቃል በላይ በማድረግና ከፍተኛ ቦታ በመስጠት ያልተጻፈውን መጽሐፍ ውስጥ ጨምሮ በማንበብ (Reading into the Bible) የሚባል ጉልህ ስሕተት ነው። እንደ እኔ ከሆነ መጠራጠርና መጠየቅ ኃጢአት አይደለም። የእግዚአብሔርን ቃል እንጂ የሰይጣንን ቃል እንድናምን አይጠበቅብንም። በራስ መተማመንና የሌላውን ምክር አለመስማትም ሌላው ጉዳት ነው። በአቋም መጽናትና

በሚታየውና በሚሰማው ሁሉ አለመወሰድ ጥበብና ብልህነት ነው። ምንም ዓይነት አዲስ ነገር ከተገለጠው መጽሐፍ ቅዱስ በላይ ሊሆን አይችልም። መጽሐፍ ቅዱስ እውነተኛው ዳኛና ሚዛናችን ሊሆን ይገባል። ከዚህ የተለየ ክክፉው ነው። በጸሐፊው አባባል ራእይና እውነተኛ መገለጦች የሉም ማለት አይደለም፤ ዳሩ ግን እነዚህ ክስተቶች (Phenomenon) ይጣሩ፤ ይመርመሩ፤ የግለሰብ ልምምዶች እንደ ቋሚ መመሪያ እየተወሰዱ የአምነት መሠረት /ዶክትሪን/ አይደረጉ ነው። ይህ ትርፍ እንደሌለው ንግድ ነው። ሌሎችንም እያናጉ፡ በመለኮት ኃይል /በኢንስፕራሽን/ የመጣው ቃል በመገለጥ ከተገኘው እውቀት የሚበልጥና የሚለይ ነው። አንባቢ ይህን ያስተውል። ለዚህም ገላትያ 1:8-9 ማንበብ ጠቃሚ ነው።

ለምሳሌ በአንዳንድ ቤተ ክርስቲያናት የሚታዩ ራስን የማርገፍገፍ፣ የመንዘፍዘፍ፣ አንገት የማሽከርከር ልምምድ መንፈስ ቅዱስ ራስን የሚያስትና የሚያስጮህ አድርጎ ራስን ማታለልና ራስን ማወናጩ እጅግ ጎጂ ልምምድ መሆኑ ብዙዎችን እያጠያየቀ መጥቷል። መንፈስ ቅዱስ ራሱ ቢያደርገን አሜን! ዳሩ ግን የመንፈስ ቅዱስን አሠራር ያልተረዱ አንዳንዶችን ወንበር እስከ መስበር ደርሰዋል። ይህንንም የሚመለከታቸው የቤተ ክርስቲያን መሪዎች እያዩ በዝምታ ሊያልፉት የሚገባ አይመስለኝም። አንድ ጊዜ አንድ ወጣት ሴት እየጮኸችና የትንቢትን መሰል የሰሜት ቃላት እያወጣች ጉባኤውን ስታተራምስ ለሦስት ማስቆም እንዳቃተን የቅርብ ጊዜ ትዝታዬ ነው። ታዲያ እንደዚህ ያለ አንጉል ልምምድ የወንጌልን መንገድ አያስነቅፍም ወይ? የዚህ ዓይነት ነገር የሚታወቅበት በሀገራችን እንዳለው ያለ ልምምድስ ተደርጎ ለምን ይወሰድ? እግዚአብሔርስ ራስን የመግዛት መንፈስ አልሰጠንምን? መንፈስ ቅዱስ ሁል ጊዜ እንደዚህ ነው የሚገለጽበት መንገድ ብሎ ማነው የወሰነው? የማያስተውል ሕዝብ ይገለበጣልና ማስተዋል ግን ለሁሉ ይጠቅማል።

ስለዚህ ነገርን ሁሉ በዚህኛው ወይም በዚያኛው ጫፍ ማክረር ለአደጋ ያጋልጣል። በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ከተገለጠው የደኅንነት ወንጌል ባሻገር የሚመጣ ሌላ መገለጥና ራእይ ምንጩ ይመርመር። መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሌለውንና ያልሰፈረውን እንዲልና እንዲናገር ማድረግ በዘመኑ ቋንቋ «መለጠጥ» ወይም ያለውን፣ ያቀፈውን በማሳነስ በመቀነስ «መሸራረፍ» እጅግ ጎጂና አደገኛ አዝማሚያ ነው /ራእ. 22:19/። «ከተጻፈው አትለፍ» የሚለውን አስታውሰን በእግዚአብሔር ፊት በክርስቶስ ሆነን ቅንነትን መናገር ይገባናል። (1ኛ ቆሮ. 4:6 እና 2ኛ ቆሮ. 2:17 ይመልከቱ።) ሰዎች ለመጣል ካልፈለጉ በስተቀር ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሚጣል ምንም ነገር የለም።

አንድ ጊዜ አንድ በጌታ የቆዩ አዛውንት «እውነት ከሆነ እኔንም እንደዚህ እንዲያደርገኝ ምኞቴ ነው» አሉ። መንፈስ ቅዱስ ማድረግ የፈለገውን ያድርግ፤ እኛ ግን አናራግበው፤ መንፈስ ቅዱስ እሳት ቢሆንም እንደከሰል የሚራገብ አይደለም። ለታይታ አናድርገው ነው ዋናው መልእክት። መንፈስ ቅዱስ ጨዋ ነው፤ ሥርዓት ያውቃል፤ ሥርዓት አልበኝነትና ቀልብን የሚያስት ነገር ሁሉ ምንጩ ከሌላ ነው።

በአጠቃላይ እንደ ፓስተር ቤንሂን ምክርን ተቀብሎ ለመታረም መነሳትና መዘጋጀት በእርግጥ መታደል ነው። እንደ ጴጥሮስ (ጌታውን ቢከድም እንኳን) በልቅሶ መመለስ ብልህነትና የአስተዋይነት ውጤት ሲሆን፤ ጨካኛ ባወጣ ያውጣኝ ብሎ መሄድና ነገርን በማክረር እየሮጡ ሌሎች ቅርንጫፎች ማብዛት እንደ የአስቆሮቱ ይሁዳ ታንቆ ለመሞት ይዳረጋል፤ ተጸጽቶ መመለስ ግን እንደ ጴጥሮስ ምህረት ያስገኛል። ጴጥሮስ ወደ ጌታ የተመለሰው በአሁኑ ዘመን ቢሆን ኖሮ ከቤተክርስቲያን ጉባኤ ተወግዞ ይባረርና ይሰደድ ነበር። ስለሆነም ለንስሐ የተዘጋጁትን በጥንቃቄ መያዝና ልባቸውን ማቅናት ይገባናል።

በአንድ ወቅት የደከመው ማርቆስ (ዮሐንስ) በሌላ ወቅት ታድሶ የማርቆስን ወንጌል ለመጻፍ እንደቻለ የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ያስረዳል። ከዚያም በኋላ ተመልሶ ከጳውሎስ ጋር ያገለግል ነበር። (2ኛጢሞ. 4:11) እንደ ሲሞን (መተተኛው) ሰጪውን ሳይሆን ስጦታውን ብቻ መመልከት ለጥፋት ነው (ዮሐዋ. 8:18-20)። እርሱም ቢሆን በመጠየቁ ስሕተቱን እንዲያርም ወዲያው ተነግሮታል። ኮርጆ ማለት ከሐዋርያት ቀድቶ (በአሁኑ ጊዜ ከቪዲዮ ካሴት እንደሚኮረጅ) ያየውን ቢለማመድ የሚያስመስግነው ይመስለኛል። ብዙ ሰዎች ሲሞንን የሚያውቁት በጥንቆላውና በሰይጣን ኃይል እርዳታ አስገራሚ ሥራ መሥራቱን ነው። ዳሩ ግን በቁጥር 13 ላይ እንደምናነበው ይህ ሰው አምኖ የተጠመቀ ከፊሊጶስም ጋር የሚተባበር በዘመኑ ቋንቋ ምናልባትም አገልጋይ ነበር። ምልክትና ታላቅ ተአምራት ማድረግ ስላቃተው በቁጥር 19 ላይ ሥልጣን ጠየቀ (ዮሐዋርያነትን ሥልጣን በገንዘብ ሊያገኝ)። ልቡ በእግዚአብሔር ዘንድ ያልቀና ሰው የኋላ ኋላ ለአደጋ መጋለጡ አይቀርም። በኋላ ግን ሲሞን ደንግጦ በቁጥር 24 ላይ እንደምናነበው «እናንተው ወደ ጌታ ለምኑልኝ» ብሎ ተማፀነ።

ከሰማርያውያን ብዙ ነገሮችን መማር ይቻላል— ለሚያስተውል ሰው። ከኢየሩሳሌም ወደ ኢያሪኮ ሲሄድ በወንበዴ የተመታውን ሰው ያነሳው ሳምራዊና ጌታ በአንዲት መንደር ከፈወሳቸው አሥር ለምፃሞች ለምስጋና የተመለሰው ሳምራዊ ተጠቃሽ ናቸው። (ሉቃ. 10:33፤ 17:15-18 ይመልከቱ።) ኩረጃ ምንም ጊዜ ቢሆን መሠረት የለውም። ለምሳሌ በአሁኑ ጊዜ አንድ አዲስ ዓይነት የጸሎት

መዝጊያ መጥቷል። «---በኢየሱስ ክርስቶስ ጌታ ስም» የሚባል ነገር። ማን ነው የኢየሱስ ክርስቶስ ጌታ የሆነው? እንደዚህ መጻላይ የሰማይ መስኮትን ይከፍታል ያለው ማነው? ምን እንደምንናገር ቀርቶ ምን እንደምንጽልይም ቢሆን ልንጠነቀቅ ይገባል። በድካም/በእንቅልፍ ተንበርክኮ ጌታን ከመባረክ መርገም ይቻላልና። ነገርን በማስተዋል ማየት እንጀምር። በኢየሱስ ክርስቶስ ሕያው፣ ድንቅ፣ ክቡር፣ ኃያል፣ ወዘተ. ስም አልን አላልን ዋናውና ቁም ነገሩ... ድንቁ የኢየሱስ ስም እንጂ ተቀጽላዎቹ አይደሉም።

በዚህ ክፍል በዝርዝር ለመጥቀስ እንደተሞከረው የእምነት አስተማሪዎች ሁሉን ያወቁ እየመሰላቸው [ምክንያቱም ትምህርታቸው የእግዚአብሔርን እውቀት በሙላት (Perefect Knowledge) እናውቃለን ስለሚሉ] ከተጻፈው ያልፋሉ። በ1ኛ ቆሮንቶስ 13:9-10 ላይ እንደተጠቀሰው ሁሉን ክፍለን ነው የምናውቀው። ፍጹም የሆነው ሲገለጥ፣ ጌታችን ሲመጣ ግን ሁሉን እናውቃለን፤ አለማወቅም ሁሉ ይሻራል። እስከዚያው ግን «ምሥጢሩ ለአምላካችን ለእግዚአብሔር ነው፤ የተገለጠው ግን የዚህን ሕግ ቃሎች ሁሉ እናደርግ ዘንድ ለእኛ ለዘላለም ለልጆቻችን ነው» (ዘጳ. 29:29)።

ይህን የእምነት እንቅስቃሴ ትምህርት በከፍተኛ ደረጃ ከሚያራምዱትና ትምህርታቸውም ወደ ሀገራችን በሰፋት ካለገቡት ሰባኪያን መካከል ኪነት ሀገንና ኪኒት ኮፕላንድ በቀደምትነት ይገኙበታል። እነዚህ ግለሰቦች ለብዙ ሌሎች አስተማሪዎች ይህን የእምነት ቃል ትምህርት ያስተላለፉና ያስተዋወቁ፤ እንዲወርጽና እንዲስፋፋ ያደረጉ ናቸው። በኮሌጅ ደረጃ ተደራጅተው እንደሚያስተምሩም ግልጽ ነው። «ሬማ መጽሐፍ ቅዱስ ማሠልጠኛ ማዕከል» የታወቀ የዚሁ እምነት ተከታዮች መመልመያ ትምህርት ቤት ነው። እነዚህ ሰዎች አዲሶች ሳይሆኑ የቆዩ ናቸው፤ ለምሳሌ ኪነት ሀገን ለ27 ዓመታት በሪጂዮ አስተምረዋል፤ በአሁኑ ጊዜ ቢያረጁም በልጃቸው ተተክተዋል። ሃንክ ሃኒግራፍ እንደዘገቡት አያሌ የዋሃን ወንድሞችና እህቶች የነዚህን ሰዎች መጻሕፍትና መመሪያ በመከተል ከእውነት እንደ ራቁና ለዚህ አደገኛ ትምህርት እንደ ተጋለጡ ታውቋል። በድፍረት ከተናገሯቸው የኪነት ሀገን አባባል፡- "Man was created in terms of equality with God, and he could stand in God's presence without any consciousness of inferiority." (Source: Christianity in Crisis, 1993: p.11) ይህ አባባል ሰው አምላክ መሆኑን በግልጽ የተናገሩበትና ከእግዚአብሔር ጋር የተካከለ ደረጃ ላይ መሆኑን ያረጋገጡበት ነው። ሰው ከእግዚአብሔር ጋር በተካከለ ደረጃ

ተፈጥሯል፤ ምንም የዝቅተኝነት ስሜት ሳይሰማው በእግዚአብሔር ፊት ሊቀርብ ይችላል ይሉናል። የአፍ ወለምታም ከሆነ በይቅርታ ይመለሱ፤ መገለጥ ከሆነ ግን ለራሳቸውም አይጠቅምም። አባቶቻችን «እኔ ትል ነኝ» ብለው ራሳቸውን አዋርደው የቀረቡትን ጌታ እርሳቸው እኩያቸው አደረጉት። ምን ይደረጋል እግዚአብሔርም እንደ ጥንቱ በቅጽበት ፍርድ ስለማይሰጥ ይሆናል። «---ክርስቶስንም ከሙታን ሲያስነሣው ከአለቅነትና ከሥልጣንም ከኃይልም ከጌትነትም ሁሉ በላይና በዚህ ዓለም ብቻ ሳይሆን ነገር ግን ሊመጣ ባለው ዓለም ደግሞ ከሚጠራው ስም ሁሉ በላይ በሰማያዊ ስፍራ በቀኙ ሲያስቀምጠው---» /ኤፌ.1:21-23/ የሚለውን ይመልከቱ።

ኪነት ኮፕላንድ የተባሉትም እንዲህ ይላሉ፡ "Satan conquered Jesus on the cross." (Source: Ibid.p.11) ትርጉሙ፡- «ሰይጣን ኢየሱስን በመስቀል ላይ አሸንፎታል» ማለት ሊሆን፤ ይህ እውነት ከሆነማ መስቀል ትምክህት መሆኑ ሊቀር ነው። ጳውሎስ ያለውን ትምክህት ሲያነቡት ምን ገብቷቸው ይሆን? «ነገር ግን ዓለም ለእኔ የተሰቀለበት እኔም ለዓለም የተሰቀልሁበት ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል በቀር ሌላ ትምክህት ከእኔ ይራቅ።» (ገላ. 6:4)። የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ሞቱንና ትንሳኤውን፤ መለኮታዊ ባህሪውንና ለሰው ልጆች ያደረገውን ቤዛነት ከሚያቃልልና ከሚንቅ ትምህርት ምንም ቁም ነገር አይገኝምና አንባቢው ያስተውላል። «የማያስተውል ሕዝብ ይገለበጣል» ይላልና ቃሉ እንጠንቀቅ። (ሆሴ. 4:14 ይመልከቱ።) የነዚህን ሰዎች ትምህርት በመጽሐፍ ብቻ አይደለም፤ ከቴፕ ክሮችም ማዳመጥና ፍርድ መስጠት ይቻላል። እርግጠኝነት ካለ፤ አይደለም በሰው በመላእክትም መፍረድ እንችላለን /1ኛቆሮ. 6:3ን ለማመዛዘን ይመልከቱ።/

በመጀመሪያው የአገልግሎት ዘመናቸው ባለቤታቸው ኪነት ሀገን የተቀበሉትን መገለጥ ባለማመናቸው ወይም ባለመቀበላቸው በመንፈስ መታረድ (Slaying in the Spirit) ማለት በመንፈስ ኃይል ተመትቶ መውደቅ፤ እጅ በመጫን ወይም በሌላ ዘዴ ራስን ስቶ መውደቅ ማለት ነው፤ ኪነት ሀገን እንደ ቅጣት ተጠቅመው በወለል ላይ አጣብቀዋቸው እንደነበርና ሴትየዋ ከተናዘዙ በኋላ ሊነሱ እንደቻሉ ራሳቸው ሰውዬው ተናግረዋል። በመድረክ ልምምድ አያሌ የዋህ በጎችን (ሰዎችን) እያጋደሙ «በመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴም ቲያትር ይሠራሉ» ብለዋል አንድ ጸሐፊ። በእውነት ይህ በመንፈስ ኃይል መውደቅ፤ መታረድና ብሎም መጋደም ለውጥ የሚያመጣ ቢሆን እኔ በግሌ መቶ ጊዜ ብወድቅ እሻ ነበር። ዳሩ ግን ምንም ዓይነት የተለየ የጽድቅ ለውጥ በወዳቂው ግለሰብ ላይ የማያመጣ ከሆነ ጥቅሙ መቀጥቀጥ ወይም

መላላጥ ነው። «ሂፒኖትዝም» ከሚሉት ልምምድ የሚለይ አይሆንም። ሂፒኖትዝም ሰዎችን በስሜትና በሐሳብ ጥልቅ ውስጥ በማስጠም የሚለማመዱት አእምሮአዊ ሥነ ተጽእኖ ልምምድ/ ትምህርት ነው። በእርግጥ በአንዳንድ አገሮች እንደ ሕክምና ዘዴ እንደሚጠቀሙበት ይታወቃል። ቢሆንም መንፈስ በቀላሉ ሊጠቀምበትና ሊሰራበት የሚችል ልምምድ ይመስላል። ይህን የተለማመዱ ሰዎች በሰው ላይ ተጽእኖ ሊያሳድሩ ይችላሉ። መንፈስ ቅዱስ ጩዋ፣ ረጋ ያለና አዋቂ ስለሆነ ትርምስና ግርግር፣ መውደቅና መነሳት መለኪያው አይሆንም። ታዲያ መንፈስ ቅዱስ በግድ ማሳመኛና ማስገደጃ ኃይል ከሆነማ መስመሩ ተበላሽቷል ማለት ነው። ሰባኪው (ኬነት ሀገን) ባለቤታቸውን በመጣልና ከወለል ጋር በማጣበቅ ካሳመኑ ሌላውን ምን ያደርጉት ይሆን? አንባቢው አሁንም ያስተውል!! ነገር ግን ከሁሉ የሚበልጥ የወንጌል መንገድ ፍቅር መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምራል። (1ኛ ቆሮ. 12፡ እና 13፡13)።

2.2.2. ስለ ጌታ ሥቃይ፣ ሞት ቤዛነትና የማንጸት ተልዕኮ ያላቸው አመለካከት

«በዚህም ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስን ሥጋ አንድ ጊዜ በማቅረብ ተቀድሰናል» (ዕብ. 10፡10)።

ይህ ትምህርት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ሲሞት ወደ ዲያብሎስነት ተለውጧል፤ በሊኦልም ውስጥ በትንሳኤ ኃይል «እንደገና/ዳግም ተወልዷል» ብሎ የሚያስተምር ነው። እንደ ኪንፋን አባባል ጌታ በመስቀል ላይ ብቻ ሳይሆን ሁለት ጊዜ ነው የሞተው። በመጀመሪያ በመንፈስ ሞተ (ይህ ሰዎችም በመንፈስ ሲሞቱ ከመንፈሳዊ ወደ ዲያብሎሳዊ ይለወጣሉ ይላሉ) ማለትም ለዲያብሎስ እዳ ለመክፈል ሲሆን፣ ሁለተኛ የእኛን ማንፃት ሊፈጽም በሥጋ ሞተ ይላሉ። (A Different Gospel, 1988፡ p.128). ሀገን እንደሚሉት «Spiritual death means having Satan's nature» ትርጉሙ፡- «መንፈሳዊ ሞት ማለት የሰይጣንን ባህሪ/ተፈጥሮ መያዝ ማለት ነው» ይላሉ። (Source: The name of Jesus, p.31). ስለሆነም በሥጋ ሞቱ ብቻ መንፃት አናገኝም ብለው ያስተምራሉ። ይህ አባባል የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት አይደለም። ቃሉ እንደሚል «...ለኃጢአት ሞተን ለጽድቅ እንድንኖር፣ እርሱ ራሱ በሥጋው ኃጢአታችንን በእንጨት ላይ ተሸከመ፣ በመገረፉ ቁስል ተፈወሳችሁ» (1ኛ ጴጥ. 2፡24)። በሌላ በኩል ደግሞ ትምህርታቸው የሰው ልጆች የሆኑ አማኞችም መለኮታዊ

ባሕሪን ወስደው ወደ አምላካዊነት ይቀየራሉ ይላሉ። አማኙ ራሱን ከክርስቶስ ጋር የሚያመሳስበት የ(Identification) ትምህርት ነው።

ሰውም በዲያቢሎስ ሕጋዊ መብት ጥላ ሥር የወደቀ ስለሆነ ደኅንነት ለመቀበል ካሳ ሊከፈለው እንደሚገባ አድርገው ያስተምራሉ። ካሳውም በመስቀል ላይ የተከፈለ ሳይሆን ወደ ሊኦል ተኪዶ መከፈል ይገባው ስለነበር ኢየሱስ ወደ ሊኦል በመንፈሳዊ ሞቱ ሄዶ፤ ሰይጣንን ተመሳስሎ በኋላም አታሎት ቁልፉን ተቀብሎ እዳውን ከፍሎ /ተነሣ ይላሉ። እነዚህ አስተማሪዎች ካሳው ሲከፈል በሽምግልና የተቀመጡና ሁኔታውን የተከታተሉና ያረጋገጡ ይመስል በድፍረት ሊያስተምሩ ለነገ እንኳን አይሉም።

ለምሳሌ ኪንዮን እንደሚያስተምሩት የሰው ዘር በእግዚአብሔር መደብ የሚመደብ ነው። ኪነት ሃገን እንደሚሉትም ሰው አካላዊ ፍጡር (Physical being) አይደለም፤ ዳሩ ግን መንፈስ ነው፤ «በአካል ውስጥ እንኖራለን እንጂ እኛ መንፈስ ነን» ይላሉ። በእምነት ቃል ትምህርት መሠረት የክርስቶስ በአካል መሠቃየትና መሞቱ፤ ደሙን ማፍሰሱ ሰውን ለማንጸትና አርነት ለመስጠት ከማንም ሰው የተሻለ አይደለም ይላሉ። ፍሬድሪክ ኪ. ሲ. ፕራይስ በመስቀል ላይ መሞት ለእኛ ቅጣት መቀበል/ዕዳ ከፋይነት/ ሆኖ ከተቆጠረ ከኢየሱስ ጋር የሞቱት ሁለት ወንበዴዎችም ዕዳችንን ከፍለዋል ማለት ነው እያሉ ይሳለቃሉ። እንደ እርሳቸው ቅጣቱ ወደ ሊኦል ታችኛው ከፍል ወርዶ ከእግዚአብሔር በመለየት የተደረገው ነው። ኢየሱስ ወፍ በወጥመድ እንደሚጠመድ በሊኦል ተጠምዶ ሲያዝ የሞትና የእስራት ዕዳችንን ከፈለው ይላሉ። ኪኔት ኮፕላንድ የተባሉትም በደሙ የተደረገልንን መንጸት ሁሉ አይቀበሉም። ሜሪ ቤከር የተባሉ /የክርስቲያን ሳይንስ ትምህርት ጀማሪ/ ሌትም «በተረገመ እንጨት ላይ የፈሰሰው ደሙ በደም ስሮቹ ውስጥ ከመፍሰስ የተለየ የማንጸት ሥራ የለውም» ብለዋል። (Adifferent Gospel, 1988: p. 120)

በዚህ ሁኔታ የጌታን ሞት መንፈሳዊ (Spiritual death) ነው እያሉ ማስተማር መስመር የሳተ የኢ-ክርስትያናዊ ትምህርት ነው። በእርግጥ ሞቱን መንፈሳዊ (Spiritualize) ማድረግ የወንጌልን ሥረ መሠረት መንቀልና መካድ ነው። በሥጋ ለመሞቱና በመንፈሱ ሕያው ስለመሆኑ 1ኛ ጴጥሮስ 3:18ን ይመልከቱ። ኪንዮን እንደሚሉት ጌታ ሲሞት ሦስት ቀናት በመንፈሳዊ ሕይወቱና በውስጣዊ ሕይወቱ ላይ ሁሉ ከፍተኛ ለውጥ ተከስቷል። አዳም ኃጢአት በሠራ ወቅት በመንፈሱ እንደ ሞተ ጌታም በመንፈሱ ለውጥ ተከስቷል። አዳም ኃጢአት በሠራ ወቅት በመንፈሱ እንደ ሞተ ጌታም በመንፈሱ ሞቶ

«የሰይጣንን ተፈጥሮ» ወይም ባህሪ ወስዷል ይላሉ። እንደ እኚህ ሰው አባባል መንፈሱ ከእግዚአብሔር ተለይታ እንደነበርና «ሕጋዊ ቅድመ ሁኔታዎችን» በሰይጣን ዘንድ አግልቶ ሲጨርስ እግዚአብሔር ያን ጊዜ ፍትህ ተደርጓል አለ። ምክንያቱም ወደ ሰይጣናዊ ፍጥረት ተለውጦ ለእኛ ዕዳ ለመክፈል መንፈሳዊ ሞትን በመዋቱ ነው ይላሉ። በመሆኑም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከመነሳቱ በፊት በሲኦል ውስጥ ዳግም ልደት (Born again or Rebirth) አገኘ ይላሉ። ከዚያም የተነሳ በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት አገኘ። እንደ መጽሐፍ ቅዱስ ከሆነ ግን ይህ መሠረት የሌለው ፍልስፍና ነው እንጂ ክርስትና አይደለም። ሰውም በመንፈሳዊ ሞት ከመለኮታዊ ሕይወት ባህሪ ወደ ዲያቢሎሳዊ ሕይወት ተሸጋግሯል ብሎ ማስተማር ሰውን ዲያቢሎስ ማድረግ ነው። ሰው ምንም ክፉ ቢሆንም የእግዚአብሔር ባህርይ ውስጡ አለ። ዲያቢሎስ ግን ያው ዲያቢሎስ ነው። በዘር አቆጣጠር እንኳን አዳም የእግዚአብሔር ልጅ ነበር እንጂ የሰይጣን ልጅ አልተባለም። (ሉቃ. 3:38 ይመልከቱ)

ሃንክ ሀኒግራፍ እንደሚሉት እነዚህ አስተማሪዎች በማንጻት (Atonement) ትምህርታቸው ውስጥ አራቱ ዋና ዋና ትኩረቶች፡-

- 1) በመስቀል ላይ ዳግም መፈጠር (Re-creation on the cross) - ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ከመለኮታዊ ባህሪው ወደ ሰይጣንነት ተቀየረ/ ኃጢአት ሆነ ማለትም አዲሱን የሰይጣንን ባህሪ ወሰደ ይላሉ።
- 2) በሲኦል መዋጀት (Redemption in hell) - እንደ ኮፕላንድ አባባል «ሰይጣን ጌታን በመስቀል ላይ አሸነፈው።» እንደ ፍሬድሪክ ፕራይስ አባባል ደግሞ «የኃጢአት ቅጣት በመስቀል ላይ ሆኖ ቢሆን ኖሮ ሁለቱም ወንበዴዎች ዕዳችንን በክፈሉ ነበር።» ቅጣቱ ግን ወደ ሲኦል ወርዶ ለተወሰነ ወቅት እዚያ በመሠቃየት የተደረገ ነው ይሉናል። ሕይወቱን በፈቃዱ ያኖረ ጌታ ለባለ መገለጦችና ባለ ራዕዮች የተሸነፈ ሆነባቸው። «ነፍሴን ደግሞ አነሣት ዘንድ አኖራለሁ- - - እኔ በፈቃዴ አኖራታለሁ እንጂ ከእኔ ማንም አይወስዳትም። ላኖራት ሥልጣን አለኝ ደግሞም ላነሣት ሥልጣን አለኝ። ይህችን ትእዛዝ ከአባቴ ተቀበልሁ።» /ዮሐ. 10:18/ ቢያነቡ መልካም ነበር። (በተጨማሪም (ዕብ. 9:11-14፣ 22፣ 10:29 ይመልከቱ።))
- 3) በሲኦል ዳግም መወለድ (Rebirth in hell) - ጌታ ከሞተ በኋላ በሲኦል ውስጥ ዳግም ተወለደ ብለው የሚያስተምሩት ትምህርት ነው። ከሆነማ ሰይጣን ወደ እግዚአብሔር ልጅነት ተቀየረ ማለት

ነው። ምክንያቱም ወደሰይጣንነት ተቀይሯል በመንፈሳዊ ሞቱ ብለዋልና። ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ዳግም መወለድ እኔ የግውቀው መጽሐፍ ቅዱስ በዘመናችን ያለው ፈጽሞ ይህን አይናገርም።

- 4) በሌላ አካል መወለድ/ መገለጽ (Reincarnation)- ጌታ ወደ ባህሪው የተመለሰበትና የእግዚአብሔርን መለኮታዊ ባህሪ ወስዶ ከሲኦል የወጣበት ነው ብለው የሚሰብኩት ትምህርታቸው ነው። ሰውም ዳግም ሲወለድ ከሰይጣን ባህሪ ወደ መለኮታዊ ባህሪ ይቀየራል፤ ሁለመናውም እንደ ናዝሬቱ ኢየሱስ ይሆናል። ትምህርቱ በአጠቃላይ በይሆናል (assumption) የታጠረ የቃላት ጋጋታ እንጂ መሠረት የለውም።

(Source: Christianity in Crisis, 1993: pp.155-175)

ስለዚህ ጌታ ወደ ሲኦል ሲወርድ በሰይጣን ቁጥጥር ሥር ያለ ሚቶ ሰው ሆነ፤ እንደገናም ደግሞ ተወልዶ በትንሣኤ የማይሞት ሰው ሆነ ይሉናል። እንግዲህ በዚህ ሁኔታው ነው ይህ እነርሱ የሚሉት «ኢየሱስ» ሰይጣንን ያሸነፈው። ይህን ሁሉ የሚሉት አገኘነው ከሚሉት መገለጣቸው ሲሆን «የእግዚአብሔርን ፍትህ» ለማሳየት ጌታ ወደ ሰይጣን ተቀይሮ መለወጥና ሕጋዊ ዕዳውን መክፈል ነበረበት ይላሉ። ይህ ሕጋዊ የሚሉት ነገር ዓለምና ሞላዋ የሰይጣን ስለሆነች እግዚአብሔር በዚህች መሬት በሚሷት ጥላኔት ላይ ለመሥራት መብት የለውም (ይህ ዕዳ ባይከፈል ኖሮ ማለት ነው)። በዚህች ጥላኔት ላይ ባለመብቱ ሰይጣን ነው ይላሉ። በመጨረሻ ዞረው የዚህ የመለወጥ ጉዳይ (Identification) ወደ መለኮታዊ እኛነት አሸጋግሮናል፤ ምክንያቱም ዳግም መወለድ በሰው መንፈስ ውስጥ ወደ እግዚአብሔር ተፈጥሮና ሕይወት እንድንሸጋገር ያበቃናል። ሰውም በዚህ መልኩ መለኮታዊ ሆነ ይላሉ። ኪነት ሀገን እንደቀመሩት፡- Christ is the Head- we are the body and the body of Christ is Christ" (A Different Gospel p. 122) የክርስቶስ አካል የሆንን እኛ ክርስቶሶች ነን ማለት ነው ትርጉሙ። በሰው አስተሳሰብ ልክ ይመስላል። ዳሩ ግን መንፈሳዊ ዓለም ቁሳዊ አካል የሌለው በራሱ ባሕርይ የሚመራ ለእኛ እጅግ ግልጽ ያልሆነ ስለሆነ በድንግዝግዝታ ነው የሚታየን።

በዚህም «ሰው መንፈስ የሆነና ነፍስ በሥጋው ውስጥ የምትኖር ፍጡር» ላይሆን፤ በ1ኛ ተሰሎንቄ 5:23 ሰው መንፈስም ነፍስም ሥጋም በአንድ ላይ ተባብረው የሚኖሩበት አካል ነው። ሰው የእነዚህ የሦስቱ ሙላት እንጂ ብቻውን በመንፈስ ያለ አካል አይደለም። በዚህ ትምህርታቸው ፍጡር ለሆነው ሰይጣን እንደ ፈጣሪ ሥልጣን

ሰጥተውት እግዚአብሔር እንኳን በዚህ ምድር ላይ መብት የለውም፤ አዳም ምድርን ለሰይጣን ስለሸጣት ይላሉ። ስለሆነም ኃይሉ እግዚአብሔር የሰይጣንን ፈቃድ ማግኘት ሊኖርበት ነው።

በመሠረቱ ሰው ሰው ነው እንጂ ሰይጣንም አምላክም የሚሆንበት መንገድ የለም። የሰይጣንም ፍላጎት ሰውን ሰይጣን ማድረግ ሳይሆን ሰውን ከእግዚአብሔር ከአምላኩ መለየት ነበረ፤ አሁንም ይኸው ነው ምኞቱ። ሰው በኃጢአቱ ቢወድቅም በፈጣሪው አምላክ መፈጠሩን አልቀየረም፤ በአድራጎቱ የሰይጣንን ተግባር አራምዶ ይሆናል እንጂ ወደ ሰይጣንነት አልተለወጠም። ሰው ከቡር ሆኖ ሳለ እንደሚጠፋ እንሰላት መስሏል እንጂ ሰይጣን አልሆነም [መዝ. (49)፡12]። ይህ የማይሻር የእግዚአብሔር ማኅተም ነው። እኛ ሁላችን በአምላኩ የተፈጠርን ሰዎች ነን። ጆን ካልቪን እንዳሉት የሰው ተፈጥሮ «በተሰነጣጠቀ መስተዋት እንደሚታይ ሆነ» እንጂ ወደ ሰይጣንነት ተለወጠ ማለት የመናፍቅነት ትምህርት ነው። በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ግን የተሰበረው መስታወት አጥርቶ (የሰውን ማለትም በእግዚአብሔር አምላክ የተፈጠረን ከቡር ፍጡር) በደንብ ማየት ተቻለ።

ከዚህ በተረፈ ስለማንጸት ማለትም ጌታ ኢየሱስ ለእግዚአብሔር አባቱ ንጹሕ ጠበት ይመስል መሥዋዕት የሆነውን የመቀበል ችግር ይታይባቸዋል። ዕዳው የተከፈለው ለሰይጣን ነው ይላሉ። የማይገባ ክብር ለሰይጣን ለምን እንዳስፈለገው በእርግጥ አይገባኝም። መጽሐፍ እንደሚል «እንግዲህ እንደ ተወደዱ ልጆች እግዚአብሔርን የምትከተሉ ሁኑ፡ ክርስቶስም ደግሞ እንደ ወደዳችሁ ለእግዚአብሔርም የመጓዝ ሽታ የሚሆንን መባንና መሥዋዕትን አድርጎ ስለ እናንተ ራሱን አሳልፎ እንደ ሰጠ በፍቅር ተመላለሱ።» (ኤፌ. 5፡1-2)። ይህ ነው እንግዲህ የክርስቶስ መሥዋዕትነት፤ ለእግዚአብሔር በመስቀል ላይ መልካም መዐዛ የሆነበት፤ በሞቱ ብዙዎችን ያፈራበትና ፍቅሩን የገለጠበት። እግዚአብሔር የሚቀበለው መሥዋዕት ንጹህ፤ እንከን የማይወጣለትን እንጂ ወደ ዲያቢሎስነት የተቀየረን መስዋዕት እንዳልሆነ ቃሉ ይናገር፤ ይመስከርም። ጌታ ኢየሱስ ነፍሱን/መንፈሱን አሳልፎ የሰጠው ለአባቱ እንጂ ካሳ ለጠየቀው ለዲያቢሎስ እንዳልሆነ የሚከተሉትን ጥቅሶች በዋቢነት መጥቀስ ይቻላል። ማቴ.27፡50፤ ሉቃ.23፡ 46 እና ዮሐ. 19፡30 ይመልከቱ። ይህ በአማርኛችን መጽሐፍ ቅዱስ «ነፍሱን» የሚለው በግሪኩም በእንግሊዘኛውም «መንፈሱን» አሳልፎ ሰጠ ተብሎ የተገለጸው ነው። ስለዚህ ጌታ ኢየሱስ መንፈሳዊ ሞትን ሞተ ማለት የመናፍቃን ትምህርት ነው። በሥጋ ሞተ እንጂ በመንፈሱ ሞተ ሲኦል የሚገባበት ምክንያት አይኖረውም፤ አልኖረውምም።

በሌላ ስፍራ ደግሞ «...ራሱን ለሁሉ ቢዛ ሰጠ» ይላል (1ኛ ጢሞ. 2:6)። በዘሌዋውያን ውስጥ ለኃጢአት መስዋዕት የሚቀርበው ጠቦት በግ ለማንጸት ከረዳ ክቡር የእግዚአብሔር ልጅ ከዚህ በበለጠ እንዴት የማንጸት ተግባር ሊፈጽም አይችልም? በግ ማለት በግ ነው እንጂ በዘሌዋውያን ውስጥ መንፈሳዊ የሆነ (Spiritualize) የተደረገ ነገር አልነበረም። በመሆኑም የሰውን ልጅ ለመዋጀት ጌታ ፈጽሞ ሰይጣን መሆን አያስፈልገውም፤ አሳስፈለገውምም። ይህ ለንግግር ቀርቶ ለመጻፍም ይቀፋል። ጌታ የመዋጀቱን ተግባር ያከናወነው ለሰይጣን ዕዳ በመክፈል አይደለም፤ የሚከሰበትን ሰበብ አስባብ ለማጥፋት የእግዚአብሔርን ሕግ በመጠበቅ በጽድቅ አሸንፎታል። እነዚህ አስተማሪዎች ሌላ የሚሰቱበት ጥቅስ በ2ኛ ቆሮንቶስ 5:21 ውስጥ «እኛ በእርሱ ሆነን የእግዚአብሔር ጽድቅ እንሆን ዘንድ ኃጢአት ያላወቀውን እርሱን ስለ እኛ ኃጢአት አደረገው» የሚለው ነው። በመሠረቱ በጥሬ ቃሉ ጌታ ኃጢአት ሆነ ለማለት አስቸጋሪ ነው። በጥሬ ቃሉ ኃጢአት ከሆነማ የእውነት በግ ሆኖ ነበር ማለት ነው። ኃጢአት ግን በምሳሌነት ሆነ፤ በኃጢአተኞች ምትክ መስዋዕት ሆነ። የብሉይ ኪዳን በግም ምትክ ሆኖ ነበር የሚሠዋው። ኢየሱስም ንጹህ በግ ሆኖ ነው በመስቀል ላይ ለእኛ ኃጢአት የተሰዋው። ካህኑ እጁን በበጉ ላይ ጭኖ ኃጢአትን ካሸከመው በኋላ ወደ በረሀ የሚለቀው በጉን እንጂ በጉ ተለውጦ አይደለም /ዘሌ. 16:20-22/።

ጥንት እንኳን ንጹሕ ያልሆነ ጠቦት (በዘሌዋውያንና በዘፀአት በመስዋዕት አቀራረብ ሥርዓት እንደተጠቀሰው) እንዴት ለእግዚአብሔር መስዋዕት ሆኖ ይቀርብ ነበር? «ከአባቶቻችሁ ከወረሳችሁት ከከንቱ ኑሮአችሁ በሚያልፍ ነገር በብር ወይም በወርቅ ሳይሆን ነውርና እድፍ እንደሌለው እንደ በግ ደም በክቡሩ የክርስቶስ ደም እንደተዋጃችሁ ታውቃላችሁ።» (1ኛ ጴጥ. 1:19)።

«... የኮርማዎችና የፍየሎች ደም በረከሱትም ላይ የተረጨ የጊደር አመድ ሥጋን ለማንጸት የሚቀድሱ ከሆኑ፤ ነውር የሌለው ሆኖ በዘላለም መንፈስ ራሱን ለእግዚአብሔር ያቀረበ የክርስቶስ ደም እንዴት ይልቅ ሕያውን እግዚአብሔርን ልታመልኩ ከሞተ ሥራ ሕሊናችሁን ያነጻ ይሆን?» (ዕብ. 9:13-14)።

ጌታችን ኢየሱስ የሞተው አንዴ ነው እንጂ እነርሱ እንደሚሉት ሁለቱ (ማለትም መንፈሳዊና ሥጋዊ ሞት) አይደለም። ይህም ጥቅስን እያጣመሙ ሁለቱ ነው የሞተው የሚሉን ተገለጠልን የሚሉትን አምነው ሊያሳምኑ ስለሚሹ ብቻ ነው። ጌታ አንድ ጊዜ በመስቀል ላይ ሞቶ ሕይወቱን መስዋዕት ያደረገው በመንፈሳዊ ሞት ሳይሆን በሥጋዊ በአካላዊ ሞት ነበር። ይህም ቀደም ሲል ተብራርቷል።

መንጸታችንም በዚህ ይፈጸማል፤ የፈሰሰው ደሙ ከኮርማዎችና ከፍየሎች ይበልጣልና። ሥቃዩም ሁሉ በሥጋ (በአካል) ነበር እንጂ በመንፈስ እንዳይደለል ልቡና የሰጠው ያስተውላል። ስለዚህ እኛን ለማንጸት የጌታ በሥጋ መሠቃየት፣ መሞትና ደሙን ማፍሰስ በቂ መሥዋዕት ነው። ጌታ የተሰቀለው በሥጋ ነበር እንጂ እነርሱ እንደሚሉት በመንፈስ ለመሞት አልነበረም። አዎ ጌታ መንፈስ ነው /2ኛ ቆሮ. 2:17/ ይመልከቱ። የጌታ መንፈስ ሞተ ማለት መሠረታዊ የእምነት ቀኖናን /ዶግማን/ የሚያፋልስ የመላ ምት ትምህርት ነው። የእግዚአብሔር አሠራር ልዩ ነውና በሞት ላይ ሥልጣን ያለውን በሞት ነው የሻረው (ዕብ. 2:14 ይመልከቱ)። ክርስቶስ ስለ እኛ በሥጋው መከራን ተቀበለ /1ኛ ጴጥ. 4:1 ይመልከቱ/ ያለደም መፍሰስ የኃጢአት ስርዮትም የለምና (ዕብ. 10:22-23)። እነርሱ እንደሚሉት ሞቱ በመንፈስ ከሆነማ በመስቀል ላይ ምንም ዓይነት ህመም አልተሰማውም ነበር ማለት ነው። ነገር ግን «በድካም ተሰቅሏልና...በእግዚአብሔር ኃይል በሕይወት ይኖራል» (2ኛ ቆሮ. 13:4)።

2.2.3. እምነት በእምነት ላይ

«እምነትም ተስፋ ስለምናደርገው ነገር የሚያስረግጥ፣ የማናየውንም ነገር የሚያስረዳ ነው። ለሽማግሌዎች የተመሰከረላቸው በዚህ ነውና» (ዕብ. 11:1-2)።

የአባቶቻችን እምነት ለምስክርነት ሲያበቃቸው የእኛ ዘመን የእምነት ግንዛቤ ግን ያፋጀናል። እግዚአብሔርን ማመን ትተን እምነቱን ቁስ አካላዊ (materialize) እናደርገዋለን። የእነዚህ አስተማሪዎች የእምነት አተረጓጎም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከተጠቀሰው የእምነት ዓይነት የተለየ ነው። እነዚህን መሰል መለያዮቶችና አለመግባባቶች የሰሜን አፍሪቃን አገሮች እምነታቸውን ትተው እስልምናን አሜን ብለው በቀላሉ እንዲቀበሉ እንዳስቻላቸው ከታሪክ እንረዳለን። ይህም የታሪክ ዝቅጠትን አስከትሏል። የእኛስ ዘመን ቤተ ክርስቲያን መጨረሻዋ ምን ይሆን ይሆን? ከታሪክ ትምህርት መውሰድ እጅግ ጠቃሚና የሚገባም ነው። ታሪክ ራሱን ይደግማል እንደሚባለው እንዳይሆንብን።

እነዚህ የዘመኑ የእምነት አስተማሪዎች የእምነት መሠረታቸው የእምነት ኃይል ሆኖ «እምነታችን በእምነት ላይ እንጂ በእግዚአብሔር መሆን የለበትም» ይሉናል። እነርሱ እንደሚሉት እግዚአብሔር ራሱ

ዓለምን የፈጠረው በእምነት ነበር። ስለሆነም እግዚአብሔር ራሱ የእምነት እግዚአብሔር ነው፤ ከአፉ የሚወጣው ቃሉም ዓለምን ለመፍጠር ረዳው ብለው ያስተምራሉ። እንደዚህ ብለው እነርሱ የሚያስተምሩት እግዚአብሔር የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት የሆነውን አይደለም። ኬንቶን የተባሉት አስተማሪ እንደሚሉን እምነት የሞሉት የእግዚአብሔር ቃላቶች ይህንን ዓለም ሞላት ማለት ነው። ስለዚህ አማኙም በዚህ እምነት ራሱን በማለማመድ የሚፈልገውን ማድረግ ይችላል ይላሉ። ይህም እምነት እንደ ሂሳብ መንፈሳዊ ሕግ/ቀመር (Spiritual formula) ስላለው ማንም ያመነ፣ የተቀበለ፣ የሕጉን ቅደም ተከተል ከተገነዘበና እርምጃ ከወሰደ የሚፈልገው በቀጥታ ይሆንለታል ይላሉ። ለምሳሌ ኬነት ሀገን ጌታ ኢየሱስ ገለጠልኝ የሚሉት ባለ 4 ደረጃ የእምነት ሕግ ቀመር ማንኛውም ሰው በማንኛውም ስፍራ ቅደም ተከተሉን ጠብቆ እምነቱን በደረጃው መሠረት ቢለማመድ ሁሉ ይቻለዋል ይላሉ። እንደዚህ ያለ እምነት በእግዚአብሔር ላይ የሚደገፍ፣ በእርሱ የሚታመን ሳይሆን በእምነት ውጤቶች ላይ ብቻ የሚታመን ነው። ይህም ማየት ማመን ነው የሚለውን ብሂል ብቻ ያራምዳል።

እነዚህ ደረጃዎችም፡-

- (1) አንድ ነገር በል (Say it)- ተናገረው እንደ አፍህ ይሆንልሃል፡፡ ከአንድ ጊዜ በላይ መጸለይ አያስፈልግም፤ ቃላት ማባከን ነው።
- (2) አድርገው (Do it)- እርምጃ ውሰድ፡፡ ይከናወንልሃል።
- (3) ተቀበለው (Receive it) - በእምነት ተቀበለው።
- (4) ተናገረው (Speak it/ tell it) - ለሌሎች ደግሞ አስተላልፈው፤ ተናገረው።

ይህንንም የሚያስተምሩት ስለ ዓለም ባላቸው ግንዛቤ ነው፤ ማለትም ዓለም በእምነት ቃል መሠረት ካለመኖር ወደ መኖር መጥታለች ይላሉና። በመሆኑም እምነት ኃይል ነው፤ ቃልም የኃይል ተሸካሚ መሣሪያ ነው ይላሉ። እኚህ አስተማሪ እንደሚሉት የመሬት ስበት ሕግ (Law of Gravity) በዚህ አካላዊ ዓለም እንደሚሠራ የእምነት ሕግም ለመንፈሳዊ ዓለም ይሠራል፤ በተጨማሪ ክርስቲያንም ሆነ ክርስቲያን ያልሆነ በዚህ የእምነት ሕግ ላይ ራሱን ቢተክል ውጤት ያገኛል ይላሉ። የእምነት አምላክም የተጠየቀውን የማድረግ ግድታ እንዳለበት ያስመስላል። ስለዚህ ሰው በውስጥ ሰውነቱና በአእምሮው ሁሉን እንደሚቆጣጠርና ኃይልም እንዳለው ቢናገሩ

በራሱ የአእምሮ ኃይል ሳይሆን እንደገና በተፈጠረ ሰብአዊ መንፈስ (Recreated Human Spirit) ነው ይላሉ።

በእምነት አስተማሪዎች ትምህርት መሠረት እግዚአብሔር በአማኞች ሕይወት ላይ የሚደርሰውን ማናቸውንም ነገር አይቆጣጠርም። የእምነት አስተማሪዎች እግዚአብሔር (ከፋም ደግሞ ነገር ቢሆን) የመንፈሳዊ ሕጉን በማይከተሉት ላይ ሲደርስ ግድ የለውም። ቻርለስ ካፕስ የተባሉት ሰባኪ ደግሞ የኬንጥንን ሃሳብ በማስፋፋት በአሁኑ ወቅት በምድር ላይ ያለ ፈጣሪ (Creator) ሰው ብቻ ነው፤ እግዚአብሔር ፈጣሪነቱን አቁሟል ይላሉ።

"In August 1973, the word of the Lord came unto me saying, If men would believe me long prayers are not necessary. Just speaking the word will bring what you desire. My creative power is given to man in word form. I have ceased for a time from my creative work and have given man the book of MY CREATIVE POWER. That power is STILL IN MY WORD." (Cappes, God's creative power will work for you, 1976). ትርጉሙ «በ1973 የጌታ ቃል እንደዚህ ሲል መጣልኝ፡ ሰዎች ቢያምኑኝ ረዥም ጸሎቶች አስፈላጊ አይደሉም። ብቻ ቃል ተናገር የፈለከው ይሆናል። የእኔ የመፍጠር ኃይል ለሰው ተሰጥቷል። ለጊዜው እኔ መፍጥር አቁሜያለሁ፤ ለሰው ሰጥቻለሁ፤ ያም ኃይል በቃሌ ውስጥ ነው» ይላሉ።

በዚህ አባባል ረዥም ጸሎት አስፈላጊ አይደለም ማለት ነው። ፈጣሪውም ሰው ስለሆነ እግዚአብሔር ከመፍጠር ሥራው አርፎአል ማለት ነው። ይህ ከፍተኛ ድፍረት ወይም መንፈሳዊ ብልግና ነው። ይህንን የሚያስተምር የሀገራችን ሰባኪ ዘንድ ሄዳ የገጠማትን የጻፈችልኝ /ኢ.ን./ የምትባል ሴት ነበረች። እርሷም እንዳለችው፡ «ሰባኪው እመኑና ተቀበሉ አለን። በአስር ደቂቃ የምትፈልጉትን ጠይቁ ተባለን። አብዛኞቹ በቀላሉ መጸለይ ጀመሩ። በዓይኔ አዳራሾችን ቃኘሁ። ምናልባት ሰባኪው ያለው እውነት ቢሆንስ? የሀፍረት ሳቅ እየሳቅሁ መጸለይ ጀመርኩ። ያሳፈረኝ ነገር እግዚአብሔር ፊት እርቃኔን በመሆኔ ነበር። ራሴን መውደዴ፤ የራሴ ጌታ መሆኔ---! ጌታ ሆይ ዲቪ (DV) እንዲደርሰኝ እፈልጋለሁ፤ ዲቪ ይድረሰኝ፤ አሜን። ቶሎ ተናግራ ተገላገልኳት» ብለለች። ይህች

ሴት ሌላም ብዙ ነገሮችን ታዝባለች፤ ዳሩ ግን ገጽ ማጣበብ ስለሆነ ቀሪውን ትቼዋለሁ።

ሰው ራሱን በእምነት አስቦ ፈጣሪ ያደረገበት፤ እግዚአብሔር ሥራውን አቁሞ ለሰው ያስረከበበት፤ ብዙ ወይም ረጅም ጸሎት ለመስማት የሰለቸው ዓይነት እግዚአብሔር እነርሱ የሚያምኑት እንጂ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት አይደለም። ኮፕላንድ እንደሚሉት ደግሞ «እግዚአብሔር የእምነት ፍጡር ነው» ሰውም የእምነት ፍጡር ነው፤ በመሆኑም ሰው እምነት አለው፤ ስለኖረውም እግዚአብሔር እንደ ሠራው ዓይነት ለመሥራት ይችላል። ጌታ ኢየሱስም ወደ አባቱ ሲሄድ ሥልጣንን ሁሉ ለተከታዮቹ አማኞች በመተው በአሁኑ ጊዜ በእርሱ ፈንታ መሥራት ያለብን እኛ ነን ይላሉ። ጌታ በአሁኑ ዘመን በምድር ላይ አይሠራም የሚሉም አሉ። ይህም እጅግ መሳት ነው።

በተለይ እነዚህ የመጨረሻዎቹ ሁለት አስተማሪዎች ትምህርቱን ከመጠን በላይ በመለጠጥ የለየላቸው አክራሪዎች ናቸው። እውነተኛው መጽሐፍ ቅዱሳዊ እምነት ግን በእግዚአብሔር ላይ ያለ እምነት ነው (ገላ. 3:23-24 ይመልከቱ)። ለጥፋት የሚያጣምሙት የሶብራውያን 11:1 ጥቅስ እንዳያጣምመን መጠንቀቅ የእኛ ፈንታ ነው። ሰሎሞንም እንዲህ ብሎአል፤ «እምነትህ በእግዚአብሔር ይሆን ዘንድ ለአንተ ዛሬ እነሆ አስታውቅሁህ» (ምሳሌ 22:19)። በዮሐንስ ወንጌል 14:1 ላይ ጌታም «...በእግዚአብሔር እመኑ» ብሎአል። ጳውሎስ በሮሜ 4:25 «ስለ በደላችን አልፎ የተሰጠውን እኛን ስለ ማጽደቅም የተነሣውን ጌታችንን ኢየሱስን ከሙታን ባስነሣው ለምናምን ለእኛ ይቆጠርልን ዘንድ» ሲል የጻፈውን ይመልከቱ። በመሠረቱ ብቃታችን ከእግዚአብሔር ነው እንጂ ከእኛ ምን ይኖራል? ቃሉ እንደሚል፤ «በክርስቶስም በኩል ወደ እግዚአብሔር እንዲህ ያለ እምነት አለን። ብቃታችን ከእግዚአብሔር ነው እንጂ በገዛ እጃችን እንደሚሆን አንዳችን እንኳን ልናስብ ራሳችን የበቃን አይደለንም።» /2ኛ ቆሮ. 3:4-5 ይመልከቱ።/

2.2.4. ስለ በሽታና ፈውስ

«ስለዚህም በመገለጥ ታላቅነት እንዳልታዘይ የሥጋዬ መውጊያ፤ እርሱም የሚጎስመኝ የሰይጣን መልእክተኛ ተሰጠኝ፤ ይኸውም እንዳልታበይ ነው።---» (2ኛ ቆሮ. 12:7-10 ይመልከቱ።)

እነዚህ የዘመኑ የእምነት አስተማሪዎች እንደሚሉት ሰው የሚያስበውንና የሚያልመውን ነው መሆን የሚችለው። ለምሳሌ እኔ እሞታለሁ፤ መኖር አልቻልኩም፤ ወዘተ... እያለ ቢናገር እንደተናገረው ይሆናል። በተለይ በምሳሌ 18:21 የተጠቀሰው «ሞትና ሕይወት በምላስ እጅ ናቸው፤ የሚወዱአትም ፍሬዋን ይበላሉ» የሚለው የዘወትር መሪ ጥቅሳቸው ነው። ዳሩ ግን በመጽሐፈ ምሳሌ ያሉ ጥቅሶች የጥበብ ምሳሌዎች፤ አነጋገሮች ናቸው፤ እንደ ተስፋ ከተወሰዱ ግን ችግር ሊያመጡ ይችላሉ። ሰብአዊ ፍጡርም በቻርልስ ካፕስ አመለካከት ዕድሜውን አሳንሶ ተስፋ የማይሰጥ ቃል በመናገሩ ዘጠኝ መቶ ዓመት መኖር ሲችል ወደ ሰባ ዓመት ዝቅ አደረገው፤ እኝህ ሰው ዘጠኝ መቶ ዓመት «ሲኖሩ» ትምህርታቸውን ለመቀበል ሰው ሁሉ ያኔ ሊያስብበት ይችላል። ለጊዜው ግን ዕድሜ ሰጪ፤ የሚገድልም የሚያድንም እግዚአብሔር እንደሆነ /2ኛ ሳሙ. 2:6/ እናውቃለንና ለሰባ ዓመትም ኑሮ ተመስገን ብንል ይበጃል። የወዲያኛውን ዓለም በናፍቆት ትኩር ብሎ አለማየት በምድር ለመኖር ያለንን ተስፋ ያጠነክረዋል። አሠራራችንም በምድር ላይ ለዘላለም እንደሚኖር ሰው ይሆናል። ይህም ምኞት ብቻ ሆኖ ይቀራል።

ቀደም ሲል እንደተባለው በስሜት ሕዋሳት አለመደገፍና በመንፈሳዊ መገለጥ ላይ በማተኮር በሽታንና የበሽታ ምልክቶችን በመካድ ፈውስ ሊመጣ ይችላል ይላሉ። የበሽታ ምልክቶችም ለይጣን የሚያመጣቸው ስሜቶችና ዘዴዎች እንጂ እውነትነት የላቸውም ይላሉ። በዚህም ብዙ ሕመምተኞችን ለአደጋ አጋልጠዋል። በሽታውን እርሳው፤ አታስታውሰው፤ መድኃኒትህንም ጣለው፤ ወዘተ...እያሉ በስሜት እየቀሰቀሱ ሥነልቦናዊ ፈውስ በማድረግ፤ በሽታው የተመለሰብህ ባለማመንህ ነው፤ በእምነት ጸንተህ ባለመቃወምህ ነው ይላሉ።

ለምሳሌ ከዓመት በፊት በአንድ ሰብሰባ ውስጥ የነበረውን ገጠመኝ መጥቀስ ሊረዳ ይችላል። ሰባኪው ማለትም /በአሁኑ ጊዜ እንደሚባለው የጸጋ አገልጋይ/ ሰብከቱን ሲጨርስ «በጸሎት መንፈስ ሁኑ» ተባልን። ሁላችንም አጎነበስን። «ዓይናችሁን እንዳትገልጡ» ተባልን፤ ጨፈንነው። በኋላም አንዲት ሴት እዚህ ውስጥ አለሽ ዓይንሽን የሚያምሽ፤ ነይ ወደፊት ተባለ። እንዳጋጣሚ ሴትዮዋ የገጠር ሰው ትመስላለች። ወደፊት ወጣች። ብዙ ተጸለየላት፤ ተገሰጸላት፤ ብዙ ብዙ ነገር ተባለ፤ ነገሩ ከመባል አላለፈም። በኋላ ምን ይሰማሻል? ተባለች፤ የዋኋም ሴት «ምንም!» አለች። የቪዲዮው ባውዛ መብራት ላብ በላብ አድርጓታል እንጂ ምንም አልተሰማት። «አይ አንቺ ልብሽ ውስጥ አንድ ችግር እንዳለ ይታየኛል፤ ስለዚህ ነው ያልተፈወሰሽው» ተባለና ከብዙ ድካም በኋላ ተመልሳ እንድትቀመጥ ተደረገ። ምስኪን

የዋህ ነበረች። የቪዲዮ ባውዛ መብራት ቢያበረባትም ያው ራሷ ነች። ማየት አልቻለችም። በመሠረቱ እግዚአብሔር አያድንም ማለቱ አይደለም፤ የሚሳነው ስለሌለ ፈውሱ አያደርግም፤ ሙሉ በሙሉ አምናለሁ፤ ሲፈውስም አይቻለሁ፤ እኔም አውቀዋለሁ። ዳሩ ግን እንደዚህ ሰውን በከንቱ መፈረጅ ተገቢ አይሆንም። በልቧ ያለውን ማጥፋት ነገር ጌታ ያውቃል፤ ሰባኪው በትክክል አውቆት ቢሆን ማበትክክል ሊናገር ይችል ነበር። በዚህ ዓይነት ፍረጃ የተጎዱ ወይም የተሰናከሉ ብዙዎች ናቸው። ከጌታ ቤትም ከነአካቴው ርቀው ሄደዋል።

በሌላ አባባል እንደሚያስተምሩት ደግሞ «አካልህ፤ ሰውነትህ ለእግዚአብሔር የተሰጠ ከሆነ በሽታ በምንም ሁኔታ ሊደፍርህ አይገባም» ይላሉ። «ፈውስ ሁልጊዜ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነውና፤ ፈውስ የልጆች እንጅራ ነውና» ፈቃድህ ከሆነ ፈውሰኝ ብለህ ይህን እምነት አጥፊ ወይም ፀረ-እምነት ጸሎት አትጸልይ ብለው ያስተምራሉ። ምክንያቱም እነርሱ እንደሚሉት ጸሎት ፋከራ እንጂ ልመና አይመስልም። (Source: Lord I Need A Miracle, 1993: p.89)። በዚህ በሀገራችን ያለ አንድ ሰባኪም በንስህና በልቅሶ ወደ ጌታ መቅረብን ተቃውሞ ሰብኳል። ቃሉ በኢዮኤል 2:12 እንዲህ ይላል፤ «አሁንስ ይላል እግዚአብሔር በፍጹም ልባችሁ፤ በጾም፤ በልቅሶና በዋይታ ወደ እኔ ተመለሱ»። እግዚአብሔር እንደዚህ ካለ ለመሆኑ አንተ ማን ነህ ይህን የምትሸር? ጊዜ ሳያልፍብህ ብትመለስ ይቻላል። እንባችን በምድር ብቻ የሚታሰስ ከሆነ ማን ነገር ዓለሙ አብቅቶልናል። /ራእይ 21:4 ይመልከቱ/

በቅርቡ ተመለሱ የሚባልላቸው ቤንሂን አንዴ እንዲህ ብለው ነበር። ኢዮብ ሁሉን ባጣና የመከራ ቀንበር በተጫነው ጊዜ «እግዚአብሔር ሰጠ፤ እግዚአብሔርም ነሣ. . .» (ኢዮብ 1:21)። ይህ ጸሎት ወይም የትዕግሥት መልስ በኢዮብ ችግር የነበረ መሆኑን የሚያረጋግጥ ሲሆን «እግዚአብሔር ይሰጣል እንጂ በፍጹም አይወስደም» ብለው ያስተምሩ ነበር። አዎ መቼም «ያልተነካ ግልግል ያውቃል» ይባል የለ፤ የኢዮብን መከራ አፋ ነው ያመጣው ማለት እጅግ ያስቸግራል። እግዚአብሔር በግልጽ የመሰከረለት «በምድር ላይ እንደ እርሱ ፍጹምና ቅን፤ እግዚአብሔርንም የሚፈራ፤ ከከፋትም የራቀ ሰው የለም፤» (ኢዮብ 1:17:8)። እንደገና ደግሞ በምዕራፍ 2:3 «በምድር ላይ እንደ እርሱ ፍጹምና ቅን፤ እግዚአብሔርንም የሚፈራ፤ ከከፋትም የራቀ ሰው የለም፤ በከንቱም አጠፋው ዘንድ አንተ በእርሱ ላይ ምንም ብታንቀሳቅስኝ፤ እስከ አሁን ፍጹምነቱን ይዞአል» ተብሎለታል። ቢንሂን ብቻም አይደለም ኪኒት ኮፕላንድ፤ ቻርልስ ካፕስ፤ ፖል ክሮችና ሌሎችም ኢዮብን በትችት ጨፍጭፈውታል።

እርሱስ ሩጫውን ጨርሶ አርፎአል፤ እነርሱ ግን ገና ይቀራቸዋልና በእምነት ስም ወይም ለበብ ብዙ ባይፎክሩ ጥሩ ነበር። «ፍራ እንጂ የትዕቢትን ነገር አታስብ» (ሮሜ.11:20)።

ለኢየሱስ ጠበቃ መቆም ባያስፈልግም እግዚአብሔር አምላክ ራሱ ቆሞለታል። እነዚህ አስተማሪዎች ማናቸውንም ዓይነት በሽታ ሲከዱ ከሐዋርያት ዘመን የበለጠ የፈውስ ዘመን በቤተ ክርስቲያን በአሁኑ ዘመን ይከናወናል ይላሉ። በዚህ እንቅስቃሴ ውስጥ ላሉ ዋናው የሕይወት መንገድ ፈውስ ነው። አንድ መጠንቀቅ ያለብን ነገር አለ። ሁሉም ተአምራቶች ከሠራዊት ጌታ ከእግዚአብሔር ዘንድ ናቸው ወይ? ብሎ መጠየቅ ሲኖርብን፤ ፈውስ ሁሉ ከአንድ ምንጭ ከእግዚአብሔር ነው ብሎ መደምደም ደግሞ ሞኝነት ይመስለኛል። ሌሎች ከመናፍስት ጋር ግንኙነት ያላቸው አካሎችም ፈውስን ስለሚለማመዱ በዚህ መደነቅ አይኖርብንም። እነርሱ እንደሚሉት ሁልጊዜ ሕመም የሚመጣው ከዲያቢሎስ፤ ካለማመንና ኃጢአት ነው። አማኝም የሚታመመው በሚናገረው ወይም ከኣፋ በሚወጣው አፍራሽ/ አሉታዊ ቃላት (Negative confession) አማካኝነት ስለሆነ አማኞች እንደዚህ ያለውን ትተው እምነትና ኃይል የተሞላውን አዎንታዊ ቃል /ንግግር (Positive confession) መለማመድ አለባቸው ይላሉ። የበሽታውንም ስሜት በመካድ ሥቃይንም መቻል አለባቸው። አለበለዚያ በስሜት መታመም ሲመጣ ግለሰቡ በቀጥታ ይዳከማል። በመሠረቱ እውነተኛው ሕመም እያለማ ከካድኩት ምኑን ተፈወስኩ ማለት ይቻላል? እምነት ሌላ ያለን ነገር መካድ ደግሞ ሌላ ነው።

ለምሳሌ ለወንጌል ሥራ ቀናኢ የነበረውና በአገልግሎቱ ከፍተኛ ድርሻን የተሰጠው ሐዋርያው ጳውሎስ፡

«ስለዚህም በመገለጥ ታላቅነት እንዳልታበይ የሥጋዬ መውጊያ፤ እርሱም የሚጎስመኝ የሰይጣን መልእክተኛ ተሰጠኝ፤ ይኸውም እንዳልታበይ ነው። ስለዚህ ነገር ከእኔ እንዲለይ ሦስት ጊዜ ጌታን ለመንሁ። እርሱም፡- ጾጋዬ ይበቃሃል፤ ኃይሌ በድካም ይፈጸማልና አለኝ። እንግዲህ የክርቶስ ኃይል ያድርብኝ ዘንድ በብዙ ደስታ በድካሜ ልመካ እወዳለሁ።» (2ኛ ቆሮ. 12:7-9) ይላል።

ይህ ሰው በዚህ ጥቅስ መሠረት ያስተዋለው ነገር ያለ ይመስላል፤ አለመታበይንና ሲደክም ያኔ ኃይለኛ መሆኑን። ኃይለኛ ነኝ እያለ ስሜቱን እያነቃቃ ንፋስን እንደሚጎሽም አልተመላለሰም። የመገለጥ ብዛት ለሌላ ሁኔታ እንደሚያጋልጥ ቀደም ብሎ የተገነዘበው ይመስላል። በኃይለኛነትና በመገለጥ ብዙ ማይሎችን መሄድ አደገኛ አዝማሚያ

መሆኑን የተረዳ ሰው ነበር። በሌላ በኩል ደግሞ በሚያስደንቅ ሁኔታ በጳውሎስ የሠራው እግዚአብሔር (የሐዋ. 19:11) በሰው ቁጥጥር ሥር የሚውል (Manipulate) የሚደረግ ባለመሆኑ በፊልጵስዩስ 2:27 አብሮት የሚሠራው አፍሮዲጡ በጠና እንደታመመና ለሞት ተቃርቦ እንደ ነበር ተጽፎአል። ይህ ሰው በዘመኑ በተራቀቀ ተሽከርካሪ እየተዘዋወረ እራሱን የሚያስተዋውቅ ክርስቲያን ሳይሆን እንደ ትርጉሙ የክርስቶስ ተከታይ ሆኖ በነፍሱ ተዋርዶ ከኔታ ሥራ የተነሣ እስከ ሞት የተቃረበ ነበር (ቁጥር 30)። ሩጫን መጨረስ ይሏል ይህ ነው። የመድረክ ላይ ነፍጠኛ ወይም አርበኛ ሩጫው አጠያያቂ እየሆነ መጥቷል። ሥራው የሩጫውን መስመር ማበላሸት፣ ሯጮችንም ማሰናከል ሆኗል። በእርግጥ ሯጮች ውስጥ መቀላቀልና ማስመሰል ይቻላል። በሕግ ጥላ ሥር የሆነ የኦሎምፒክ ዓይነት ስፖርት እንጂ ሌላው ውስጥ ገብቶ መቀላቀል አዳጋች አይሆንም። በክርስትናም እንደዚሁ ነው።

አንድ ጊዜ የአኛው ሀገር ሰባኪ በአንድ የሆቴል አዳራሽ ውስጥ ሲሰብክ የተናገረው ንግግር እጅግ ይገርማል። ዳግማዊ ኤልያስ መሆኑንና የተላከ ነቢይነቱን በእርግጠኝነት ካበሰረ በኋላ፡ « እውነቱን ነው የምላችሁ፣ ብታምኑም ባታምኑም ከነዚያ ነቢያቶች መካከል አንዱ እኔ ነኝ። ስለዚህ ሂድና ለአክኦብ ተገለጥ አለኝ» ብሎ አስተምሯል። ኤልያስ አዎ ፈርቶ ተሰውሮ ነበር። የአኛው ግን የት ተደብቆ ወዴት እንደሚገለጥ አልገባኝም። ሌሎች ብዙ ብዙ ትንቢቶችንም ተንብዮአል። ግን ለኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን እንደ አሁኑ ዘመን ክፋት ያጠለለባትና አቅም ያነሳት፣ መነካክስና መጠላላት የሰፈነባት ወቅት እጅግም አይታወቅም። ስለዚህ ትንቢቶች ሊመዘኑ የሚገባቸው ለዚህ ነው። ኤልያስማ ጌታም እንዳለው መጥቷል /ማቴ. 11:14 ይመልከቱ/። ዳግም መጠበቅ ያለብን መሆኑን አጠራጠራለሁ። ብዙ ኤልያሶችን ጠብቄ አልተባልንም። እግዚአብሔር የቀባው ስለ ራሱ ጥብቅና አይቆምም። የሰውንም ክብር አስጠባቂ የደጀኝ ሰልፈኞች ወይም ደጋፊዎች አይመለምልም። በልብ ሙሉነት በአምላኩ ተማምኖ ይወጣል ይገባል፣ ይሮጣል፣ ስጋት አይገባውም፣ የድንኳን ኑሮን ይለማመዳል። የሚመካው በገቢው ሳይሆን በአምላኩ ብቻ ነው።

ሌላው ደግሞ በ1ኛ ጢሞቴዎስ 5:23 ስለ ሆድህ ሕመም ብዛት ጥቂት የወይን ጠጅ ጠጣ እያለ ጳውሎስ ጢሞቴዎስን ይመክረው ነበር። የወይን መጠጥ ጥማት ይዞት ሳይሆን በዚያን ወቅት በእስራኤል አገር ወይን ለመድኃኒትነት ይጠቅማል ስለሚባል በአገባቡ በባህል ሕክምና ቢጠቀም ምንም እንዳይደለ ለማሳየት። በእኛ አገር ለሆድ

ህመም ትንሽ የአበሻ አረቄ ጠጣበት የሚሉት ዓይነት መደገፊ አይደለም፤ የጳውሎስን አባባል ብቻ ለመጥቀስ ነው።

በሌላ ስፍራ እግዚአብሔር የተጠቀመበት ጳውሎስ ከአካሉ ጨርቅ ወይም ልብስ ወደ ድውዮች ይወስዱና ደዌያቸውም ይለቃቸው የነበረው፤ ከፋዎች መናፍስትንም ያወጣ የነበረው (የሐዋ. 19:11-12) በሚሊጢን የታመመውን ጥርፊዎስን እዚያው ትቶት መሄዱን በ2ኛ ጢሞቴዎስ 4:20 እናነባለን። በፊልጵስዮስ 2:25-27 ለጳውሎስ ስጦታ ያመጣው በጣም የሚያገለግለው አፍሮዲጡም እስከ ሞት ድረስ ታሞ እንደነበርና ጳውሎስም አዝኖ እንደነበር ተጽፎአል። ሐዋርያውም ሀዘን በሀዘን ላይ እንዳይጨመርበት እግዚአብሔር ይህን ሕመምተኛ ፈውሶታል። ሁኔታዎችን ለማሳየት ነው እንጂ እግዚአብሔር በሽታን ይደግፋል ማለት አይደለም። የሐኪሞች ጠበቃ አትበሉኝ እንጂ በቆላስያስ 4:14 የጳውሎስ የቅርብ ጓደኛና አጋዥ የነበረው ሉቃስ ባለ መድኃኒት መሆኑ አላስወገዘውም። እንዲያውም ሉቃስ የጳውሎስ የቅርብ ጓደኛ ነበር። እንደ እኔ ከሆነ ሐኪሞችንም የሰጠን ከርሳራጌው ብዛት ይመስለኛል። እርሱ እግዚአብሔር ለሰው ልጆች/ሐኪሞች ጥበብን ባይሰጣቸው እንደኛ ዓይነት ደህ አገሮች በውኃ ወለድ ተላላፊ በሽታዎች እናልቅ ነበር። ስለዚህ ያልተጻፈውን ወደ መጽሐፉ በማንበብ የዋሆችን ከማደናገር የወንጌልን ዜና ያልሰሙ በዓለም ላይ ያሉ ወገኖቻችን በጊዜው እንዲደርሳቸው ርብርቦሽ ቢደረግ ጌታ ምንኛ በተከታዮቹ በተደሰተ ነበር። የእርሱ ዓላማ የጠፋትን መፈለግ ሲገኙም መደሰት ነው። ሉቃስ 15:7 በአንድ ኃጢአተኛ መመለስ በሰማይ የሚሆነውን ደስታ ያመለክታል።

ክርስትና ተአምር ማድረግ፤ ፈውስ በዚህ አለ፤ በዚያ አለ፤ በሰሜን፤ በደቡብ ነው ተብሎ ማስታወቂያ የሚያስነግር መሆን ይገባው እንደሆነ እጅግ አጠራጠራለሁ። ክርስትና በጉልበት ወይም በውልደት ሳይሆን የሚገኘው ሕይወት ነውና ሕይወት የሆነውን ጌታን በመከተል ነው። ቃሉ ቁርጥ ያለ መልስ አለውና ለቃሉ ሚዛን መገዛት ተገቢ ይሆናል። ይህ ብዙም አያጣላም፤ ያ ቀን ያሳያል። መፈወስ ደቀ መዝሙር የሚያስደርግ ቢሆን ኖሮ ቀደም ሲል እንደጠቀስኩት ጌታ በምድር በነበረበት ጊዜ በአንድ ወቅት 10 በሽተኞች ተፈውሰው አንዱ ብቻ (ያውም ሳምራዊ) ነበር ለምስጋና የተመለሰው (ሉቃ. 17:15-18)። አሁንም እንደዚህ ይመስለኛል። ክርስትና በቃሉ መሠረት በብዛት ሳይሆን በጥራት የሚያምን ነው። ለእስራኤላውያን ከእናንተ የናቀኝ ሁሉ አያያትም እንዳለ የ 40 ዓመት ጉዞ ዋጋ የለውም። አይገቡም የተባሉት ልጆቻቸው ወደ ተስፋይቱ ምድር ገብተዋልና (ዘኁልቄ. 14:31)። ወቅቱ የአዝመራ ጊዜ ይመስላል፤ ስለዚህ

አዝመራው ግብርና በማያውቁ አስመላዮች እንዳይረጋገጥና እንዳይበላሽ ከፍተኛ ጥንቃቄ ይጠይቃል። በዚህ ሁኔታ ጥራት (Quality) ያለው ምርት ይገኛል። በጌታ ቤትም እንደዚሁ ነው። «በእሽቅድምድም ስፍራ የሚሮጡት ሁሉ እንዲሮጡ፤ ነገር ግን አንዱ ብቻ ዋጋውን እንዲቀበል አታውቁምን? እንዲሁም ታገኙ ዘንድ ሩጡ» /1ኛ ቆሮ. 9:24 ይመልከቱ።/

ጥራት ተፈላጊነትን ይጨምራል፤ ርካሽ የሆነ ነገር ሁሉ ተፈላጊነቱ ይቀንሳል። የተጠሩ ብዙዎች ናቸው የተመረጡ ግን ጥቂቶች ናቸው ሲል መጽሐፍ ቅዱስ ሀቂን ማለቱ ነው፤ ተናጋሪውም የእግዚአብሔር ልጅ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነበር። የምናስታምመውና ለፈውስ የምናቀርበው በሽተኛ ቃል አይደለም። ሉቃስ 13:23-24 ጌታ ኢየሱስ ለሰው ልጆች ቤዛነት በመጣበት ወቅት አንዳንዴ የተፈወሱትን ለሰው እንዳይናገሩ ያስጠነቅቃቸው ነበር (ሉቃስ 8:56፤ 9:36)። በሌላ ወቅት ደግሞ ሂዱና ራሳችሁን ለካህን አሳይ ይላቸው ነበር (ሉቃስ 17:12-14)። ይህም የሚታይ በሽታ ሲሆን የኦሪትን ሕግ ባለመናቅ ሕግ ፈጻሚና አድራጊ መሆኑን ለማረጋገጥ ነበር። ካህኑም እንደ ዘመናችን ሀኪም «ጤነኛ» መሆኑን በዓይኑ ዓይቶ አገላብጦ መርምሮ ምስክርነቱን በመስጠት ወደ ሕዝቡ እንዲቀላቀል በሽተኛውን መርቆ ይሸኘዋል። ለምሳሌ የለምጽ በሽታ ተጠቃሽ ነው።

ጌታ ያዳነን እንድናገለግል እንጂ በጸጋ ስጦታ ሰበብ እንድንኩራራ አልነበረም፤ አይደለምም። ምሳሌን ከጌታ ከተማርን ማርቆስ 10:43-45 እንመልከት። ይህንን ሁሉ ሲያደርግም የናዝሬቱ ኢየሱስ መለከት እያስነፋ፤ ነጋሪት እያስጎሰመ፤ በየመንደሩ ስለ እርሱ የሚያወሩ በማሰማራትና የዚያንም ዘመን የማስታወቂያ ዘዴዎች ሁሉ በመጠቀም ለስብከት አልወጣም። ብዙዎች ግን ያዩትን እየመሰከሩ «ደግ ሰው ነው፤ እንደ እርሱ ያለ አላየንም» እያሉ ወደ ደረቱ የሚጠጉት ትሁት ነበር። ወደ ደረቱ ያስጠጋል እንጂ በደረቱ የሚገፋ «እኔ እኮ እንደዚህ ነኝ» እያለ የሚፎክር አልነበረም (ዮሐንስ. 13:23)።

ወንጌላዊ ሉቃስ እጅግ ጥንቁቅ ጸሐፊ ስለነበር የኢየሱስን ዝና ደጋግሞ ይጠቅሳል። ለምሳሌ በሉቃስ 4:14-15፤ «ኢየሱስም በመንፈስ ኃይል ወደ ገሊላ ተመለሰ፤ ስለ እርሱም በዙሪያው ባለቸው አገር ሁሉ ዝና ወጣ። እርሱም በምክራባቸው ያስተምር፤ ሁሉም ያመሰግኑት ነበር» ሲል፤ ቁ. 22 ደግሞ «. . . ሁሉም ይመሰክሩለት ነበር፤ ከአፉም ከሚወጣው ከጸጋው ቃል የተነሣ እየተደነቁ---» ይላል። እንደገና ሰዎች ሲመሰክሩለት የሰማው የርኩስ ጋኔንም በተመሳሳይ ምዕራፍ ቁ. 34 «---ተው፤ የናዝሬቱ ኢየሱስ ሆይ፤ ከአንተ ጋር ምን አለን? ልታጠፉን መጣህን? ማን እንደ ሆንህ አውቄሃለሁ፤ አንተ

የእግዚአብሔር ቅዱሱ» እያለ ሊመለከር ሲቃጣው የአጋንንት ምስክርነት አያስፈልገውምና «... ዝም በል ከእርሱም ውጣ ብሎ ገሠጸው» (ቁጥር 35)። ሲገሠጸው ወደ ምድርም ግባ ወደ ሰማይም ውጣ አላለውም ብቻ ገሠጸውና አዘዘው። እኛስ ምን እናድርግ?

እዚህ ላይ አንዳንድ ሁኔታዎችን መጠቃቀስ መልካም ይመስለኛል። ይኸውም አብዛኛው ክርስቲያን በተለይ (በኢትዮጵያ) ከፋ መናፍስት/ሰይጣን ሲያስወጣ ወደ ጥልቁ ግባ፣ ተቃጠል፣ ታርደህ፣ ውጣ፣ ተቆራረጥ፣ ወዘተ... ሲለው ምን ያህል የመጽሐፍ ቅዱስ እውነትነትና ድጋፍ እንዳለው መጠየቅ እሻለሁ። አጋንንትን ወደ ጥልቁ በየጊዜው ብንከታቸውማ እስከ አሁን ገብተው ያልቁና እኛም ከተንኮልና ከፈተና ሁሉ እንድን ነበር። አንድ ጊዜ እኔ ረጅም ቀን በጾም በጸሎት ቆይቼ ከምድረ ገድ ላጠፋቸው ሞክራ ነበር። አሁን ሲገባኝ ግን ትክክል አይደለሁም፣ አልችልምም። በጉባኤ ግሣጼ እንደ መድፍ የሚሰገመግመው የብዙ ሺህ ሰዎች ድምፅ በእርግጥ ከኢትዮጵያ ምድር ቀርቶ ከዓለም ላይ ያጠፋቸው ነበር (ሉቃስ 4:36)። አጋንንት የሚወልዱ የሚዋለዱ አይደሉም። መንፈስ በመሆናቸው ይዞታቸውን ሊለቁ ይችላሉ፤ ዳሩ ግን ያልተጻፈውን ከማንበብ፣ መጽሐፍ ቅዱስ ያልጠቀሰውን ከመጥቀስ፣ መጽሐፉ ዝም ባለበት ዝም ማለት ይበጅ ይመስለኛል። ከእኛ እንዲርቁ መገሠጽና መቃወም ይቻላል፤ (ያዕቆብ 4:7-8፤ ሮሜ 16:20) ነገር ግን «ወደዚህ ግባ ወደዚያ ውጣ፣ እንደዚህ ሁን እንደዚያ» ካልናቸው ተግባራቸው በአጠቃላይ ማታለል ነውና ሲያታልሉን ይኖራሉ።

አንድ ጊዜ በአንድ ጸሎት ቤት ትንቢት እናገራለሁ የምትል ቤት «ካአረብ አገር በጥሌን ሲመጡ በጎተራና በቀጠና ሁለት መካከል ሲደርሱ በአየር ላይ እንዳሉ መትቻቸዋለሁ ይላል ጌታ» ብላ ትንቢት ስትናገር አጠገቤ የነበረ ልጄ «አባቤ ዛሬስ የሐማስ ቡድን ነው እንዴ?» ብሎ በጣም አሳቀኝ። እርግጠኛ ነኝ ያ ትንቢት ከጌታ ሳይሆን ራሷ ፈጥራው ነው። በቤተ ክርስቲያን መካከል የነበረ ግጭትን ምክንያት በማድረግ በሥጋዊ ለበጣ/ ያለ ጭድ ምርጊት ማከናወን ይሏል ያ ነው። እንደዚህ ያሉ ነቢይ ነኝ ባዮችን ቤተ ክርስቲያን አጥርታ ልትለያቸው ይገባል።

ቀደም ሲል እንደተጠቀስዉ ለመሆኑ መንፈስ ምኑ ነው የሚታረደውና የሚወጣው? የሚፈነዳው? ይዞታን ማስለቀቅ እንጂ በዚህ ዓለም በሙላት እንዲኖሩ የተፈቀደላቸው ይመስለኛል። «ዓለምም በሞላው በከፉው እንደ ተያዘ እናውቃለን» ሲል ሐዋርያው በ1ኛ ዮሐንስ 5:19 ተናግሯል። ሰይጣንን ግን ማሸነፍ የሚቻለው በእምነትና በእግዚአብሔር ቃል ብቻ ነው እንጂ በድምፅ ብዛትና

ጩኸት አይደለም፤ አሁንግ ጩኸታችንንና ግሣጼያችንን የተለማመዱት ይመስላል፤ በቀላሉ አልወጣም እያሉ አጋንንት ለማስወጣት አዳር ጸሎት ያስፈልገናል። እንደውም በጉባኤ መካከል እየገቡ ስብሰባ ተካፍለው፤ አጨብጭበው፤ ዘምረውና ሲሰበክ ተኝተው ይመለሳሉ። ጸሐፊው ወደ ጌታ በተመለሰበት ዘመን አጋንንት ጸሎት ቤት ግቢ ሳይገባ ደጃፍ ላይ ነበር የሚወድቀው። ያቺ የታላቁ ጌታ ጣት ነበረች። 1ኛ ዮሐንስ 2:4 «---የእግዚአብሔር ቃል በእናንተ ስለሚኖር ክፉውንም ስላሸነፋችሁ---» ይላል። መቼም ክፉ የሆነ ነገር ሁሉ ከሰይጣን ነው። ይህን እናውቃለን። ስለዚህ ወገኖቹ የምናደርገውን እስቲ እያስተዋልን እናድርግ። አጋንንትን የሚያስወጣው የኢየሱስ ስምና የመስቀሉ ጉልበት እንጂ የአገሣጽጽ ፎርምና የድምጽ ብዛት አይደለም። ከነርሱ ጋር ትግልና እስጥ አገባ፤ ክርክርና ደግሞም ግርግር አያስፈልግም። የሚያስፈልገው በጌታ ስም ብቻ መገሠጽ ነው። ይህን ከብዙ ጊዜ የሕይወት ልምምድ ነው የምናገረው እንጂ ወረቀት ላይ ለማስፈር ብቻ አይደለም። ይህ እንግዲህ ሊታረም ይገባል። ይህን ከስም ሁሉ በላይ የሆነ ስም አጋንንትም ስለሚያውቁት አይቋቋሙትም። ትግል የሚፈጠረው በራሳችን ስንመካ ብቻ ነው። ያኔ መጠንቀቅ ነው፤ በሐዋርያት ሥራ ውስጥ እንደተፈጸመው ሊበጫጭቁን ይችላሉና /የሐዋ. 19:16-17/።

መናገሩ ከእኛ አእምሮ በላይ ይሆናል እንጂ እግዚአብሔር ለምን ዝም አላቸው? መልስ ያለው ጥያቄ አይመስለኝም። ጳውሎስ በ2ኛ ቆሮንቶስ 2:11 እንዲህ ብሎ ነበር፤ «በሰይጣን እንዳንታለል የእርሱን አሳብ አንስተውምና።» ይህ ምንኛ ማስተዋል ነው። የእግዚአብሔር ብርሃን ማስተዋል ይሰጣል። በአጠቃላይ የሚሠራው የእግዚአብሔር የልጅነት መብታችን ነው እንጂ ያገሣለጹ ፎርማችን ወይም ድምፃችን እንዳልሆነ እርግጠኛ ሆኜ መናገር እችላለሁ። የእግዚአብሔርም ልጅ የተገለጠው የዲያብሎስን ሥራ እንዲያፈርስ ነው (1ኛ ዮሐ. 3:8)። በሉቃስ 4:37 ደግሞ «ዝናው በዙሪያው ባለች አገር ወደ ስፍራው ሁሉ ስለ እርሱ ወጣ» ይላል። ምዕራፍ 5:15 «...ወሬው ግን አብዝቶ ወጣ፤ ብዙ ሕዝብም ሊሰሙትና ከደዌአቸው ሊፈወሱ ይሰበሰቡ ነበር፤ ነገር ግን እርሱ ወደ ምድረ በዳ ፈቀቅ ብሎ ይጸልይ ነበር» (ምዕራፍ 5:16 ይመልከቱ)። ይህንን ስጦታስ ወደ ጫካ መግባትንና ምነናን መደገፌ አይደለም፤ ግን ዝና ሲወጣ ወደ ጸሎት ዓለም መሄድ መልካም መሆኑን ለመጠቆም ብቻ ነው። ዝና ሲመጣና ታዋቂነት ሲሰማህ ራስህን መርምር (ምሳሌ 30:32)። ጳውሎስ ለሌሎች ከሰበከ በኋላ እራሱ የተጣለ እንዳይሆን የተናገረውን በ1ኛ ቆሮንቶስ 9:27 ይመልከቱ።

በእርግጥ ጌታ ብዙዎች በደግነቱና በምድራዊ ሕይወቱ ተማርከው ይከተሉት እንደነበር (በተለይ አንዳንዶች ሥራ ፈቶች ጥቂቱን ምግብ ሲያበዛ አይተው ወይም ወሬ ሰምተዋልና) ዛሬም እንደነዚህ ዓይነቶች በቤተ ክርስቲያን ሊኖሩ ይችላሉ። እርሱም ይህን ያውቅ ነበርና ስለ ሁኔታው ተናግሯቸዋል፤ «እንጀራዬን ስለበላችሁ እንጂ ታምራቴን ስለያችሁ አይደለም የተከተላችሁኝ» ብሏቸዋል። በሉቃስ 7:16-17 «ሁሉንም ፍርሃት ያዛቸውና ታላቅ ነቢይ በእኛ መካከል ተነሥቶአል፤ ደግሞ እግዚአብሔር ሕዝቡን ንበኝ እያሉ እግዚአብሔርን አመሰገኑ። ይህም ዝና ስለ እርሱ በይሁዳ ሁሉ በዙሪያውም ባለች አገር ሁሉ ወጣ» ይላል። ስለዚህ ነው ዝናው እስከ አሁን የገነነው። አሁንም በእርግጥ ክርስቶስን መምሰል ማትረፊያ የሚመስላቸው ሞልተዋል (1ኛ ጢሞ. 6:5)። ሥራ ያጣ፤ የተፈናቀለ፤ በጡረታ የተገለለና በሌላም ሁኔታ በሥራ ያልተሰማራ ሁሉ ወደ ቤተ ክርስቲያን እየመጣ ወንጌላዊ ካልሆንኩ፤ ፓስተር /ሽማግሌ ካልሆንኩ ሞቼ እገኛለሁ የሚለው ለዚሁ ነው። በመሆኑም የቤተ ክርስቲያን እውነተኛ መሪዎች ይህን በጥንቃቄ መመርመር ይገባቸዋል። ውጤቱ በኋላ የከፋ ይሆናልና መጠንቀቅ ይገባል። ጥሪንና ትርጉሙን መገንዘብ ትኩረት የሚሻ ጉዳይ ነው።

ለክርስቲያን ግን ተቀዳሚ ተግባር መሆን ያለበት ዝናን ማስተጋባትንና በዝና መደገፍ ሳይሆን የጠፉት ነፍሳት መዳንና ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መቀላቀል ነው። ብዙ ጊዜ ማስታወቂያ የሚያበዛ ነገር ሁሉ ተፈላጊነት የሌለው ነው። ጌታ የፈወሳቸው አብዛኞቹ በሽተኞች ሰው የሚያውቃቸው ወይም የሚታይና የሚታወቅ በሽታ ነበራቸው። ይህ ማለት የጌታ አሠራር አንድና ይኸው ብቻ ነው ማለት አይደለም። ሌላውንም ቢሆን ያውቅበታልና። በዚህም ምክንያት የሚሰሙት ሁሉ በእግዚአብሔር ድንቅ ሥራ ይገረሙ ነበር። ሆኖም ያ ያዩት ተአምራትና ድንቅ ሥራ ለደገንነት አልሆናቸውም። የእግዚአብሔርን ልጅ ተመልሰው ሰቅለውታልና። ክርስትና ዛሬ ሆላዕና ከነገ ወዲያ ስቀለው አይደለም፤ ተሰቃዩ ማን እንደሆነ እንኳን ማጣራት ተገቢ ነው። የጅምላ እንቅስቃሴ (Mobe action) ብዙ አለመብሰልና ያለማስተዋል ይኖረዋልና መጠንቀቅ ተገቢ ነው /ዮሐ. 12:37-38 ይመልከቱ።/ የዚህ ዓይነት የጅምላ ውጤት ነበር 85 በመቶ የሩዋንዳ ሕዝብ ክርስቲያን ነው ሲባል እንዲያ የተላለቀው። አሁንም ቢሆን ጌታ እርሱ ይቻለዋልና ሁልጊዜ የሆድ ዕቃና የምሥጢር ፈውስ ብቻ አያካሂድም። ሙሉ የሕይወት ለውጥም መታየት አለበት። ፈውስ ለግለሰቡ ሲመጣም የእግዚአብሔር ቃል ማደግና መብዛት ይኖርበታል (ዮሐዋ. 12:24፤ 9:35 ይመልከቱ)። እንደ ቲአትር ቤት በአንዱ በር ገብተው በሌላ የሚወጡ ከሆነ ግን ይህ ዕድገት ሳይሆን ጉድለት ነው።

ለሰዚህ ቤተ ክርስቲያን መሸራ መሆኗ ይቀርና ሠርገኛ ወይም አጃቢ ብቻ ሆና ትቀራለች። ከተአምራት ሁሉ በላይ ተአምራት ግን የሰው ሕይወት መዳንና መለወጥ ነው። ሊተኮርበት የሚገባው ዋናው ቁም ነገር ይኼው ነው። ሌላው የእግረ መንገድ ተግባር ነው። በመሠረቱ ለሕይወት ዋስትና መያዣ የተሰጠን መንፈስ ቅዱስ ነው እንጂ ፈውስና ተአምራት አይደሉም /ኤፌ.1:13-14 ይመልከቱ።/ እንደውም ቃሉ እንደሚል፡ «--ከፉና አመንገራ ትውልድ ምልክት ይሻል---» /ማቴ.12:39 ይመልከቱ።/

እነዚህ የእምነት አስተማሪዎች አብዛኛውን ጊዜ የሚያናፍሱት ወይም በመገለጥ የመጣ ፈውስ የሚሉት ለምን የተደበቁ በሽታዎች ላይ እንደሚያተኩሩ ማለት የውስጥ ደዌዎች ብቻ እንደሚበዙ አይገባቸውም! ጥያቄም እየፈጠረብኝ ነው። ሐኪሞችም በሥነ ልቡና ፈውስ ያከማሉ። በመሠረቱ የውሸት ሕክምና መድኃኒት (Placebo) የሚሉት የሰሜት በሽታዎችን እንደሚያጠፋ በጥናት ተረጋግጧል። ይህም ማለት በመድኃኒት ፈንታ የታመመው ሰው የውኃ መርፌ እንኳን ቢወጋ እንደሚድን ይነገራል። በጸሐፊው ልምምድ አንድ ምሳሌ መናገር ይቻላል።

ባለቤቴ የመጀመሪያ ልጃችንን ነፍስ ጡር ሆና እንደተለመደው (በአንዳንድ ነፍስ ጡሮች ማለት ነው) በጣም ያቅራት ነበር። መቼም ለሚያቅረው ሰው ሎሚ ወይም ብርቱካን ቢሰጠው ያድነዋል ማለት ያስቸግራል። ሆኖም ባለቤቴ የምላትን ታምነኝ ስለነበር በሰበቡ ትጠቀም ብዬ ብርቱካን ልጩ ያድንሻል በማለት ስለጣት ወዲያው ትድን ነበር። በዚህ የሰሜት ሕክምና ብዙ ነገር ማድረግ እንደሚቻል የሥነ አእምሮ ሐኪሞች (Psychiatrists) በመጠኑ እንደሚደግፉኝ አምናለሁ። በሰሜት ሕክምና የሰሜት በሽታዎች (Psycho-somatic) ሊወገዱ ይችላሉ ይባላል። የድምፅ ቅላጼ በሰውነት ሆርሞን ሲጫወት የሰሜት ሕዋሳት የሚያሳዩትን ነጸብራቅ (Reflex) መንፈስ ቅዱስ ነው እያሉ እራስን ማታለል እጅግ የከፋ ስሕተት ነው። ስለዚህ በጌታና በፈውስ ስም የሰሜት ቅስቀሳንና የፈውስ ኃይል ነው ብሎ በሽታን መካድ የጌታን የፈውስ ሥራ (ፈዋሽነት) ማቃለል ነው። ጌታ እንደሚፈውስ በእርግጥ አምናለሁ። ሁልጊዜ ግን እግዚአብሔርን የውስጥ ደዌ ሐኪም (Internist) ብቻ ማድረግ ታላቅ ሐኪም (The Great Physician) የተባለውን መካድ ይሆናል። ጌታ የሚለውን ለመረዳት ማስተዋል ለአንገባቢዬ ይሰጥ ዘንድ ምኞቴ ነው። የሰሜትና የቅስቀሳ ፈውስ ሁሉ ሰሜት ሲረግብ በሽታው ተመልሶ እንዲገለጥ ያደርጋል። ተቃውሞዬ ይህንን እንጂ የጌታን ፈዋሽነት በመዘንጋት

አይደለም። እውነተኛ ስጦታው ያላቸዉ እንዲበረታቱና አስመሳዮች ግን እንዲያቆሙ/ ድርጊታቸውም እንዲመረመር ቤተ ክርስቲያን ነቅታ መጠበቅ አለባት።

በመሠረቱ ጤንነት ለሕይወት ዋስትና አይደለም፤ መታመም በረከት ነው ማለት ያዳግታል። «ግርግር ለሌባ ይመቻል» እንዲሉ ጉባኤን ከማተራመስ መጠንቀቅ ይበጃል። እግዚአብሔር በስሜት ግፊትና እገዛ የሚሠራ አምላክ አይደለም፤ «እንዲረዳንም የእኛን እርዳታ የሚሻ» አይደለም (የሐዋ. 17:25)። ሌላም የምጠይቀው አለኝ። ትንቢት እናገራለሁ የሚሉ ሁሉ ለምን የተሟሟቀ ወቅት እንደሚጠብቁ ወይም ሲሟሟቅ ብቻ ትንቢት እንደሚመጣላቸው አይገባኝም። ጌታ እንደዚያ ብቻ ነው ወይ የሚሠራው? መልሱን ለአንባቢዬ ትቼዋለሁ። የነቢያትን ልምድ ከመጽሐፍ ቅዱስ እንደምንረዳው ከሆነ በተለያየ ሁኔታ ውስጥ ሆነው ነው መልእክት የመጣላቸው። የእነ ኤርምያስን፣ አዋጽን፣ ኢሳይያስን የጌዲዮንን ወዘተ... ታሪክ ይመርምሩ። ነቢይ በስሜት የሚሄድ ሳይሆን አቋም ያለው፣ የተላከውን ሳይቀንስ፣ ሳይጨምር የሚያደርስ፣ ፈርቶ የማይመለስ ልብ ሙሉ ነው።

ከዚህ በተረፈ ጌታ በምድር በነበረበት ወቅት አንዳንዶቹን በእምነት ሌሎቹንም በሀዘኔታ ስሜት (አዝኖላቸው) ፈውሷል። ስለሆነም ለፈውስ ስሌት (Formula) ማውጣት ተገቢ አይደለም። ፈዋሹ ጌታ ነውና በፈለገው መንገድ ይፈውስ። ጌታን ግን በግድ ይዘን (manipulative) ፈውስ ብንለው ስፍራችንን አለማወቅ ነው። የበሽታን ስሜት መካድ በእርግጥ የክርስቲያን ሳይንስ (Christian science) ማለት ነባራዊ ዓለምንና ስሜትን የሚከዱ የሃይማኖት ዘርፎች ትምህርት ነው። የእምነት እንቅስቃሴ አስተማሪዎች ከላይ እንደተጠቀሰው ያለን እንዳልነበረና እንደሌለ በመቁጠር በእምነት አዋጅ ያውጃሉ። ፓስተር ቤኒሂን በዚህ ዓይነት ትምህርታቸው ብዙ ተተችተው ነበር። "Lord I Need a Miracle" የተባለው በቅርቡ ታርሞ የተጻፈው መጽሐፋቸውም አብዛኛው የእምነት ቃል ትምህርታቸውን በእርምት ቢያቀርቡትም «መለኮታዊ የፈውስ መብት (Divine Healing right) የሚሉትን ግን በማሻሻል ክርስቲያን መታመም የለበትም፤ አይኖርበትም» ብለዋል። ዳሩ ግን ይህንን በማለታቸው አሁንም ከትችት አላመለጡም። ከዚህ በተረፈ አክራሪ ይዘታቸውን ለመተው ፈቃደኛ መሆናቸው ግን የሚያስመስግናቸው ነው። በቅርቡ በቴፕ ክር በተላለፈ ኑዛዜያቸው ይህን አቋማቸውን በመለወጥ ተናግረዋል። «... እኔ የምወዳቸውን ሁሉ እገስጸቸዋለ፣ እቀጣቸውማለሁ» ሲል ምን እንረዳለን?»

ፈውስን በሚመለከት መለስተኛ አመለካከት አላቸው የተባሉት አራል ሮበርትስ እና ካትሪን ኩልማን ተከታዮቻቸው መድኃኒትን እንዳይቃወሙ በአጽንኦት ያስጠነቅቁ ነበር። የተፈወሱትንም በሽተኞች ወደ ሐኪም ቤት ልከው ያረጋግጡ ነበር ይባላል። ይሁን እንጂ በ 1987 ዓ.ም. ገደማ አራል ሮበርትስ ታላቅ ቅሬት ገጥሟቸው ነበር፤ ለመንፈሳዊ ሆስፒታል ማሠሪያ እግዚአብሔር ስለተናገረኝ 8 ሚሊዮን ዶላር መሰብሰብ አለብኝ። ካልሰበሰብኩ ግን እግዚአብሔር ይገድለኛል፤ ተናግሮኛል ብለው እንደነበርና ብሩን መሰብሰብ ቢያቅታቸው ፎቅ ላይ ወጥተው ራሴን እገድላለሁ ማለታቸው ይታወሳል።

በኋላም የፕሮፓጋንዳና ቅስቀሳ አገልግሎት የፈጸመው ልጃቸው ሪቻርድ ሮበርትስ ወገኖቹ «ይህ ታላቅ የእግዚአብሔር ሰው እንዴት ይሞታል፤ ቶሎ ቶሎ ብለን አዋጥተን ሕይወቱን ማትረፍ/ማዳን አለብን» በማለት የቲሌቶን /ገንዘብ ስብሰባ/ ተግባር አከናውኖ እንደሰበሰበ "Christianity In Crisis" በተባለው መጽሐፍ ውስጥ ተጠቅሷል። የጸጋ ስጦታው በውርስ ተሰጥቶታልና የተለየ ነገር መጠበቅ አይቻልም። ነገር ግን በዓላማው መሠረት ገንዘቡ ተሰብስቦ ሕንጻው ሲጠናቀቅ ለመንፈሳዊ ሕክምና ያውም ለካንሰር አገልግሎት ይውላል ተብሎ ሲነገርና ሲጠበቅ የነበረው በአሁኑ ወቅት ለአንድ የንግድ ድርጅት ተሸጦ ተገኝቷል። የሚገርመው! ሰውዬው ግን ገንዘቡ ካልተገኘ ራሴን ከፎቅ ላይ እጥላለሁ ብለው ዝተው ነበር፤ መንፈሳዊ የእምነት ዛቻ ይሆን? ገንዘብ መውደድ ይሏል ይህ ነው። አነሣሣቸው መልካም ጅምር ነበር ይባላል። «ጉድና (ዐመል) ጅራት ከወደ ኋላ ነው» እንደሚባለው በአሁኑ ጊዜ ያላቸው አቋም አጠያያቂ ሆኗል። ምን ጎደለባቸው እስቲ ወገኖቹ በሰማቸው የሚጠራ ትልቅ ዩኒቨርሲቲ ያላቸው ሰው ናቸው። ይህ ነው እንግዲህ የዘመኑ ታዋቂ የእምነት ሰባኪዎችና አስተማሪዎች ዝቅጠት። እግዚአብሔር በምሕረቱ ይገናኛቸው ዘንድ ጸሎታችን መሆን አለበት።

የእነዚህ አስተማሪዎች አንዱ መሠረት ገንዘብ ነውና እስቲ በሚቀጥለው ክፍል ስለ ገንዘብ የሚያደርጉትን ርብርቦሽ እንመልከት፤ «ዳሩ ግን የሰው ሕይወቱ በገንዘቡ ብዛት አይደለምና ተጠንቀቁ» (ሉቃ. 12:15)።